

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ευκλ
ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

76
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ ἀξήθη τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

4594

Μ Η Ν

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκαλοῦ αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν.

Εάν ἡ παρούσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δέξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ ν π ε ρ π ά λ α ι Μ ω υ σ ῆ ς. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δέξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτῆς. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δέξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτικία, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπί τοῦ ἔρους μετεμορφώθης, καὶ καθιξῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμένα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἀγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κομίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τῆς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρέιθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλητε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὄλκαδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγήσεται πάθῃ, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Υπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτά, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἢ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτη λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαί καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως Δεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρόως, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῷου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαί, σὺν μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράνῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου, ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἢ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανηγυρίς δὲ, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὐ περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποποδίῳ σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐναυτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λησῆ τῆς βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς. Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆ τοῦ Σταυρῷ προελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν Ἐορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστακτῶ· Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τῆς ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελθῆ, πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σε.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆ.

Τὰς ἕρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνῶσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τοῖς αὐ-

τῶν Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναρισμοῦ, τῆς ἐκ πόθου ἀνυμνῶντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρόν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶμεν Δεσπότην, ἧ τῆ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνίζομεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτης ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχῆς δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραὰμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνόμῳ συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διηλεγεξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεία τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσαριθμὸν τῆς ἑβδομάδος ἀριθμὸν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βέλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ἡμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῷ Προφήτῃ σε Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγῃσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυτικαῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρόν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ὑμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα·

Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, κίεας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου παλίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυατικῶς τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαθείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζει, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέοντα, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνησιν σήμερον.

Εὐφροσύνης πράξενος τῆ νῦν ἡμέρα, τῷ Σταυρῷ ἢ πρόδος· καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνούντων αὐτὰν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρου σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμόν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφραστον, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θάμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λυεῖ, καὶ τὰ φρονήματα ρώνησιν, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

(*). Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Κανόνας, ἀνωμότους ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἡπεῖρω πεζεύσας, φέρει τὴνδε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὁ δὲ τῶν Ἀγίων, πρὸς τὸ, Ἐγγρὰν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνεῦ Ἀκροστιχίδος. Ἐχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἐσπέρας καὶ Καθίσματα ὁμοίως τὸ πρῶτον.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θαλάσσαν τέμναυσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὁρῶ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλαβεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

(Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἴους ἀγῶνας, στερρῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονίματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι ἑπτά.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἠττήται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπὸν· μηδεὶς αὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκαίμματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθνῶν ὁ ἀγών ἐστίν (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοὶ), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν. Δόξα Πατρί.

Τριακτὰ δοξάσωμεν τὴν ἐν Μοναδί, ἑσίαν αἰθιδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

» **Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέπεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ ταῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους

• διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ
• ἄτωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθοραῖται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ φωτιζομένη χάριτι
τοῦ ἐν αὐτῷ βεβλήσει ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
θότες, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράζωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγγνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμολογῆμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσό-
μεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυνα-
στείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυ-
βέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτη-
ρίας ὑμνοῦντάς σε. Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγνων
τὸν πόνον, ἔδονεῖτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνό-
μων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμου παιδαγωγη-
θέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ
Ἀντιόχου τὰς βουλαίς, πάσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδὲν πειθόμενοι,
τῆς τῶν βασιάνων αἰκισμοῦς, πάθω Θεοῦ μά-
λον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μακρω-
δους· σαφὸν ἐστὶν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρω-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς αἰετῆ· μήτις ἡμῶν γέ-
νηται βρώμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθώ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ἀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλατυπήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ αὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνοῦν-
τες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιρεῖν-
τές εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνωσθῆς ἀφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ἔρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δαυιδ εἰσάγει· ἐξ

ἔχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέ-
τρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱὸς, Θεογεννητορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυσηρίε παραλαμ-
• βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
• ἱερέα. Τῇ στερευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ
• νῦν ἐξήνησε, ξύλου Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
• στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ο' ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Ἔττα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοὶ, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλαίς, ἀν-
δρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰώνιως ἀγαλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερ-
ρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο' Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενουσίν
ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηκραταῖα, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκατάμαχτον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθηκε,
ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φάλαγγας.

Ούρανός, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἀθλο-
φόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντα
σῶζον θεόμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμου τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυνάμει τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψασ με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὄρωσα, ξύλω νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἃ Πάναγνος ἔβρα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὄρων τοὺς ἱεροὺς, φοιτητὰς σου σήμερον, ἀθλοῦντες εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μαρίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Αγάλλου Σολομόνη, ὄρωσα τῆς ἐπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἀμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτάτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τῆς τοῦ νόμου φύλακας, ὄρωντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶν ἐκστῶσιν ἔθων.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί, καὶ συνορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάση τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριαῖδα ἐν Μονάδι, δοξάζωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βωῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμῆ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προάνα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς αἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὗ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιώμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ ζρατιαὶ σε, πᾶσαι περιέπρσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σὲ προσ-

ψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθω, ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σου Παναίωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἔδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· Οἱ μοι! θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἐπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτη τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοθήσει καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃν βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροὶ Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρυγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὀψων, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σώζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μητήρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἔδων πατρῶν, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

• **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέρχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος, ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ἀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσελθόμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρῶμενοι.

Θεοτοκίον.

Νησεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυναμῶσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπήρτισεν αὐτὸν, ἐπτά στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμῳ φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονῆ, υἱοὺς ἔτεκεν ἐπτά, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρώως ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλῶνος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις καὶ σεμνολόγημα.

Κᾶν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρὶ, ὁ ἐπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλως οἴου, νικᾶν καὶ ἓνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγαῶντες· Τριάς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὡσπερ ἥς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται. Καταβασία.

» **Ν**οτίθ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, ξαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπέζωγράφησε, τῆ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἴνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιῆχος, φαλαγγεῖς ὄντως γενναῖα καὶ κραταιοφῶν, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνης οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστου, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτά Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γερία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχειμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἔχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Σολομονῆν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει,

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἐπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτά τε υἱᾶς.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σιλεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνησασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶν ἀντεχόμενοι νόμων, ὁ, τε πρεσβύτες Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἐπτά Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτες, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμεῖς καὶ δασώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναϊότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀθίντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τυράννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαιροῦ ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονῆ, ἐπεὶ τελειώσιντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθίσει πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάν-

των, Λεοντίνου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδείου, Μνησιθέου, Κυριακού, Μηναίου, Κατούνθ, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναὶς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικά ἠγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ κατασφύρουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευράς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δίρμα μίχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μὴτε τροφῆς μὴτε ποτοῦ μὴτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὖν μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκδοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε, καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζη σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγύθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ριφθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ροῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ρευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος. Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θείος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰώβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προκοννήσου) τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἦκμασε περὶ τὰ μίσα τοῦ 5. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αυτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσσίᾳ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἢ συνηθέστερον εἶπεν, Προκοννήσου, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόνησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γνωσσομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεῖος Πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρῶν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι διεκνύοντας, κατίβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχούντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμῆτευσ αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθῆν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεγθεῖσαν αὐτῷ συκεφαντίαν ἀνεξικακῶς ὑπενεγκῶν, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αυτοκράτορος δαιμονῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἱαθείης παιδὸς, ἡ Βασίλεις Θεσδώρα, πρὸς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπί τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ἔπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθούσα ἰάθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρέθη μετὰ τὴν ἀπεβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιασματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλεως Προκοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπευ οἰκίας μικράς. Καὶ τοὶ δὲ ἱερείων ἔντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὁμῶς ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχωριοί, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτήν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οὐ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δεικνυται καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰάται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἦδη δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιαζέει ἡμᾶς.

Ἰμνουῦμεν δοξαζόμεν, καὶ προσκυνῶμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸν σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἠρανήσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαιτέρας, περιεχούσης τὴν τε Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιοδρομῆως· ὁ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου ἐλληνιστὶ συγγραφεῖς (ἄδηλον ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ἔμοῦ ἐν εἴτει 1785.

θειον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξη με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπόρριψῆς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαιίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλατυνον Δέσποινα, ἡ ξενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οὶ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμφυχοι φύλακες τῆ νόμου ἀκλινεῖς, ἓνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῷ· ἓνα Θεὸν, ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἁνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιανοφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

- **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
- **Ε**λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλιῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
- ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμιον·
- ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, ἱ πυρὶ
- συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ Σταυρῷ. Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως καμίνον.

Ξύλω ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σὲ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονῶντες πράξεσιν, ἐναρέτοις προσελθόμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαδείᾳ ὑμνεῖται σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ομορφυῖ συναναρχον, συναἰδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἄγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορώσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγνήμενον, Υἱέ με προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύνας, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς.

Οὶ τῶν πατρῶων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νεεροὶ λαμπτήρες.

Οὶ κατὰ νόμον Θεῷ ἀριστεύσαντες, καὶ ταῖς Ἀντιόχου βλαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οὶ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῷους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῆ πειθῆ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τῆ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μοναδικῆ φύσεως, ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῆ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχτης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
• **Δ**ημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε τὸν συγ-
• καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
• ταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζῶν
• παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

ᾠδὴ Δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἤλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλῆμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρώντες, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, τῇ τούτῃ δυναθείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνων.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὐ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρος φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύη καθ' ἡμῶν;

Οὐ ταξίαρχοι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερόρως, ταῖς βασάνοις ἐνήθλου, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπευδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἀθλοὺς, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονῆ τῆς υἱοῦς, ἐσφραμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἄκχε, Ἀντίοχε, καὶ μὲ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὅλως, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἀκρας! ἢ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν θησαυρίζειν ποθέοντες, ταῖς τῆ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἠσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ταῖς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχαναῖς.

Τοὺς ἀριστείας τῆ νόμου, ἔς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προε νέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τῆ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν, ὑμῶν ἀθλῶν, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἁγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρὶ.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξαζῶ, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισί, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδίου, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἰπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς νύδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

• **Μ**υστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ἐφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ καθήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλελυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυγάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκωμένης· Σταυρός ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ὠδαῖς μελωδησωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρέ, παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῆ δυναμει σθ· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτως, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἄγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαῖσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρέ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Ἦχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῆ Ἀβραμιαία πολιᾶ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῆ σφαγῆ τῆ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάβανον τὴν ὀδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νουθετῆσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες· Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Επτά στῦλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτῆρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ ἐθαυμάστωσεν. Ἦχος πλ. α'.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς οὐρα, ἐν σταδίῳ ἀθλῶντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμῶς τεθνηζόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέα, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε δεασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παιδῶν ἑπτά, καὶ μιᾶς γυναικός. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυῖδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιεσῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ κατάβαλε τὴν ἐχθρὴν ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σθ, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεπειθότες κκῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Ἐξοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τριτῆς Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωποιοῦν ξύλον προσκυνήσωμεν ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὗς πρὶν ὁ ἔχθρος, δι' ἠδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάραις. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατρίαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τῷ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσμηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἀνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν. κτλ.

Τῆ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῆ Λειψάνου τῆ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὠφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερούσης ταῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοὶ παραδόξως ἀνοιγόντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐς ὧτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτω καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθαις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε..

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγχε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένεθαι τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη. Αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιακόνον ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγισύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῇ· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ σῆμαγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων· ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Πάρθενε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων· ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνην· προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου..

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁμιμητῆς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινα, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον..

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγίῃ ὁ παρῶν, ἢ ἡ Ἀκροσυχίς Ἀσµασι τὸ πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρµατηλαίτην Φαραώ.

Ακτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἀθλῶν, καὶ στερόας ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνήντας φωτίσον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροδίνιον, μαρτυρικῆς ζέφης, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾶ ζωφόρω, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμεναν, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Αγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὠφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε. Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Παναίμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκηνώμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Γερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγγων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγελῶν τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ο κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέε, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόως, ἐξανάστησον ὑμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μακάρι ἀξιώσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθη νοητὴ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας καταρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
• ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντο-
• λῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
• ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συναυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἐχθρὸν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὠφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἢ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυτος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰετάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δῆναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ὄποταμός, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ αἰοιδίμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ως ἱερά, καὶ φαίδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἢ τῆ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτὸς, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκησα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέειληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἐνθα Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὺ κατασηκνώσας· αὐτῆ γὰρ ὠφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ο ἀκλινὴς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσεισος, καὶ ἐδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας, ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς,

πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἢ ὄντως ἀθάνατος· διόσε τὴν τεκούσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θηγόμενος χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ως ὠραῖος ὡς ὀρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσηντῶν πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώγημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι, εὐωδία μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιαίζων, καὶ κινδύνων καὶ ζαλήσφύομενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαιρέσει γεόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσω Μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἢ δύναις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς καταβράντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ ταῖς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μνηύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θηγόμενος πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὀρώμενος σώματι, ἐκ σῆ Θεομητορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργεῖ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἶμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὄρων, τῇ εὐοσμῷ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἴκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θάμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθῆσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονώς τῶν νομίμως ἀθλήντων, καὶ ἀνθέντων κρυμῶ τῶν κολάσεων· ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδίαρχης, οἱ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἔχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γένετ' Ἀνακομιδῆ.

Ητις τελείται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆν τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἡδὴ διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεύρητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης ἐν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἴκουμένης πληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολῦτιμος ὄλθος, τὸ Λείψανον φημί τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἄνθρωπος γάρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἧ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λευκιανὸς τὸ ὄνομα· τούτῳ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανείας ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνυρῆξας, εὔρε τὴν σορὸν. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατεωδίαζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεῶν, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, βωόντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δίκαιον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπείαι πλείστα τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκῆρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φωτῶν καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθετο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν, οἰκοδομεῖται ὑπὸ τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆ, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λείψανον μετὰ πάσης ἐθετο σεβασμιότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν με-
τάθεσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θανάτου νοσήσας, καὶ
γλωσσόκομον μὲν αὐτῷ περιείνον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρό-
μοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμε-
νος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους
ἑκτῷ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς τελευτῆς, βασι-
λεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου,
καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γα-
μετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλῆ-
τον καὶ τὴν ὥραν τῆ σώματος, πρὸς γάμον αὐθις ἐλθεῖν ὑπὸ
πολλῶν ἐνοχλημένων, ἕως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθί-
σα, βουλήν βουλευέται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν,
πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν ἀναδραμεῖν ἵτις θεία τινὶ προνοίᾳ περιπλανη-
θεῖσα, τὸ ταῦ ἀνδρὸς ἀφείσα γλωσσόκομον, καὶ πηγᾶς δα-
κρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ κα-
ταθείσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. Δι' ὄλην δὲ τῆς
νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανὸν καὶ θεοπρεπή· ἐξη-
κούετο δοξολογία, καὶ ὁσμητὲς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ
ἐκχυθέντος, τὰ ἐκείσε ἐπληροῦντο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύμα-
τα, οἰμόζοντα, οὐαὶ ἢ μὲν! φωναῖς ἀνεκραζόν συχναῖς,
ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μασιζῶν
ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλιν παράλιον, καὶ
εὐρόντες πλαῖαν, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμε-
νοι, ἐξώρμησαν. Ὅπῃσα δὲ θάματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν
ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ
συντομίᾳ χρωμένους.

Ὅς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
Βασιλέως ἐνηγήθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀνηνέχθη δὲ
αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστάσα ἔμ-
προσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξέπει τὰ τῆς ὑποθέσεως
ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ
τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεθὴς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκη-
κῶς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγγελλιάσεως, ἐκέλευσε τῷ
Ἀρχιερεῖ μετὰ παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαν-
τὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν
Ἅγιον εἰς τὰ βασιλεῖα ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελέοντο τεράστια· ἀλλὰ
ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλεπεῖν
ἄξιον, λέξομεν. Εἶλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ θησαυ-
ρὸς, εἰς ἐφθασαν εἰς τόπων Κωνσταντιναῶν καλούμενον, ἐν
ᾧ κατετίθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξειπούσης·
Τίνος χάριν τύπετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δὲ τὸν Ἅγιον κατατε-
θῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ ἀσπτη-
μα ἀκούσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τοῦ αἴνου τῷ Θεῷ ἀπέδω-
καν. Ἐξίστη ταῦτα γινούς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ
παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσιμον ἐγείρει τῷ Πρωτά-
θλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λει-
ψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα
καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροῦς ζωηφόρος,
Πόλῳ λέγειν ἔαικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Οἅτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δω-
ροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας.
Βαρσταντες δὲ Ἐαρκυῖα Ἐπάτω, καὶ μὴ θελήσαντες

(*) Λεκτικίον ἐστὶ λέξις Λατινικῆ, παράγωγος ἐκ τοῦ
-λεκτικα (Lectica), ὁπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λεκτικα
παραγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λεκτος (Lectus), ἑλληνιστὶ Λέκτρον,
καί τῃ.

θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθίντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὀξοβία
καλούμενῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου 17. Ἀ-
γνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνους πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύ-
φθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρα· ἃ
καὶ νῦν κατακενταῖ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
ἐν ταῖς Βιγλιεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆ θείᾳ
Ναοῦ τῆ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης
μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εἰσεβεί τῇ μνήμῃ γενομένου
Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀπο-
στόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ρ' ὅη τῶν αἱμάτων σου, ταῖς οὐρανίους πύλας
ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεσηκότα
καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδει-
ξε κράζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ο'ς θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεο-
φάντορα, μισοφύνοις παλάμαις, τοῦτον ἀ-
νήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρουντῶν συντό-
μως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐν-
νομώτατος, μμητῆς τοῦ Σωτῆρος, καὶ
θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λί-
θοις βαλλόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'ν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἀγνή
γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον,
σαρκὸς προσλήψαι Παρθένε τέτοκας· ᾧ μελω-
δοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Υ'περφουεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάρτιζε,
καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφὴν ἰσάγ-
γελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέ-
φανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλου-
σίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ τραύ-
ματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας ταῖς θλάς ἐξάλει-
ψον, ρανίσιν αἱμάτων σου· πρὸς γὰρ τὴν σὴν
ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθεῖ καὶ χριστομίμητον
γνώμην, προσφύγων ἀνακραίζω· Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον γέφανον, τῇ σῇ σεβασμῖα, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτῆς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνευμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στραταῖα συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρειναι, τὸν πρὶν ἐν γῆ ἰσάγγελον· νῦν δὲ τῆς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοᾷς ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγκε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιαῖ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύτως οἱ πισοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμακῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αθλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὀδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τέτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγε· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνευμά μου ἀγαθὲ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Ωραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγᾶς, καὶ θεηγόρω στόματι, θεορρήμοσύνης ὡς ποταμός, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγνωσθῆτη παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων ἀλγεινομένους περιποιήσαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• **Ε**γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν.

Οπρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασιλείον πόλιν, θαυμάτων βρῦων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ον περ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμῶν αἱμάτων.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖώσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς ἕρανθες ἀνερχόμενος, ἐπήρηθη μετάρσιος, καὶ τὴν θεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν τῆς ἀπροσίτου μυθελείας, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διό τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σε δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σε Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θεῶν, καὶ τῶν ἰαμάτων· διό καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις, τοῖς θαυμασίαις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόανθρωπον, ὑμνολογῶντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλαμὸς ὑπέρτιμος, ὄξυγραφῶν τὴν εὐσεβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσεβειαν· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρὸςθεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγazes ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημῶσί σε, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζῆτει τῆ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζῆτει τῆς γ'. ἰ. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*),
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὁσιοὶ σου Κύριε, ἕξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκὸς· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρά πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρὸςθεύεις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Α'στέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὁσιοὶ ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρὸςθεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα! καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσαάκιος, συναρουμενῶν τῶν δύο καὶ εἰς ἓν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ἱερογράφος Ἰωσήφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσαάκιον ἔχει πρὸς τοῦτο καὶ τὸ χειρόγραφον πανταχοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Φαιδρούς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ Δεῖῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίθ ἀυγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, Θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερρον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Α΄ποσκοπῆντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρήσασθε· καὶ ὅλω τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, ἀυγὴν μετεβιβάσθητε.

Γερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πατέρ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς Δείαις διδασκαίς, Ἰσαακίε τῆ μάκαρος, ἀνέδραμες πρὸς ἕψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, Μοναζόντων γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἠ κηῖσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμὸν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α΄πλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσαάκιε πάντες ἔγνωμεν, πικραῖς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πισταοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθραῖς λάμψεσι, Φαῦσε τῶν ἀγῶνων σου, Πάτερ φῶς ἐρηματίσας, φωτίζων ἅπαντας, τῆς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πισῶς τὸν βίον σε ἐξεικονίζοντας.

Υμνωδίαις ἀπαύξοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλῆτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὠραιζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σε πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσε-

κτον, Δεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφρηγέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερεώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλιάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκίτος, ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὠφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφῶνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθηλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηνα πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρηται· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἠ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμον ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης. Μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέης ἠ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ος πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, εἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ος τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, Δείας Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Ἄγνη κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου,
διανόστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐώς, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν
πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ,
τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας
πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε
Πάτερ Ἰσακίε.

Οπαδὸς Ἰσακίου, ὡσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισσαῖος
γεγέννησαι, ἱερέ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρι-
σμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσων ὕδωρ, τῆς
πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλί-
ζων τὴν πάροdon.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας
εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠραίης στύλος,
προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦ-
στε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος καὶ Πι-
στῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σε δοξάζου-
σιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέ-
λων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ
βοῶ· Ἀγιάσόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν
τοῖς πάθεσι.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων
γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδοῦν
Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμά
σου, ἀλείπτῃς τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανῶν
ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας
πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαάθ, τὸν
προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσακίε
ἤλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου
ἀφρόνως διαίρεσιν.

Οράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες
τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ,
θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε
Ἰσακίε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων
φωστῆρες αἰείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ
παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκο-
πῆ, Παναγία Παρθένε, σωτηριῶδει σου τάχος ἐ-
πίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθῆ, Θεοτόκε ἐλπίς
μου πανύμνητε.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγεῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ

• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ
πίστει, ὕμνοις Ἰσακίον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ
Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράπον-
τας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὀσίων
Πατέρων τὰς φαιδραὶς ἀρεταῖς καὶ τὰ
σκάμματα, ζῆλον τὸν Θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ
καθαρόν τε βίβ, τὰς θείας πράξεις, ἅς ἐπὶ γῆς
ἐξετέλεσαν ἔτσι ὡς Ἀγγελοὶ; ἀλλ' ὁμως σὺν τέ-
τοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ
ταύτην αἰεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτα-
νεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ὀσίων Πατέ-
ρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακίε.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ἵψιστε, Φαῦστος, Ἰσακίος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσακίος τριτάτῳ θάρον, ἠδέγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ
σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς
καὶ θαρσύνως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα
καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μεθ' αὐτοῦ
παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὀσίον Ἰσακίον, καὶ τὸν
μοναστήν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέ-
γιστον. Ὁ δὲ θαυμασιὸς οὗτος Ἰσακίος ἐν σπαργάνων
αὐτῶν τὴν ἔρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος·
ἔθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμημένος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐκ-
κλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνοιξον, ὃ Βασι-
λεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἐπει-
θεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινηθεὶς, Ἵπποστρέψας, φησὶν ὁ
Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνas. Εἰ ἐπι-
στρέψεις, εἶπεν ὁ Ὀσίος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύ-
ριος ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ
φεύξῃ ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν,
πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι
γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῆ δε, τὸν Ὀσίον Δαλ-
μάτων Ἠγουμένον παρεστήσατο, Ἀττικῷ τότε τῆς Κων-
σταντινουπόλεως πατριαρχούντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον δια-
πρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀ-
πόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τούτοις ἐν ἐκστάσει
γεγονῶς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ,
καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συνελθούσι Πατράσι ἀιδέσιμος· οἱ
καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ τοὺς μετ' αὐτόν τῆς κατ'
αὐτόν Μᾶθῆς ἀρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρι αἰῶνος ὑπάρ-
χειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ
Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐάλλερμανοῦ καὶ Γαλνῆνου τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατίστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθίντες, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανου ἰκομίσαντο. Ὄθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατίσθη φανερόν, καὶ ἀγθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄρειος ὄλον διὰ προσευχῆς ἴσσιος, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἔνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κακεὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτίμενεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου, Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητῶ τὴν κλησιν ἔργῳ δεικνύει, Κλητὴ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὠφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὄλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείας, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροισ, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧ βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθίνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πίστει μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναζῶν πληθύν ἱεραὶν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδῶντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἱρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶν ἐταπεινώσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκθήρησας, καὶ ὀδηγὸς ἐγένεθ τυφλῶν, γῆρας βακτηρία, καὶ χερῶν προσασία, Δαλμάτε ἀνακραζῶν· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὐθὶς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφέ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη· πρὸς ὃν βοᾶς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὄλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δήμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεθήκασι, πρὸς ἐπαυλεῖς νοητὰς εὐφραϊνόμενοι.

Οφθητε τρίφωτος λαμπάς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τῆ Παραδείσῃ εὐωδιάζοντα, ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισὸλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἑορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῆ, περικειμένοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσακίε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς ἀίσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώπτουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνα-

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνώσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἰεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ
Θαυμαστῷ Ἰσακίῳ μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ᾧ παράστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι,
τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελέντων, λαμπρὰν καὶ πάμ-
φωτον μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμνώ σε ἄχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλον, τα-
θέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες,
δακρῦουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
θῆναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρ-
χῆσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνη-
σαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν
σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμενοι
ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξης ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἀνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας
ἀπόλαυσιν.

Εαυτοῦς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγήσαι καὶ

δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν
ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, ταῖς Ἁγίοις προτίθε-
ται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθά-
νοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοῦσεως τυχεῖν, ἐν ἡ-
μέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆ-
μοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ
τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἀμνάς ἢ κηύσασα, ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόθυμε;
πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ κ' Ἀ-
κροστιχίς·

Ταῖς Ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ἄδω προσφόρως.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλήμεντος, ἐλλεί-
ποντος τοῦ Α. διὰ τὸ ὀκτάριθμον τῶν Ὠδῶν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑ-
πτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρ-
σεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώ-
του κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες
Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὑπνον
θάνατον, παραδόξως λαθόντες, κρατύνοντες τὸ
δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Περιχῶ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἑπτὰ· ἡ δὲ
τῆς πλάνης ἑπαρσις, τῇ ἑπταφώνῳ νῦν,
πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου
καὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἄνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρί συνάναρχος ἐν Δείῳ Πνεύματι συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

Ῥδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Αΐστερες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὠφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρὸ βήματος στερρόως ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκληρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῶ.

Αΐξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρόως. Θεοτοκίον.

Ηβιάτος ἐν Σινᾶ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε· Τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἀμαρτίας αἶροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἀμαρτωλῶν αὕτη γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμᾶμενον ὀρώσα Χριστέ· Ὁ μακάριος παθινατάτε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεός

ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφίζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα.

Γερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὠφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἄχραντε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ανεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Γερωθέντες Θεῶ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίε, ἐρρύσθητε Σοφοί, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρόως, εἰδώλων πλάνην, ἐκλειεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερούσιας.

Ῥδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οτῆς θείας σοφίας ἰσαριθμοὶ, στύλοι εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὠφθητε.

Αφθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίξιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρῶν καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου.

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ,
Ἐξακιστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανῆ, Διο-
νυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ
καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς
πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοι
τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆ-
ναι τῷ βασιλεῖ, ἀπίθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς ἐκέλευσεν ἐμφρα-
γῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
τεσσαρῶν (ἴσ. ὁρθῆ. 194) χρόνον παρερρύηκόντων ἐπὶ τῆς
βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔ-
τει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσειως ἀναφύσεως περὶ τοῦ
μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς
τῇ αὐτῇ αἰρέσει ἀλίσκισθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι.
Ὁμῶς σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῇ γῆ ἑαυτὸν ὑποστρώ-
σας, ἐθρήνη παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ
τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἀλλ' ἐπέ-
νευσε τοῖσδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπή-
λαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάν-
δραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ
τοῦ σπηλαίου ἐκεῖνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἡ-
νοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβᾶν οὕτω Θεοῦ προ-
στάξει, ἀνίστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ
Παῖδες, καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἦδη χθὲς ὑπνώ-
σαντες, μηλοπωτοῦν ἀλλοιωθίντες, ὡς μὴδὲ τῶν περιδλη-
μάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδίδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαθίντων
τὸ σύνολον· καὶ πλείον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος
ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρῆσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠ-
μίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἐτίρους λέγοντος·
Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, σῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ
προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σὺ,
ἀδελφεῖ Ἰαμβλίχε, ἀπέλθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσο-
τέρους· ὅψι γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἰκοιμή-
σημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰαμβλίχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα·
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν,
ἢ ἐν ἐκστάσει γεγενῆσθαι. Ἀπελθὼν δὲ ὁμῶς εἰς τοὺς πω-
λοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δούς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀρ-
γύριον τῆς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπειδεν. Ὡς δὲ ἑώ-
ρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὐ-
ρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμε-
νον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόπῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀ-
ναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς
δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοῖνον καὶ προσπεσὼν,
ἠντιβόλει λέγων· Δίομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόν-
ον ἄρετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δὲ· Δείξον ἡμῖν ἔλεγον,
τὸν θησαυρὸν, καὶ ποιῆσον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἰδ' οὖν, πα-
ραδιδόμεν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννου
ὀρῶντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπίθεντο, καὶ
ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον
ἦγαγον, παρεστήσαν εἰς ἐξέτασιν. Ὁν οὕτως ἰδὼν, ἤρε-
το· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὐ-
ρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ πού. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐρε-
μα μὴδέποτε εὐρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι, καὶ
τί μοι ἐστὶ τὸ συμβᾶν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος
Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμί, εἰάν
ἦ ἡ Ἐφεσος αὕτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνας εἰσὶν
οἱ γονεῖς σου; ἰθὺτίωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας
διαγνωσθείσης, πιστεύσομεν σοι. Ὁ δὲ ἰδὼν, εἶπεν, ὁ Πα-
τήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενῆς, καὶ ὁ δεῖνα Πάπ-
πος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτὸν· Ξενα καὶ ἀνυπόστα-
τα ὄνματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λί-
γων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰαμβλίχος εἶπεν· Ἐάν
τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μου οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ
γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβίστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀ-
πὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾶ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἑτῶν τυ-
πωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν,
σπύδεεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰαμβλίχος πεισὼν εἰς
τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δίομαι ὑμῶν, κύ-
ριοί μου, πού ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέ-
κιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἑτῶν γέγονε. Καὶ ὁ
Ἰαμβλίχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγησε, ἀλλ' ἀκο-
λουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν
σημαίων πιστωθήσονται οἱ λόγοί μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅ-
τι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῇ
χθὲς ἔλθων ἀγράφαι ἄρτους, εἶδον ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέ-
γει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ἰπολαμβάνω, ὅτι θυμασίον τι συ-
νεβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ἐμοῦ σὺν
αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ
σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰαμβλίχος, εἰθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφείς τῆς θύρας, εἶδε γλωσ-
σόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίαις, ὅπερ
ἔθεντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποστα-
λέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ
σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἀγίων ὑπομνήματα,
καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίδι μο-
λυβδίνας. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν
τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξί-
δας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόν-
τες εὗρον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἅγίους, καὶ ἔπεσον
εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς.
Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἰθ'
οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταν-
το ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναγκῆς
δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ
Βασιλεὺς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῆ πολλῇ τὸν
τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν
Ἀγίων πόδας, πεισὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπίσμηκε,
καὶ ἠγαλλιάτο καὶ ἔχαίρειν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖ-
δε Κύριος τὴν αἵτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλ-

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλεῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἀγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὰν ἑναποουστάξαντες, τούτων ὀρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμυσαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δὺς ἄμφια πολῦτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἰκανόν, ἐφ' ὧν γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἄλλα τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἐασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῇ, ἕθεν ἅπαξ ἀνίστημεν. Γενομένης δὲ συναξέως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῇ καταθείς τοὺς Ἀγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμίσουνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαρσπίσθη τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσαντο· καὶ κοινὴν παρὰ πάντων ἑορτὴν γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμὴ! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας, Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἦχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὀρωμίνη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ Δεῖᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνῶριμῶς τοῖς ἐκείσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναῖξί, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ριφεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ροιᾶς, ἕως οὐ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτήν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἰσπαργάνωσαν· καὶ οὐσφίξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα καλάμουν βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀπασπώντες, δριμείας καὶ ὀδυνώδεις ὀδύνας ἰποιοῦν τῇ Μάρτυρι. Εἶθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίους πρὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἀγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστά αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἀλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλείᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκε κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλείᾳ, Ὡς ἂν τρυγήσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἰὼν ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰᾶ, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἑννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμαγῶν, διάφοροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἦτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἰρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ὡς ὄντως στερροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὐθις ὠφθητε καὶ μετὰ νεκρωσιν ζήσαντες, δόξη κραταιοῦμενοι Δεῖα, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος παρέξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἔτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ Δεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἰρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῶ τῷ τῆς Πίστewς, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀνασταίντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα· ἕς ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Στερροὶ φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀνασταίντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες

ἐκράυγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σέ
ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλ-
πίδας κεκτημένους, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως,
Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνον οἱ φθόνῳ ἀρνού-
μενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφὴν τῆς ἐμ-
φερείας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ολβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων
ἀποκαλύψις, ἡ τῶν Ἁγίων ὥφθη νῦν ἀ-
νάστασις· οἱ γὰρ παλαὶ τὸν φυσικόν, σαρκὶ
θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν,
ἡμφιεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀπο-
σφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὥφθη σπηλαιον,
προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστά-
σεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίους
ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τιμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῇ
πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν
πιζῶς ὀφθαλμοί, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ (*),
λίθου ἀπαστράπτοντες· ὧν περ τὰ θεία πνεύ-
ματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνε-
δήσασθε, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στυλοὶ τῆς
σοφίας Θεοῦ, καὶ δογματῶν ὀρθοδοξίας ἔγερ-
σις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ
πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατη-
ρούσης ἀγνή, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ
κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρ-
κώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτη-
ρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
• γκατεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
• σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Ὁ ἱερός Ἐμνωδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιδόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ
τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν περὶ τοῦ
Ζοροβάβελ ῥηθὲν· Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας
μικράς· καὶ χαρήσονται, καὶ ὀφονται τὸν λίθον
τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ οὖ-
τοι ὀφθαλμοὶ εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος
γινῶναι ἀκριβῶς τὴν ἐννοίαν τοῦ προφητικοῦ τούτου χωρίου,
ἀναγιώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἐρμηνείας τῶν Πατέρων.

• σωματώσασα, εὐλογημένη πάνταγενε, σέ Θεο-
• τόκε μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.
Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρ-
ῥησία, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκη-
ρῦζατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην·
ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία σπηλαίῳ χρόνοις πλείο-
σι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξα-
νίστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα,
ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτί-
νον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν
τε καὶ Διονύσιον ἄμα, κλεινῶ Ἐξακουστω-
δίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τού-
των μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσ-
βείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρω-
μεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Εὐσιγνίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια γ΄.
Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι,
εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κει ἀκουσόμεθα,
φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρός προανάρχου, δια
νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ
Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου
Υιότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ
φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκα-
θάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς
θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολι-
τείας ὅπως ἐπόπτει τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος
ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν
ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυσικῶς
ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
λοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς
εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἀ-
γίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστρά-
πτουσαν κατοπτεύσοντες λαμπρῶς ὑπὲρ τῶν

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸς ἀγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διαδήμα, ἐπαναδυσάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τροπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντός εὐφραϊνόμενος.

Σπρατώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφώς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν αἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασάμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τῆς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸς τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἡ Ἀλφάβητος.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αστράφητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζώντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβῶριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσας, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβῶρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς· Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δόξαζεν θῆμις.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νιέκρωσιν ζωηφόρον, τῆ σαρκὶ παθόντος ἐξεικόνισας, τῇ σαρκὶ σε Παμμακάρι, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομένωντων, κρατυνθεὶς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἶθ' οὕτω, τὸ Τριῶδιον. Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστῆ τῆ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Οῖος ὑψηλότερον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριάδα προσώπων τῆ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφὴν δούλου λαθῶν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρεδείξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εἴν ὄρει ἐπέιγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ἠυδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ στερέωμα.

Εστὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμολογῶν Θεὸν ἀνακτα, Μάρτυς σοφὴ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ιερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαυτέμενος ἀνθραξί, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενηνεξαι ἄνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθειῆς, ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοκίον.

Ολὴν μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἀίγνη Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμου· διὸ ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἡστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκοτεινῷ, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ θαθῶρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ηβράνιος χορεῖα, τοῖς γηῖνοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἣν ἀσυγκρίτως ἀξράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφήν, ἐν θαθῶρ ὡς ἠυδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πληθεὶ, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαεραπτουσίᾳ δὲ δόξῃ τῆς θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ θαθῶρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θεοῦ Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτῆρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσαίμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀδιστακτῶ πίστει ἠυτομόλησας.

Εἴν Κυρίῳ Σωτῆρι σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖν σὺν λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ διακακίαν κατωλισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταθέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὠφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι· ὃν ἐκέτευε σωθῆναι με παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῆ, λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς παιδράτερον· ἀνεισιν ἰδοῦ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, αἵμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς παιδρῶς ὡσπερ χιών, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τῷ Ἁγίου. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Γησιῶς προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πανηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, Ἰπάθος ἐξεκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν νηδύϊ σε Ἀχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυθόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μεταρσίον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτοῦς.

Ἐνιζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγὸς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσει, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσομεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ κατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρασού, ἀνηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οὐ χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολεροῦς τῆς ἀνομίας χεῖμαρρους, καὶ ποταμοὺς ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα· ἰσέσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὠφθησαν.

Θεοτοκίον.

Ἐηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοπον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν τὰ ὠραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστός, σώζων ἅπαντας.

Ἐτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ο χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάζεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες· Βασιλεῖς Πατριάρχαι καὶ Ἀρχοντες, ξένοι, δούλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ ταῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύνονται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι σέβας.

Πέμπτη Εὐσιγνίῳ κάρη κοινήσιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχίος, στρατιώτης γεγονώς ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωρεῦ, πατρός τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρίτενε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρι Ἰουλιανῶ, τοῦ παραβάτου, ἡδὴ δέκα καὶ ἑκατὸν

ἑτῶν γενόμενος· ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἴτη ἐξήκοντα ἑπτά. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν καὶ διελίγξας αὐτόν, ὡς τὴν πάτριον παραβάντα εὐσίβειον, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ ἰδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτόν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἔπως ἐκ θείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχηε τὴν εἰς Χριστόν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνειτὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ἐ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτόν, ἔξῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Καττίδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνούς λίθων ἔστησαν ὑψηλοῦς Λόγε,

Δί ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος,

Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,

Βέλος συναΐξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ἔξῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,

Χριστῷ προσαχθεὶς θυμὰ καινὸν ἐκξίφης,

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρύπωθεισαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρί, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτῆρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κρυγαζόντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἶμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸ τοῦτον μετετέθη, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπήνεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ετι σταζόμενος τοῖς ὄμβροισι, Παναοίδιμε τῶν θείων σε αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή· ὧν πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιον. Ὁδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σε, ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ' ὧν προεορταζόντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανοῦ πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προερταζούσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἣ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνυμνῶντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδίου προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνύς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῶ Παμμακάρε, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσιά, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Γνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

σίγνι ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον! Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκῆσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμός ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῆ Χριστῆ, Μεταμορφώσεως καθάρᾳ τῇ καρδίᾳ, προῦπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὔτεραςτίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητραῖεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; ἐν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὁδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενῆς.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἡλιον τὸν ἄδυτον, καὶ Δεία δόξῃ ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακᾶς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἐρανίῳ, αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προσανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὠφθῆς ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Δείας μορφῆς.

Ο Λόγε Θεῶ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτήρ τῆ Πατρός· ὡ Θεέ νοήμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρώπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξιώσον, ἐκτελέσαι τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυρὸν Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μᾶτην ὄντων νῦν φρουαττόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ροῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ος κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὠραιότης Εὐσίγνι, ὡς στῦλος ἄσεικος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτειχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς Δεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ὡς ὀλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Σταΐζουσι μύρον οἱ αἵμοι, τῶν ἰδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνι, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιαζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ηλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρῦνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τῆ Ἀθλοφόρε σε, αὐτῆ πρεσβείας φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ὄφους, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλόμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν Δεικῶν, δεῖξον ἐπιλαμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμός ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κυρίου τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστῆ Μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖν, τὰς εὐπραγίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἰστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον πασαῖδα, τὴν τεκῆσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀδῶν τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξεῖ ὄθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οὐ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μεταρσίιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεῖ Ἥλια τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμπειως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς παναγίας ἐνδόξῃ Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιῶντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν Παμφαεζάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἥλια, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσεῖς ὁ θεόπτης, καὶ Ἥλιας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλώμεθα· δι' οἴκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαεσράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηγηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἡγαπημένου ἀνακηρύτουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ, καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κευριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τῷ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴν τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσεῖς καὶ Ἥλιας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν λαμπρύνας ἐθεοούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται.

Ηλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ἔρει, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἰσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογία ἔ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.

Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμασιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τῆς Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βεβλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυσαν, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῆ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζῶν τὴν αἰώνιον.

Ορος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σε Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σε μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τοῖς σου Μαθηταῖς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθῶν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρώντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς μέεις τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ Θεῶ· Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἄαρων καὶ Ὡρ μεθ' ἑμῶν· εἰάν τινι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεῶ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνωπίῳ, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος ἔκ ἐξεπορεύε-

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρά πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί· Εἰ οὖν εὐρηκὰ χάριν ἐναντίον σε, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὡς εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σε τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸ προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγαίγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκὰ χάριν παρά σοι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σε, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρά πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτον σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκὰς γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπε· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σε· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δύνησῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῆσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὸ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 18. 3. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεῆ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κε-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μιλῶντι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρά τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαῖε υἱὸν Σαφαίτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ο φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγάσας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγάθῃ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σε, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἄπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλος τὴν

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην ἔχ' ὀλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκράιμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγων μαρτυροῦντα αὐτῷ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς ἕσιος ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυρῆσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτίζομένους, καὶ ὁμολογῶντας πισῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτει τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, καὶ ἀξίως ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου βασιλείας σε, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτῷ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος ἕρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σου φωτισμῷ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.
Ἦχος α΄.

Ο' πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἶμι, λέγων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκότος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβῆσαν ἕσιαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνὸς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἐξοδὸν διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν. Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπου

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει· Θαβῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιθαῖς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστραψαι πάλαι πεποίηκας, μεταστοιχείωσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, δεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιωθήσαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σε μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἰμάτιά σε, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σε ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄστικτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲως ἀτεῖσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης, ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἀναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελαλοῦν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· εἰ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστρα-
πῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε
λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ
ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τῆ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν
Μωϋσῆς Ἠλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφήται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἀπασαν. Ζήτει τῆτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σελας ἀπλετον εἶδες ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-
- » **Χ**θρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀ-
- » ναδάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐ-
- » τῷ ὑποβρυχίαις, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄ-
- » σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ
τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν
ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξασπρά-
ψω ἀπροσίτω, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄ-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ἄχυν τῶν ἔθνων κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί,
δαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσεται, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξασπράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀ-
μυδρῶς, θείκης αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελ-
πον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ παλαι πυρός, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ος πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικῆ, καὶ ἐν Θαβῶ-
ρῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πά-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτω τῆς Θεότητος.
Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
- » **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
- » ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀ-
μαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πά-
λαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
θεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ παλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξ-
έλαμψε.

Ἔτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῆ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θεράπον-
τι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως,
ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήθη σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τῆ ὄρει Θαβῶρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὁ, τε Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα,
ἐν ὑποστάσει σε, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἠλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία· Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης, ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναίς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τέτοις, τὸ φῶς σε λάμψας, φώτισαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἰὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
» Χριστέ ὁ Θεός· ὅτε ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένος, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τὴς βρωντάς σοι·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νάμῳ ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὧφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προῦπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θείας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμί-
δι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμί-
λησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνου τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ παλαί, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρ-
σιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἠλίᾳ Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπο-
» ρεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅ-
» θεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν· Δόξα
» τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομι-
λοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν
σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος,
ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδὲ σε μεταμορφού-
μενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠρά-
θης αὔλου, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις,
ὧφθης Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυσι
τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς διατμηξας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνή σε Χρι-

» στέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς
» ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Προσεκαπῖω σοι ὦραι ὑπεκλήθησαν· φῶς γὰρ
καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χρι-
στέ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι
εὐδόκησας.

Ἰδοῦ Σωτήρ ἀνεβῶν, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίᾳ τῶν
Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηγουμένων,
Χριστὸς ὃν παλαί, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα,
τῆς ἐμπερῆς αὔλου Θεότητος, φῶς παρα-
γυμνήσας τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδῖον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ
Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ
ἀνεβῶν· Ἐν τῷ φωτὶ σε, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ
δύναται φθέγγασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ,
καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβώρ
τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρή-
σοντάς σοι τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε
Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου,
ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν
εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεός
χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας
ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρ-
τίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει,
ὧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρ-
χους ἐξέστησας.

Καταβασία· ᾠ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
» ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
» τηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον,
ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς
ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθη Χρι-
στέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας
φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγγων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν
Θαβώρ Χριστέ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Ἔτερος Κανὼν.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ος μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σήμε-
ρον! ἐξ ἔρανος αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγ-
κριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοη-
τὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,
Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδῶν
σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσεῖ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκίασασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία· Νοτίου Διὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώ-
ρου οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
σὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυ-
ρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ
δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψους Δείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τῆς
Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβωρίον ὄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς
περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πα-
τρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς Δείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἔκτην Χριστὸς ἀ-
μεῖψε.

Τῆ ἔκτη τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία πε-
ριχαρῶς ἑορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (**). Ἐ-
πειδὴ πολλά περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς
Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς
τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόν-
τι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος

(*) Οὕτως εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηνεῖα, τετυπωμένα
καὶ χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἔτι τὸ Ἐορτοδρόμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ἑσφιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἐν δὲ μό-
νον μεμβραῖνον καλαῖον, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Καλκην ἱεράς
Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὕτως· Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρός, Χριστοῦ τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἠρῳασμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολεξεί, ἐκ τῆς νγ'. Ὁμιλίης τοῦ Δείου Χρυσοστόμου εἰς
τὸν Ματθαῖον.

καὶ τὴν ἔσφιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε
ἰστίην ἢ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μίλλει παραγενέσθαι, ἀνα-
φέρει αὐτοὺς εἰς ἔρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώ-
θη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς·
καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες
αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
παρέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰα-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύ-
ριος ἐπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς
οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερειάν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορηφαίους
ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ
Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» **Α**καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
» **μ**νοῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
» **λ**ογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι Δείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέ-
λη, Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἔτερος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,
Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀστρά-
πτουσα βοῶσιν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς Δείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ,
Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρῴα φωνῇ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίᾳ δὲ
Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητός εἶ κρίζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατ'αβασία· Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 • λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς
 • ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
 • πυρὸς ἐμβλυθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
 • λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις,
 ὄρους ἐπέβη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μάλλον
 αὐγῆς, ἐξαστραύσας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
 κρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν
 ἀπορρήτως Θαβῶρ, τὸ ἀσχετον καὶ ἄδυ-
 τον φῶς, τῆ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν
 φαιδρῶναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γεροπρεπῶς ἐσῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν
 ὄρει Θαβῶρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρα-
 νῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πα-
 τρώα, ἐξαστραύσαντα δόξῃ, ἀνέμελλον· Εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῃ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσω-
 πον ποτέ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς
 ἱμέτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς
 αὐτηγὸς, γὰρ πεφυκῶς καταυγάζει τοὺς μέλ-
 ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθη-
 ταὶ ἀμπεχόμενον, ὄρωντες ἐν Θαβῶρ, καὶ
 πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νῦν ἐλλαμ-
 φθέντες, σὺν Πατρὶ τῆτον ὕμνον καὶ Πνεύματι·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος Κανὼν· Ἐπταπλασίως καίμινον.

Ακηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρού-
 μενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὀ-
 φεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν
 μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κα-
 τέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· ἱερεῖς εὐλογεῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότα-
 τος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύ-
 ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρό-
 σιτον, εἰς οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων·
 Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
 περυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασι-
 λεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς
 Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ ἕρανθ δὲ ὁ Θεοσβίτης Ἡλίας,
 Μωσῆς δὲ ἐν νεκαδῶν, μελωδοῦντες συμφώνως·
 Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθη-
 σαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάν-
 θρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς
 μεταρσίον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως,
 τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδῶν τυχόντες· Λαὸς
 ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
 • λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὅς
 • ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
 • φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μα-
 θηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώ-
 ρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
 τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος
 βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν
 φώτων, Οὗτός ἐστίν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς
 Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παραδόξα, φωνῆς
 πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ
 Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τῆ ἀρχετύπου, Θυ-
 τος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαραλλάκτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
 σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία
 καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυ-
 μνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 • συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
 • κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
 • γασρὸς, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
 • τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευ-
 τέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς
 ὀφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ θῶν, τοῖς Ἀποστόλοις
 ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμ-
 φθας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ
 ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς σῶ-
 μεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν
 νοῖ, Θεότητα· αὐλον, Πατὸς καὶ Πνεύματος, ἐν
 Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραύπτουσαν.

Εθέλξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ
 θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπληθῆναι τὰς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Καταδασία· { Μυστικός εἶ Θεοτόκε.
{ Ὁ δια βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ΄.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐκ Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θελῶν, σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος.

Οὐκ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιῶντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύκνησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ΄. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ΄. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσια σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ΄. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γνώσκων ἀλλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ΄. Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τῆ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. { ἅπερ ζῆτει εἰς Ὁ' πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων. } τὸς Αἴνους τῆς Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. { Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο ἴην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσεδραμες, τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστηματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἴην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασιῶν ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἴην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειςιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρῆσάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθῶν. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ Μαθηταὶ σε Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύεις, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σε δόξης ἐποίησας κοινωνός· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπὲρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερώς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μετέορτον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῇ Δείᾳ σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγγνος· Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῆ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾶ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τὸν Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνή, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὄφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχόλεθρον φυγῶν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ὡς πάντων Δημιουργὸν εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων Δείων μετασχῶν, τῆς παλλιγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηνυγίασθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεῆ, κληρονόμος Δείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ὠκοδόμησε Δείον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν Πιστῶν σου

• Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν Δείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθειήμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ε'πέγνως Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἀγνώστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾶ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, Δερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζῆλῳ πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι.

Ρᾶδίως ἔλουσε, δεσμά τῆς φύσεως, ὁ Δεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθείς, Λόγος ὁ ὑπέρ-Δεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρός, τὴν ζωὴν ἡμῶν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Συκέσει Δείᾳ διαπρεπῆς, Μάκαρ πεφυκῶς τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς Δείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ως ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σε, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῆ Ὑψίστη χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς Δείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπίδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα.

τῆ γὰρ παρθενία τόκον συνήρμωσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

Ῥῶδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμακάκρ δοκιμασθεῖς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο βίος σὺ ἐνθεός, ἡ ζωὴ Θεοειδής, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοιδίμε, τῆ δυνάμει τῆ θεία καθοπλισθεῖς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργουσαν σοὶ χάριν ἀξιάχαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφὼν Θεοπρεπής, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιοθέον τούτου ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἰρμός.

• Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμών, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε. Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὀσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων, Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύσταις.

Ούτος, ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεῖς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιβιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιβάλετο. Ἐπιδειξάμενος αὖν παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνον, ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπισπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρβίλ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνους ἱψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθίσαι, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος, καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιβᾶσαι τιμὴν, τούτο γινούσ ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὥρων καρτε-

ρῆ κακώσαι· εἶτα, ἐν αὐτῷ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἰδεξιούτο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγε. Ἐπὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγινόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγινόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτόν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ὠρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὠρ ἐμὸς λέγει· Χάρις, Ὑπὲρ τὸν Ὠρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ὅσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυτὶδ χρη λέγειν, Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ὅσια Ποταμία ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμασῆ ξίφει, Χέει ποταμοὺς θαυμαίων Ποταμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον, Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ξίφει, Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σῶζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα Σῶζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, κἂν τάφῳ κατεκρύβη, Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων. Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῶδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους, ἔδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πισῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένεθ κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οσπερ παῖδες σοὶ οἱ μύσταις χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

καρτερῶντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κρίζομεν Χριστῷ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η΄. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Γετρωμένους ἀγάπη Πατέρα τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀπρσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πατέρα ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὁσιε· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πατέρα δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, Θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Ηθεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κλιβωτόν σε ἀγνίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογός τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀ-
• ιαυτα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ ἀὐτῷ καταυγαζόμενος, φωτοειδὴς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, παλιτεῖαν ἀμemptον κτησάμενος, Πατέρα καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Οσοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπέληφας, τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδεδείξαι, καὶ τῶν αἰωκίων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπόλαυσιν.

Ρώσθεις δυνάμει Θεῶν καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχτης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους σοὶ πιστῶς Θεομακαρίστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὑπερφύη Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ

γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς ἑρανίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ᾧ οὐ
• **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• **Τ**α· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Δό-
• **Γ**ος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• **Ο**υρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσο-
λάτρου, τῆ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Θεῶν πίστει, Δομέτιε Θεοκῆρυξ· ὅθεν Πατέρα ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Θεῶν, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἔνθεον ἱερέα, καὶ πρέσβυ τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσιμον μνήμην.

Τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν πρόμῳ, δουλοπρεπῶς· σοὶ Δέσποτα, συλλαλόντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπσαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στιχόν, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμεῖψαι Θεῶν, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στιχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὖρα λεπτοτάτη· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στιχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄρωντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λύτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτεινὴς ὑπὲρ ἥλιον, τῆλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σε τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγαλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόνηρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οτὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνεται, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τῆτο Πάνσοφε, σαφῶς διαλέγξας, σὴ παρρησία χρῆσάμενος, συνηροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγγώσθης γενναϊάτατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἐκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσαν γνῶμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατα, ὑπερροίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερότητα, τότε τὸν Παραδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατριδα Θεσπέσιε, σαφῶς γνωσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζῶν κα-

τοπεῦσαι Χριστόν· ὃν ἐκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρὶνὴ γλώσση πανσόφως κεκρημένος, ὅτε μιζοβάρβαρον νόμον ἐξέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον νόμον ἀνέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὡς περὶ τῆς ἑφῆ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Οτὴν παλαιῶν Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ δια συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνῆς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μαρφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ· τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβώρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα. Στίχ. Σοὶ εἰσιν αἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἢν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι δια σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυίδ, παρῶθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνοματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τῷ γὰρ ἐπιβᾶς τῷ ὄρει Σωτήρ μετὰ τῶν Μαθητῶν σε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπασράψαι πάλιν πεποίησας, μετασοχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργε τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μεταμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάβην σοι τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε ταύταις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμων, καλὸν ἐστὶν ὡς εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε ταύτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μέγα Αἰμίλιανόν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις Θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ολος τῷ Δεσπότῃ συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψας πυρσεύμασι. πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδασκαῖς Θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανείς Θεόφρον Θεόληπτε.

Νοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διαίτητῆς τῆ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διάνεμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστις ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προεστάμενος, ὡφθης Παναοιδίμε, καὶ κραταῖος τῆς ἀληθείας πλάμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλιῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ενα ἐκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρός σε, τεχθέντα γινώσκωμεν, φύσει Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμῶ ὑπερφωῶς καὶ ἀνθρώπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ικέτην Θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοί σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ δεσμούς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἀνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων σεβρότητα δεικνύς, Θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανείς πρόβολος, ἀρράγῃς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διελέγων τοὺς ἄφρονας.

Ιὸν τῆς αἰρέσεως πιών, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδασκτικῶ σου λόγῳ διήλεγχται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπεισι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, Κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύτταμεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φερμῶ συγχυθέντα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμακάρι τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς Σείας δόξης σε, ὄντως ἀπαύγασμα, κατὰ δὴ δυνάμαντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθήμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστῷ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ισχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθείς δι' ἀρετῆς, παμμακάρι Αἰμίλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν ταῖς πολέ-

μοις παγόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ
δυνάμει τοῦ Κυρίου.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας γελλόμενος, καρ-
τερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Αἰμιλιανέ, τὸ
πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ
ὑστερον, ἀναδειχθεὶς πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰ-
μιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς
ἱερομύστα θεσπέσις, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπι-
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενοκαῖς ἠγλαϊσμέ-
νην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν
Ἀΰχραντε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ θεῖα Χριστὸς, τῆς με-
γάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις
προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερω-
σύνης, αὐτὴν καταγλαίσας, καὶ Μαρτύρων ἐν
ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν, τῷ Πνεύματος πρὶν, πο-
ταμὸς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμακάρα
ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ ἔθεν καὶ τὴν
Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἁγίων τε
πάντων, τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανέλβιε, τῇ αἴγλῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νοῦν· ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμπας ἱεράρχα, Θεῷ εὐχρέστησας,
Ἱερομάρτυς ἀξιόγαστε.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἁγίων τὸν
Ἁγιον τέτοκας, τὸν πάντα ἀγιάζοντα,
Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διόσε Βασιλίδα, καὶ
Δέσπαιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσάν τὸν Κτί-
στην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ ς'. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Στῆσαι βουληθεὶς, νομὴν τῆς αἵρέσεως, προ-
θύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφεί,
καὶ διήλεγξας, παρήσσια μεγάλη χρησάμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατῆντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος ἠθροισμένης Συνό-
δου θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ
τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμπφως, ἐφιέμε-
νος ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνε-
δείξω τὴν στερότητα, λάμπφας τὸ πρῶην δι' ἀ-

σκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζη
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ
θεῖαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θαλάσσαν·
καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὐραῖς
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ
Πνεύματος· Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῷ ὄφφως, ὃ
ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σε ὤκησε, καὶ
σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαράν
εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θεῖρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαθὼν, διελή-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ ἐχ' ὑπέστη
» ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον,

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζι-
κου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεῖς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ὁ γδοῦ Αἰμιλιανοῦ ὅστεα δεῖξαι ἄρουρα.

Ούτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπο-
μείνας πακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θηριω-
νύμου καὶ ἀσεβοῦς Λίαντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας
δεξιόμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεὸς ἀρετῆς μύρου πνέων,

Εὐωδίας πρόσσεισι ὁσμὴ Κυρίῳ.

Ούτος γεννᾶται ἐν Ἀυρακίᾳ πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρή-
την, πλησίον Κνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσειείᾳ τὸ
γένος κόσμων. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναιξὶ συζυχθεὶς,
τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φρομίνων καρπῶν ἐπὶ-
ρῆκε τοῖς ἐνδείαι· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ἔσον αὐτὸς ἐπι-
δίδου, τοσοῦτον ἱεραφίλευον. Τὸ δὲ συμπάθεις ὑπὲρ ἄν-
θρωπον ἦν αὐτῶν· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ αἰῶνι κατα-
σχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλησαντας μὲν αἰτοῦ τοὺς σάκκους
αὐτῶν, τῷ δὲ ἄθρει πιεζομένους, καὶ κτὴ δυναμίνους τού-
τους μήτε ἀνελίσθαι, μήτ' ὑφελίσθαι πάλιν διὰ πλειουξίαν·
ἀντὶ δὲ τοῦ πληγᾶς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπρά-
ξασθαι, συμπονήσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις,
καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκον ἐ-
πιθεῖναι τοῖς ὅμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδεὶ τὰ πρῶην
μα ἔξαγγείλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Προσβύτερος ἐν τῇ Ἁγίᾳ τῷ Θεῷ
Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων

δυναμεις ἔργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ριῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλεμένου, μέλλον τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδὼν· ὅς τῇ κελύσει τοῦ Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσθαι οὐκ εἶός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι· τὸν Ἁγίον· καὶ γενόμενος αἰκάδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπίστευτε· μεθ' ἧς οἱ σταλόντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν αἰκαίαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἴτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λοιπόμενον τῆς ζωῆς Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περί τὰ ἐκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Ος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρειαι καὶ κοιλάσι διητάτο· διὰ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενηχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ, Ποιὴν κατακρίνουσιν αἱ πλάναι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἁγιοὶ δέκα Ἀσκηταί, αἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτῃ δέκα, Πληγαῖς ἐκείναις ἰσαριθμοὶ ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ιεράρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν πύργος ἀκαθαίρετος, ὠφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεὸς Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδεδειξαί, ταῖς ἀλλοφύλους διδασχάς, τῇ σφενδόνη καταβαλὼν, τῶν εὐστοχωτάτων σε, λόγων Παναοίδιμοι, καὶ διδασχμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστὴς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικῶν διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκότων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδῶς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον:

Θεοτοκίον.

Ενοπρεπῶς παρθενεύεις τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερσικῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομητορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ολὴν νοητῶ πυρὶ τὴν φουγανῶδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τῆς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαριτόστε καὶ δυναμειῶς ἐνθέης, πεπλησμένος ὠράθης Παμμακάριστος σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνευδότης ἀνταχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανωθεν τοὺς ὑμνηταῖς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε Πάτερ Θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, ἵνα γηγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὄλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὠφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσσα τὸν κόσμον· καὶ ἀγνεῖας φωτὶ· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄξιός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεϊκόμισε κάμινος τύπον· ἐ γὰρ ὅς ἐδέξατο φλέγει Νέης, ὡς ἐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένης ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὰ ἀνυμνῶντες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπαν τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Εῦρες τὰ τῶν πόων ἐπαθλα, ἐν οὐρανίοις Θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατακεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θείος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἀριστε, κεκοσμημένος καθωράθης ταῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλθιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ὑμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίου Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξας, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύσεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κηρύσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Ἦν ὑπὸν τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
 • μένη Βάτας ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
 • καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
 • τασβέσαι αἰτῆμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
 • τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστολαίριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ο τε ὁ Δῆρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, Λέων ὁ μιζοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος
 Ἀδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς παν-
 σέπτους εἰκόνας, τότε στερρῶς διήλεγξας, μά-
 καρ Αἰμίλιανέ, τὴν βδελυραίν, θεομάχον αἵρεσιν
 τοῦ τύραννε, ὑφ' οὗ πικραῖς ὑπήνεγκας, ἐξορίας
 καὶ θλίψεις. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυραῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 θαβῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πά-
 ρεισῆκεισαν τρόμφω, δειλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
 συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε Χριστέ Σωτήρ, σὺν
 Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρ-
 θένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Ἐἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς
 Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ελαρψας ὡ Χριστέ, λευκός ὑπὲρ χιόνα, τὴν
 σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐ-
 σίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἠλίου, σέ-
 λας Χριστέ Σωτήρ μου, δεικνύσον σε Δε-
 σπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι ταῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν,
 σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶ-
 δον Σῶτερ ἔφραξαν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρό-
 σιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀ-
 ποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
 Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ τὴν θείαν
 ἠλλοιώθησαν ἐκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμ-
 φθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βε-
 ββαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως,
 ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μο-
 νογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Ἐἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
 γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν
 Ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χρι-
 στὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
 Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ
 πρὶν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν
 παμφαισταίτην, Μεταμόρφωσιν πίστει,
 κατέδωμεν Κυρίῳ, τήτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ
 λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθεὶς,
 καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσιμος, καθ' ἣν
 ἀμεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπάρωντων,
 Μωσέως καὶ Ἡλία καὶ τῶν αὐτῶ, Μαθητῶν ἐν
 τῷ ὄρει Θαβῶρ· φωνῇ δὲ θείᾳ προῆλθεν· Οὐ-
 τὸς ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας,
 ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕ-
 दाσι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείας, μυστικαῖς κατήρ-
 δευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ
 ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θείον ἀνεπλήρω-
 σας, ἐξ οὗ Ἰσθδασ ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις
 ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀ-
 πεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ
 νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου
 ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου,
 πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι θείαν
 πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμε-
 ναι, τοὺς πρὶν καθευδόντας, ἐν νυκτὶ τῆς μα-
 ταιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην αἰγία-
 σας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθὲ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σε τὴν δυναστείαν σε, ὅτι κόσμος λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμπας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδάμ ὄλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, πᾶσαν ἐλάμπρυνας, Δεῖα τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβώρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σήμερις ἡ γῆ.

Οἶρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεός, παιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δελοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβώρ τοὺς δύο ἀνδρας, Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σκηναίς, εἰ Δεῖλης ἀνά μέρος, σοὶ Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου· ἄπερ ἐλάλει μὴ εἰδῶς· Σάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Ματθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Μετεμορφώτης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώτης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς Δείκῃς ὑπεράγαθει· Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τῆ ἀπροσίτῳ Ἰησῷ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμπας Δεῖοις Μαθηταῖς τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ Δεῖα χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτὴρ ὁ πάντας, Δέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱοῖς σε μέλω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

Ἐδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Ματθία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὠφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τῷ Δεσπότη, Μάκαρ καθυπεύκτων τῇ σαγήνῃ σε, συλλαμβάνεις, τῆς γλώττης, ἐκ βυθῶ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ἐδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενέμενος, ζωαρχικῶ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκυλα διαρπάσαι, καὶ δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ παντηργόν, Πνεῦμα συμπληρῶντα, Θεορρήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φαλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

Ἐδὴ δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι·
Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
 καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σε τῶν λόγων τῶν Δείκῃς, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ Δεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελούμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ματθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερώς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποφόμενοι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα καταγγέλλων Παμμακάριστε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Ε'πεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὡσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ω'ς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πiónτες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὡφθης συμπληρῶν τὸν Ἰαχόρον τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Ματθία Ἀπόστολε.

Α"λας θείον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Ματθία Ἀπόστολε, σπηδεόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένη, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρυπουμενὴν παθήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετὸς, ἐνώσει θεία θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτίνας δεξιά-

μενος, πιστὸς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλὺς, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ι'δοῦ σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένου γὰρ, οὗ πάλαι προήγγειλαν, ὑπεργὸς Ματθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, Ἀλυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένη, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς Ἰουδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς Ματθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλῳ ἡ ὕθεος Ματθίας.

Οστος ἦν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκά Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξῳ Αἰθιοπία· καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθιτο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῆ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Γωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οστοὶ οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρίζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφτο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, περὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Ὄθεν καὶ τὴν σιδασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῆ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαίρεται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἤπτουτο. Τότε δὴ τότε οἱ γεναῖοι οὗτοι, μίᾳ τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην Σκαθάριον ἀνωθεν κάτω προσήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσιβῆ Βασιλεῖα ἀραῖς καὶ ἀναθήματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῆ τοῦ ξί-

φους τιμωρία παρέδωκε· τούς δὲ Ἁγίους ἐνεία Μάρτυρας, βίβδοις τύψας, εἰρκτῆ ἐπέβαλε, κελύσας ἡμερήσιον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκίζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσε ἐνεχθῆναι σούβλας πεπυρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἴθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῷ πελάγῃ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὁς ἦν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξίεται. Εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶ κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθίμενος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβής, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμπαμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνας τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὐρέσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χεϊμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη Θεοῦ παντοδυναμῶ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας. Θεοτοκίον.

Ἰ"δε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρώμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφῆ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονῶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικούς προῤῥίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θεία δύναμις καθεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὅστις τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειῖ εἰπεῖτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἢ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιάζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρὸς.

εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπή τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτῆς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Ῥεπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τῷ Πατρὸς ἀχώρισον, Δέσποινα ἀγνή· ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δύναμις δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτῆρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρᾳ συγκαίθεδρον, Μαθθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἰστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένους τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὦφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασθεννύουσα Σοφῆ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάζων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θesmους, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σε ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
 » πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
 » ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Γοῦδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ,
 ἀπορράγεις ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς
 θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
 θείᾳ, Μαθθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντι-
 στήθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος,
 καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι,
 τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἥλιος, πα-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσπο-
 τα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ,
 σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν
 ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
 Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
 ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
 Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θεῖους,
 τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει,
 ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἥλιος,
 τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου
 Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
 λοίωσιν, ἕρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμ-
 μορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην,

τῶν ἀρετῶν περιωπῆν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλίου-
 μεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφώ-
 μενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ
 Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθεαίμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι,
 μουσικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἑξαερά-
 ψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν
 τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύτ-
 τουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρω-
 πίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα,
 φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιοι, καὶ ὑπερκόσμιοι σύ-
 στημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυ-
 ριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφού-
 μενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος,
 τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς
 ἠυδόκησεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὅμοια.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοή-
 θειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
 πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτων ἐξε-
 δύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
 ἐκκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
 μονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάρισε, σε-
 φηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων Μα-
 κάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λε-
 πτυνόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον,
 ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡ-
 μῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἀν-
 θραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγαζῶν φαιδρό-
 τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαί-
 νοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἰγλῇ
 τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ
 τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμοῶς, καὶ εὐσε-
 βείας πυρσὸν ἀνάπταντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυ-
 ρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος
 Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
 ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
 τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
 σου· ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
 σον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εδείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν
δεικνὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς
μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν-
τες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶ-
μεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς
ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα,
τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τῆ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγά-
ζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξου-
σία, δεῖξα· βουλούμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ κα-
ταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ,
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκη-
νὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν·
ὄθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν
τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆ προ-
σώπε σε, ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος
Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας
τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστρα-
ψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ φῶτός συνεκάλε-
σας, Ἥλιον καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ
καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἔστιν ὧ-
δε εἶναι σὺν σοί· Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔπειτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Λαυρέντιον κράτιστον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιῶ-
της, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορευῶν Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φω-
τοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε
μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγωνία ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νι-
κηφόρος ἀθλητῆς στερρότητι ψυχῆς, ἀνε-
δείχθης Λαυρέντιε, σέφανον δικαιοσύνης, εὐπρε-
πῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διαδῆμα τὸ ἐπινίκιον.

Υἰὸς ὡς πεφυκῶς, καὶ φῶτός, καὶ ἡμέρας,
παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰ-
σθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαινοτάτῃ,
καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε, Μάρτυς
Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε,
τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ
κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος
πύλη τῆς χάριτος.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εχὼν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς
ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νι-
κήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τῇ νομοθε-
σίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετά-
ξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνω δεικῶ νευρούμενος, τῆς πολυθείας, τὴν
ἀσθένειαν ἔλυσας· τῆ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ
αἰώνων, διετραίνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ισος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐ-
σία, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἔ-
σος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
• **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς
πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας
ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ
κτησαίμενος, ζῶν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χρι-
στοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε· ὄθεν ἀρι-
στεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον
εἴληψας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Ἀθλοφό-
ρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-

καθαρθέντες ἀνελθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιαζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνίσταξας, ἐγρηγόρει δειά, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὄπλοις, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς δειαῖς καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντι καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γεγόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοῦς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Γερὸν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ Μαίκαρ προσαχθεῖς, τὴν σκηνὴν ἐφραξάμενος τὴν ἐπουράνιον· ἐνθα νῦν γεγόμενος, ἐπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Σμυφῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονα θελῶν ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ αὐτὸ πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκευάσεν ἡδιστον βρώμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Πανααίδιμε.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδῆς, Ἀθλοφῶρε γέγονας, καταυγαζῶν τοὺς ἕμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος δειά δυνασεῖα, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάrais, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πᾶσι Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεοῦ Παρθενομήτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα. Ὁ Εἰρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατέπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε,

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεῖς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντι· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· οὐδεὶς με χωρίζει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλάμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὠδαῖς ἁσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφῶρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατιδῶμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· οὐδεὶς με χωρίζει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίῳ Ἀρχιδιακόνου, Εὐστῆ Πάπα Ρώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξιν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θελῶν,
Ἦθλησας ἄθλος Εὐστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἰππολύτον ἱπποδέσιμον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῆ κλήσει πάθος.

ᾠπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἠύτε ἰχθύν.

Οὕτω κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γέγονας· καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστες ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγεγόμενος δὲ ἐν Ρώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὴ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ὡδίνοντες δὲ ἤδη τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανῶν θωγμῶ, κελῶει ὁ Ἅγιος Εὐστες Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκηνὴ τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, δίνειμι πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑπεστρέφαντες ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Εὐστες ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πει-

σθεις, ἀλλὰ παρρησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ἔφιεν τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά κτήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς δίδειμι τὰ κτήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλεῖα· οὓς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν ἧ γενόμενος, ἰάτο πάντα, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφρίτων, ᾧ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. Ἄπερ ὁ Τριβούνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστεισε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι ταῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφόμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάρας (ἀλύσειν, ὄξυτάτους ἐχούσαις ὀδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἶτα ἵππος προσδεθῆναι ἀγρίοις ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἰππόλυτον, Δέκιος καὶ Οὐαλλεριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ Σίατρον, ἐξίπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὁ Ἰππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἐκραξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός· Πυρίναις με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἄλυσις) οὕτως ἔλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ἑλπὴν τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερωθήσαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ως τις ἀνάληγτος σαφῶς, σῶμα περικειμένον Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγῃ πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητῇ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένον.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάικαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Οτούς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμήμενος, καὶ πυρὸς κατασθέσας τῆς ἀνθρακας, δρόσῳ

τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχύν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τῆ Ἰεσσαὶ Ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταθὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολόκληρον θυμίαμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὡς περ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναι σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος Μάικαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαγε, καὶ θάλλων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σύμβολα Παναμίωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν ταῖς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς σενέλθωμεν.

Αγγελικαῖς Δυναμέσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορευῶν τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριαδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκειθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτεμοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάικαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δηλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φωνή σοι πατρική, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμῶδός, Θαβῶρ Χριστέ Σωτῆρ μου, καὶ Ἑρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης δεῦτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτῆρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνῶμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαίδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θείοις, Ἀποσόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸν ὦν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρείοτατα, στερρῶ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σθ, δυσία καθαρά καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκῃ Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος διὸ στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, Δεσπότης καὶ Σωτῆρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Οῖος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτὴ σθ Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἳ τινες τὴν ἀκτῖνα τῆ προσώπου σθ μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σθ, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἳ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνει σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τῆ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμείψαι θελών, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἕξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σθ Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτῆρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν ἐν-

δόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῆ Πατρὸς ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσοντας, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζῶν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποφόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεγράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβῶρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσήλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος Ἐνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλυδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγαζῶν τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφῆ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφῆ, θεικῆ δυναστεία, θαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῶ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδασκαίς, θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστά-

τως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἄθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστὸς, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος Ἀγνὴ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ῥδὴ γ΄. Ὅτι στείρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν ἐξέδωκας, ὡσπερ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θείων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Περεῖον ἄμωμον, εὐδεδεσάτη θυσία, καὶ προσφορά τελεία, προσανηνέχθη τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς· Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, ἐδόλως, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν Ἀγνὴ· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

• Ὅτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
• συναγωγὴ· τῷ θυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χειρὶ περιφύρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στεργότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρᾶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξη τοῦ θείου σε φῶτος, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γαϊκῶ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυροῦσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, θείων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἐμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Εννυόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασι-

ων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνή-
θλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνεληλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάϊν Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου, σὲ τὴν
τεκουῦσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντας,
θεαίαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὡδὴ ε΄. Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θεαίαις λαμπρυν-
θεῖς, καὶ ἀνδρεία ἀχυρωθεῖς, ὥσπερ λέων
ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ σταδῖον, πεποικῶς εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτῆς, δι-
αυτὸν θάνατον πικρὸν, Ἄθλοφόρε ἐνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκκλινας ἀρχένα σου, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφνησας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νῦν κυήσασα,
τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγω-
νοθέτῃ, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Εστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου
Εὐπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους
Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθύν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς
τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημαίων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
νῃν ἐθανάτωσας. Θεοτοκίον.

Ω θάυμα παράδοξον· πῶς τίκτεῖς, πείραίν
ἀνδρὸς μὴ γνωῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομήτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; Ὁ Εἰρμός.

• **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
• **Η**κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
• **Μ**αρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
• **Γ**αγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς σολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευῆτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στερρότος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

Ούτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πίλειος
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλθισιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸ τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρ-
θου, καὶ χεροὶ σιδηραῖς ξίεται, ἔτε καὶ θείας φωνῆς ἐλ-
θούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφεις, εὐχῇ
μόνη πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεφυρακτωμένοις τὰς
ἀκοάς αὐτοῦ κατετρώθη, καὶ τέλος, τῆ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ
κατεδικάσθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ
σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου
Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου τῆς Ἐλεούσης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως θάυμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικία, χήρα
εὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνίητο ἑαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐννοιοιαν τοί-
νων ἀγαθὴν ὑποδεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργοὺς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιοῦσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι ὑ-
μῶν, κύριοί μου· ἐπειδὴ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου,
συνεχώρησέ με μασιζέσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἢ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων
ὑμῶν, δέξασθαι τὸ Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου εἰκὸν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπά-
σατο· καὶ λαβούσα βαμβάκινον μίτον (πανίον) ἰσόμετρον
τῆς ἀγίας Εἰκόνας, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα, βαλοῦ-
σα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκη), ἠσφαλίσατο δι'
αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώ-
γει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργεῦσα.

Πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο
αὶ ὀδύνη τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὥς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι.
Προκαλισσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθα-
ρωτέρων, φησὶ πρὸς αὐτὴν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνας, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὐρῶ μικρὰν ἀνάπαυσιν
τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. Ἡ δὲ, περνεύσασα εἰς
τὸν εὐκτῆριον, εἶδε θάυμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παρά-

δοξον. Φλόξ γὰρ πυρός εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας Σήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ ὄλον Θουσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θουσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπεισε χαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατήλθεν τοῦ κλινιδίῃ· καὶ βία πρὸς τὸν εὐκτήριον ἀπέλθοῦσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, **Κύριε ἐλέησον**, ἀνεβόησεν. Εἶτα μετεκαλίσαστο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπεδῆς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὡσπερ ὀθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ριπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, **Κύριε ἐλέησον**, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Σήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώθητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμημα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποιήτου, ὡ τοῦ Θαύματος! ὁμοιοὶ τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτόν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός· καὶ εὐθὺς αἱ ὀδύνας ἀπλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἔλθοῦσα, ἀνίστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσαι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προίγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μεταθεῖσιν, ὡς σκευὸς ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τούτου τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντος ἐκείσε Δαμετιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τούτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον Θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμενοι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σιργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθῶν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἄλλ' ἐπανεστήσαν αὐτῷ Σλίψεις ἄλλεπαλληλοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὅρᾳ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἰστώτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ἐν ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστὰς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλισάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυθάνετο· Τίνες εἰσὶ αὐταὶ αἱ Σλίψεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ἔτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἰστώτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνος τί ἔλαβομεν ἄγνω· Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Σλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερός ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἄλλοτρίας γῆς ἔλθοῦσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμιστῆν) αὐτοῦ· Ἀδελφεῖ, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δὲ· Βασιλεῦς, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰ ἠδύναντο, ἡμύναντο

ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνοῦς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν κ.σ. Νομβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοὶ, καὶ αἱ Σλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστριαὶ ἰγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ Δείου Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυράν, τῆς πλάνης Πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλησιωτάτως ἤρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Εῶν φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμὸν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προῖσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἤλεγξας, διδασκαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλησοι τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἠνοιχθή μακαρίε, κεκαλλωπισμένον δοῦσα, τῷ Δεῖῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Αῦθρακι κεκαθαρμένος, Δεῖῳ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἄνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυΔεΐας κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γῖνα σου τὴν Δεῖαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσική, τυπώσῃ Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτης, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥοδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμαμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επί σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προστάτην παμμακάρα, Εὐπλε Λευίτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κηύσασσα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοὶ ποθόμενα· ἔσης ἐφέσεως ὡς φθιάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῆ πόθῃ σε σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐῖπλε Λευῖτα ἀξιάγαγε.

Ως σκηπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου, τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐῖπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἢ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἀθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ολόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θευόμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τῆς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἀθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν με φωταγώγησον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν με, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» **Θ**εοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» **Κ**όσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» **Τ**ες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλθ ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀσραπαῖς ταῖς ἐκείθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελόντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἁγίε, ὡς τῆ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐῖπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πάσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸ κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβῶρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σου, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητῆ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ἐγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τοῖς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὄρμας λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν ταῖς ἐκκοπαῖς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίους ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρηνοὺς θαυματῶν φλογμῶν ἐξαίροντας, παθῶς ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν, ἐορταζουσι νέμουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἴκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἀνδρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράιτων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα ζόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαδόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμαίων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδῶντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκίχρησας, καὶ θλίψεις αἰδίμει, βασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλωτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οἕξυγράψω ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μαίκαρ γλωσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμων θείων ἀρετῶν, καὶ δογμαίων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῶ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμετοχε καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γινόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οῦρει ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ σοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης σὺν Μωϋσῆ, Ἠλία τε Σωτήρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἡλίον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηῦκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σε Σωτήρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβω, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οῦσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγ-

γέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς· ὅθεν ἐνθεασικῶς ἐκραυγάζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτήρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας. Λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης· Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάλην σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφώμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτως Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιγίς· Τερπνὴν ἐπαινώ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτη πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζῶν μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Ενθῶσις, ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὀπλοῖς τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θεία δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρητόρων, ἀδολεσχίαν ἐνδοξῆς, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεικῆ λαμπρυνόμενος ἤσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδεδώκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγου γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Καινῶν τοῦ Ὁσίου, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ολὴν μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιώρτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττην, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίου, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βίασάνα, γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ρεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες ρεῦμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Εκώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἀπάσαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξτε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφῶν ἐνδιαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεκτὸν, ἀνεδείξε σε παμμάκαρ· σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεία τοῖς πέρασι δυσσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δῆλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἀναρχον. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἢ κρηπίς, ἢ βᾶσις τῶν δογμάτων, ἢ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἢ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμπην ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στερόως κατὰ τῶν λύκων· οὗς καταβαλὼν βραβεῖοις νίκης ἐξέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερέσιον ἀναρχον.

Εἶτα Κάθισμα τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν ἕρανὸν ὠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰοίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουν τὰ διαθήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίσει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σε, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἰκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμασε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τοῦ Ὁσίου Μαξίμου, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. καὶ αὐτὸν, ἀνεφθαρτοῦ ἔμφως, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθῆμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδῆσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απρηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὅλω τῷ νοῖ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθεῖλετε, καὶ πόλεως Δείας, Μάρτυρες κραυγαζόντες, πολῖται γεγόνατε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν ἐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες Δεία τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ως ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραῖον, Παρθενομητορ ἄχραντε, τὸν ὠραιότατους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὡσπερ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάριται, ἐκεῖνος δὲ Πκτὴρ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἢ τῶν μαθητῶν δυαὶς ἢ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἢ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ Θεοῦ σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμακάρα προεξένησεν.

Ανάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε Θεοῦ φέγγους, κοινωνῆ καὶ ἡμέρας, αἰδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρεόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τὶς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὦφθης αἰοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὐρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, Δείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ρῆξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἄγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτίσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι. Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπομένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτωνάμου παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἄπασα, αἰοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Γλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σου Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον
κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
• **β**αλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• **Χ**ριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητούν.

Τοὺς θείους πιστοὶ, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν·
τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιά-
σωμεν· καὶ στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταίς,
ἐν ὕμνοις ἁσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Πῆ καὶ σποδός, σαπρίατε καὶ σκώληξ, δι'
αἰσχυρῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν
ὑπάρχων, μόνε φιλόνητο, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ
προσπίπτω, ἐκκαθαίρει με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις
καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες
τοῦ νοός σου τῇ ἀγλῇ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀ-
ξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτήρι μου
ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ἁσμάτων κατασέψω αὐτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὓς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικητοῦ φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢδ' Ἀ-
νίκητον.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασι-
λέως· ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδεὸς τοῦ Ἀγίου
Ἀνικητοῦ. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημη-
γορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρουσίας τῆς Συγκλή-
του Βουλῆς, καὶ πλήθη βασιανιστηρίων μέσον προθέντος,
καὶ παντοίως διαλωθῆσθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνο-
μα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν παν-
ταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυξαμένους, καὶ πολ-
λά βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ
Χριστοῦ Ἀνικητός, οὗ κατεπλάγη τὰς ἀπειλάς τῆς τυράννης,
ἀλλὰ παρόρησά Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύ-
σας τῶν εἰδῶλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεῖς, ὅτι κωφοὶ
καὶ ἀναίσθητοὶ εἰσὶν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπεται βουνεύροις ἐπὶ τσοῦτον, ὡς ἀμυ-
χὰς τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ
ῥόσῳ καθωρᾶτο. Εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν
ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιδέου φορᾶς
δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυχάμενον, ἐφωβήθη. Ὁ δὲ
λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς πρεβάτου κατεφάνη πρᾶυ-
τερος, καὶ οἷον συμπαθήσας τῷ Ἀγίῳ, τὴν ἐπιχεινέντα
αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδί

ὡσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαρι-
στία τῷ Θεῷ ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς
σεισμός γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλείους ξέανον καταπεσόν,
εἰς κόνιν ἰχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθὲν, πολλὰς
τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀ-
ποτμηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπιειγῶν δῆμιος ἀνε-
νέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κα-
τενεχθῆναι μὴ δυναμένης μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀ-
πέφασιν, δεομὲ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθεί-
σης κάτωθεν· εἶθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ δικαιο-
μενος νῆξάτο, καὶ ἐλύθη τὰ δισμά, καὶ ὁ τροχὸς ἴστη, καὶ
τὸ πῦρ ἐσβίβηθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδεὸς αὐτοῦ Φώτιος,
προσδραμών, περιπτύξατο αὐτόν, πατέρα καὶ σωτήρα καὶ
θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεομεῖται σὺν ἅμα τῷ Ἀγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ
εἰρκτῇ ἀμφοτέρω τιθενται. Εἶτα ἐξαχθέντες, ξίονται, καὶ
πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ Σεάτρῳ λίθοις
βάλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τούτοις διαφυλαχθέντες δει-
νοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων
σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐτὸς μαστιχθέντες σφοδρῶς,
καὶ ἄλατι σὺν ἕξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀνα-
ξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτη-
ρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τσοῦτον αὐτοὺς, ἐκκαύ-
σας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρὸν Ἀντωνίου
ἐπὶ ἡμέρας τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ,
τῶν κευθμώνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων διαρράγέντων,
καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη,
ὡς εἶναι αὐτοὺς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον,
ἀλλ' εἰς δροσεδὸλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχναῖται κά-
μινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίσειν ἐπιστηριζομένην.
Ἐῖθα βληθέντες, πέρασ τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νί-
κης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ
καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἱμπνέειν· καὶ ἀνελευθερῆναι
τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι,
μηδὲ μίχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμνηαμένης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λύθρῳ πεφυρμένα,
Ξίφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου
καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἴσων ἰδρώτων Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,

Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εἶνον ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὠφθητε, ὄν-
Ετῶς φρονημάτων ἐνδοξοὶ τῆς σαρκός· τῶν
Ἀγγέλων συμπολιταὶ δὲ, συγκληρονόμοι τε τοῦ
Χριστοῦ μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

Τομονῆτε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάν-
Τῶν δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβλαῖς· καὶ φαι-
δροὶ πόνοις γενομένοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, με-
τεβιβασθητε, Παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενομένοι, στή-
Νλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Οὐς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνή ὑποδέξαι, Λόγον μηδαμοῦ χαρούμενον ὑπέρνου, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα Δείας ζωῆς. Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν Δέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, Δελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ Δελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυοῖς ταῖς οὐσίαις, καὶ Δελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σαρκωμένου Θεοῦ, δισσαὶς αὐτεξουσίους, Δελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμείλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ρωμαλέον φρόνημα Σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, Δηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτόηθητε βραίσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομαὶς οὐ βασάνων ποινὰς, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, Πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυαὶς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτισον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφη μελπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένη ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκύησασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς Ἅγίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρὸν σου ἤρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης. Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενωθεὶς ἀπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Δεῖον· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστατῆ, δεδεγμένοις ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένη, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, • σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδοὺ ἡ παιδρα καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ Δείου, καὶ Ἀνικητοῦ πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τέτων παθήματα.

Οῦ φθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὠφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαπτόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπέρνου καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραίνόμεθα.

Ἡνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καὶ Δάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροι, καὶ τὰς καρδίας εὐδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένη· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ Δείας γνώσεως, τοὺς καθαῖρα καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετί σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσιῶ, ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμακάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου· γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη τῇ γλώσση, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμακάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Αῖεται ἐν κόσμῳ, ἢ ἐνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν Ὁσίε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστῃς προθυμότετα.

Ιστασο πρὸ βήματος, θείου μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σὲ μιμηταῖς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινουῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
- ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
- ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάρη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδικὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττωνσε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικητοῦ νικῶντος ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρήλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ, τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἐμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μιταρροφώσεως ἢ Ἑορτῆ, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία πρέσβεται κατὰ τὴν χεῖρ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνην, Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταδῆκαν (*).

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοιδίμου καὶ παμμακαρίστου Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικῆ σχήματος μετανομασθείσης Ἐξηνθῆς Μοναχῆς. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὅρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῇ καὶ Ἰανουαρίῳ.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλ. Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυβάλοις ἠγήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάζωμεν, Ἐαρτην ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν ἢ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς πάλινζωὸν καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ Δίαςος, παραδόξως ἀθροίσθη τε, ἐκ περάτων σήμερον· ἢ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπιγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Γερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἄπασ λαός τε συνδράμετε, ὠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἢ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὖριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τῷ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὁρέων Μαίκαρ τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγῃσι, καὶ τὴν ὠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης δεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὐ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνός εἰσὶν αἱ ἐξοδοί· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεηκυῖαν θεώμενοι, δια σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέος, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σε, ἐπιτελοῦντας· ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρήμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῆ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύσασα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Ο θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἢ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στιχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δὲ ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου ἐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύγπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψυχῆ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ καθαρὰ σου σκηνῆ, μετα-

τεθέστα ἐκ φθορᾶς, ἀγαλλεῖται Παναγία· ὅθεν ἀνταπεδώκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσατο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεὸς πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Αἰνῶ γεγηθῶς τῆ Θεῆ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ᾠδὴν ἐπινίκιον· Ὅτι δεδόξασται.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Γρα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης, ὠραιότητος, τῆ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστάσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κηύσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ωφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κηύσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ως χρησιμολέκτην τὸν Μιχαῖαν αἰνέσω.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ως ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματιζῶν τῷ Πλαστουργῷ, πα-

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ σκήνους σου, τὴν νεαράν σου ψυχὴν· ἀπὸ τοῦ τάφου δὲ, τὴν καθαρὰν σου σκηνὴν, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, μετέστησέ σε Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοῦς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολήμασιν περιτρέψαι σὺν σκήμποδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβεύεις σου.

(**) Τὸ Χερσόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ, Ἐπικον καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα· Τῆς Θεοτάκου Κοίμησιν ἐξ᾿ ἄδω λέγων. Ἐστὶν ὁμοῦ ἀνώνυμος, καὶ κακόζηλος ὄλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἐστὶ ἡ ἀκροστιχίς.

ρίστασαι Μάικαρ, ὃν δυσώπει, κινδύκων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τῆν τῶν ἐσομένων ἐμνήθης, ὡς καθαρὸς γινώσιν πανάριστε.

Χρησμούς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, αὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμακάρι διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ὠφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομήτορ, ὁ πρὸ αἰῶνων γνωρίζομενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύψις Ἀχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Ηρῆς πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὐσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός. Εἰρμός.

Ησὴ γλώσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτήρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς ἀυγάζομενος. Θεοτοκίον.

Ορος ἐμφανεστάτον, σὺ ἐχημάτισας Πάναγνε, οὗ ἐπιθαῖς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τῆς Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστώτα εἶπεῖν, τὴν σὴν διηγεῖρε ψυχὴν, Προφήτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεῦων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιῶμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραίξωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῆ κόσμη, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θαίμβος εἶχε καὶ ἐπιστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύσας ἀρῶντας Ἀχραντς, σὲ νεκρὰν ἔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ω κηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεάφρονες, σὲ περιστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρῖαν εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξεν καὶ αἰώκιον.

Τὴν ἀγίαν σε Κοίμησιν, Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κηίσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδάσι τῆς ἀνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγατε.

Εκ Σιών ἐξεληλυθε, νόμος ὡς προέφησ Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύει ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Ταῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μητὴρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζαντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σε κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θαναῦσα ἀθανάτους μετέθης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὰν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε Πανάμωμε.

Εκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασία, ἐξοδίοις ῥήμασιν, ὑμναλογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάσσαφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασι ταῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεοπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας; Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἐθνῶν ἀγέλαι σωζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ο τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῖ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνοχέα, ὁ χωρῖσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοὺς, οὐρανὸς δεδειγμένοι, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος Περιστερά· ἦς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθάντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ηὐλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμηκῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυσῆριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὴς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Η ἄλαζεν Ἀποσόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρυῶν ἐπληρώθη ἡνίκά, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπῆσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Μιχαῖα τὰ θείον καὶ σεπτὸν, τῆ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφυλάξον. Θεοτοκίον.

Γούδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποιήκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἀγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμη σε ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σου· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτῆς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· Χαῖρε Σησαυρὲ τῆ Μαίνα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἰδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἶσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἦρθη ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωρὰμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ προσητίευσεν ἔτη πδ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χς'. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀγαθὸν τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανάτων ἑτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνηγρος τοῦ πολυανδρίου Ἐνακίμ· καὶ ἴσθιν ὁ τάφος αὐτοῦ γνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Μαρκελλοῦ, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,

Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσση Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὀρμώμενος νήσου· ἐν ἣ, κοσμικῶν πράξεων ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ περὶ τὰ πράγματα χρωόμενος. Εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβαίς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοπος καταστάς, πρὸς τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύεσθε καὶ οἰκίως, καὶ δὴ καὶ θέρμος τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτῆς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικούς καταδαρῶν. Ὡν ἕνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τιαὶ καταβληθῆναι, ὅς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαθῶν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογησας, καὶ τοῖς στοιβασθεῖσι ξύλοις ἐπιβράνας, ἀναβῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. Συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στίφανον τοῦ μαρτύρου ἠνέγκαστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλαιὸν ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπαδῶν,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σιδωνταῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἠδὴν προκόψας.

(*). Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ τίς ἦν, καὶ πάτε ἤμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀριστείδῃ τῷ Ἐπαρχῷ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε· παρ' οὗ θυνεύροις κατὰ τῶν νῶτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται· εἶτα, λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχοις περιελισθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ δεῖψαι καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθεὶς ὑφάπτεται. Ἐνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κακίστα διεσώσατο· ἐπὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐμειψθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχίαις κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δέ τις οὕτω καλούμενος, Ἕλλην, ὀργισθεὶς, σὺν ταραχῇ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· εἰς οἴκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς, σὺν ἐδύνη κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, Σνήσκεις μόνῃ Ἀγνῇ, ζωώσασα τοὺς παῖλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θείος τάφος, σοῦ τῆ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγαῖζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡ ῥθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἀγνῇ, τυφλὸς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμησιν, καὶ παραδόξον ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὠφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστηκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βωῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπαστραπτῶν ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθεὶς καὶ καθαρότητος. Προφήτης ἀνδειχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων Μακάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναίδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῆ εὐδοκίας, πλαστοουργεῖται ὡς ἀνθρώπου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών πα-

ρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαι σε ἄχραντε.

Ρήτορευόντων αὐθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγμα-
τα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δε-
σπαινα.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ ἡμέρα, δικαιοσύνην βανάτωσαν, τῆς
Παρθένου τιμᾶσαι, τὴν θεῖαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβίμ
καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθήσασθαι,
εἰς βασιλεία θεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ
Λόγος ἐπεφάνη, λυτρώμενος τῆς ἐξ Ἀδάμ,
Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μυούμενος ἐβόας· Θελητὴς ἐλέους ὁ
Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπι-
ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑ-
περυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ατραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ
τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσαπτρον δια-
φανές γενόμενος Μιχαία, τὸν Κύρον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυραὶν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τε-
χθέντα κεκτημένοι, κρατῶμεν ἀποστολικῶς,
σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δεσηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνον, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπεραλίων, τῆς
ὑμνηταῖς τῆς φαιδράς σου Κοιμήσεως, τῶν
σῶν χαίρων τῷ φέγγει φαιδρῶν φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδία, πάντων εὐσεβούντων,
ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ
ἀκοιμητῷ· πρεσβεῖα ταύτης σωζόμεναί.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀ-
γαλλῶνται δὲ πάντες οἱ Δέκα, ἐν τῇ
Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, βᾶνοι ἐπὶ πάντας, τὰ
παράγαθον Λόγον ἀποκηύσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμα-
ρυγαῖς εὐσεβείαις λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύων αἰεὶ παρίστασαι.

Επέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα,
προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλευς, καὶ
ποταμούς μετανοίας ἀναπηγαζούσα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγόνότα, κα-
τά τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν εὐφροσύνης Μαίκαρ ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν
μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ὁ τὸν
Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
• σμαῖταις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγού-
μενος, ὅς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ
σὺ προέφη, Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, Βηθλεέμ
ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν
τοῦ αἰῶνος· δι' αὐτὸν ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμη τὴν
ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ ἐξά-
δομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς
τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον,
Χριστιανῶν ὑπερέχου, τῶν πίστει σε ἀνυ-
μνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένον,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ
σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας πρὸς
τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόφυχον πλάσην,
οἴκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε΄. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοαρχίῳ νεύματι. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀξιόμύησις, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὁσαύτως καὶ εἰς τὴν β΄. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ΄. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δις. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθύς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν: χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄. Ὅτι ἡ μεταστάσις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῆμα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταδασίαι, Πεποικιλμένη. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ Δ'. Ὁδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγας ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰλά-

μενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλα ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα Πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγάσας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τῷ Παντοκράτορος, καὶ τέτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμαίων, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβαλλούσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχῆν, καὶ σὺν αὐτῇ πληθεῖται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδουκάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἄεσπινα ἀγαθῆ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον· πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀστάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Αυτόμελον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὃ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον· κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνου, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυναμίεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγαλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κόσμουμένοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. α'. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἡσπάζοντο.

Ἦχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυναμίεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμεναι.

Ἦχος πλ. β'. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ'. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεγνάτου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτη ἀξίον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρηῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πά-

σης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'. Εἰς τῆς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, ^{κεφ. 10.} καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυσ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτῆ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβῆ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολᾶς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰάν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέ- ^{κεφ. 27.} κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁ- ^{κεφ. 1.} δὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Λίλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με

κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1. **Η** Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλος ἑπτὰ. Ἐφραξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεδέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχον τῷ ἀσεβεῖ μωλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπῆρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτόν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεῖα δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ανατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δὲ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῆς Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μητὴρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῷ προορισθεῖ-

σα εἰς ἑαυτῆ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μητὴρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρὰ τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σελήνην Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστήσωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κάλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐν ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθη Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασάτε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσάτε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τῆς Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν· Μακαρία ἡ γαστήρ, ἢ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτῷ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένη ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ὥδην σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Οὔτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Γάκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ Θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ Θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦσαι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν ταῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίας τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρασ ὑψωσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφυλάξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν. α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυῖδ, τίς ἢ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς ταῖς ἐκεῖθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἢ μετασταῖσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σε τὸ ἀχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σε, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἢ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεῦσσα; πῶς δὲ ἢ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Οὔτε ἢ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἠύτρεπιζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκηνεῖ, θαμψεῖ συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· Ὡ Παρθένε, ὀρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν, ἔχει, φρικτῶς.

ἐν ἣ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἢ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὡς ἄχραντε, ἰκέτευε ἐκτενωῶς τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν, τοῦ σωθῆσαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'. καὶ ὁ δ'. εἰς ζ'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ Θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**εποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ
- εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας
- συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
- ἐξαρχούσης Μαριαῖμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
- πάνων, τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδό-
- ζως ὅτι δεδοξασται.

Αμρεπνεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἢ πληθὺς ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμη δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κηύσασα· ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνησκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
- Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ
- Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
- νηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν
- Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριαῖμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Αξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Η** δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάν-
- των, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ
- ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χρι-
- στέ· μόνος γάρ εἰ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἄγίοις ἀνα-
- παυόμενος.

Πυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκήνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομῆν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἣ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
- καὶ ἄφθονος πηγὴ, διάσῃσιν συγκροτή-
- σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
- θείᾳ δόξᾳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θκαταλληλον Ἄγνη, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζῶν, πρὸς τὴν ζῶν μεθίστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἄγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Ἦ Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γάρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε· Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γάρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βρωμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ρ**ῆσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-
- κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
- Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
- ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀ-
- γαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάν-
- θρωπε.

Ποθετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γάρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπυρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεῖν αἴρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκίζόμενος.

Ζιωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἄγνη, ἐκ τῆς ἐπικλήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιζῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επλήθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφίμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
• ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαίμβος ἦν θεάσασθαι τὸν ἕρανόν, τῆ Παμ-
βασιλέως τὸν ἔμφυχον, τοὺς κενεῶνας,
ὑπερχάμενόν τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα
σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητὲρ Θεοῦ, τὸ εὐ-
ρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον,
τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι,
φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκαλύπτον.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν
οὐρανός ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκου-
σίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ
ἀπειρογάμως κηύσασα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρε-
• τῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου
• γὰρ δόξης συναἰδίου, καὶ ἐνυπόστατον λάμ-
• ψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ.
• τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτει-
• λας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων
ὁ δῆμος ὀχοῦμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ πε-
ραίων λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ
ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψίστος Θεός, τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολό-
γων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἔ-
βόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύ-
ματι· Χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ
ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
• σε· σὺ γὰρ ἀπειράγαμε Παρθένε, γῆθεν
• μετέστης πρὸς αἰώνιους μονάς, καὶ πρὸς ἀ-
• τελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνεσί σε, σωτη-
• ρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σῆ-
μερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώ-
πων, νῦν εὐφημεῖτω· περιηχείτω ἀήρ, ἀπεί-
ρω λαμπόμενος φωτί· ἄγγελοι ὕμνεῖτῳσαν,
τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις
σοι, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἔκδημος,
ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ
ῶν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.
Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**λίον ποντογενές, κητῶον ἐντόσθιον πῦρ
• τῆς τριμέρου ταφῆς σου, τί προεικόνι-
• σμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σε-
• σωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς
• ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων
Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὡσπερ
ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διητήρησεν,
ἀδιάρθορον, καὶ συνεδόξασε, θεία μεταστάσει,
γέρα σοι ὡσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὀντως σε ὡς φαινήν λυχνίαν, αὐλοῦ πυ-
ρός, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἀνθρα-
κος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίαις κατεσκηνώσε, σταί-
μνον ράβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν
ἀγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τό-
κος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
• τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
• ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
• αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς
παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄ-
χραντον, ζωαρχικόν τε σου σκηνώμα, τῆς τοῦ
θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν
ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν
ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Αυτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχιόν σου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ
τείχος τοῦ κάσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν
ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνί-
σχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν
με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς
αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν
προφορᾶν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ
δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φω-
ταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ αἰεὶ Θεομήτωρ, κἄν δεκάτῃ θᾶνε πέμπτη.

Οτι πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβὼν εὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μεταστάσιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησὶ, τὴν ἐμὴν προσλαβίσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτὸν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ κῆρῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνεῖσι προσευχομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχασθαι) ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τανικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ἔρος φυτὰ, καὶ ὡσπερ ἔμφυχα δῶλα τὸ προσῆκον σίβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρίφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθὺς εἰσέσθη ἅπασα. Αὐτῇ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιηταμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβείον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φρίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασθαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον, καὶ μετ' οἴρωγῆς ὠλοφύροντο. Ὁμῶς τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ εὐ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσαι, περισκίπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασι, εἰς πρὸς τοὺς περιστώτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβῆιν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα εὐτῷ διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταπτομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος, καὶ πλείστον ἐπιστάσια νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερὸθέος τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἑμαυτὸν τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σὶ, Δεσποίνα, μένυσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὴν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθόμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίσταται πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρειν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβριχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Μη φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργασθε τὴν ἐμὴν χάριν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηθυσάτε.

Τούτων εὐτῷ πληρωθῆντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ Θεοπίσιος, τὸ σκῆνος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς

πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησεν· καὶ ἀνοίξας αὐτὸ τὸ σῆμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρε, λίγων Μητὴρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπέθεσις. Εἰ γὰρ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεύχεται, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνου ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθέσιος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ σουστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Ἐυλογίας τῆς δὲ αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφήσει.

Ἐπὶ τούτοις ἀρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ οὐ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωνδιῶν, οἱ δὲ ἐφίπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἤκουοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκόσμιων ταξέων τὸν αἶρα ἐπλήρου. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερέδισαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέφαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτίθη σῶμα, καὶ τοῦτο, καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντα κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπίσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπτηρωμένιας ἀφίει, ἐμεινεν ἐλεινὸν θάμα· ἕως οὐ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ Θεραπείας τυγῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τὰς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασιν, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθῆν, τὴν ἴασιν ἐδώρησατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινόμενων ἀπαύστως φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχίετο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοῖξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς παρῖν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκείνου σκῆνος καὶ ἰδόντες ἐξίστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείναςαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθίσεως ἀψευδῆς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεῖς τάφος οὕτω ὁράται καὶ προσκυνεῖται σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερβυλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντιπαττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ
- » θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν
- » ὀσίων τριφθόγγῳ λύρα· ἀντιφθεγγόμενος,
- » μουσικαῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δε-
- » δοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
- » εὐλογητός εἶ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ.

τοῖς ἑρανοῖς φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσώκισατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξαμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός.

Εν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἄγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἄγνης, ἐν τῇ εὐσήμεῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξαμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ο΄ Θεόφρων ἠθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον, ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξαμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
» παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
» πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔ-
» ψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
» ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σαλπισιάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασιλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Ηπανίερος Μετάστασις τῆς Θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀνω Δυνάμεων, ἠθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**λόγα δροσίζουσαν Ὀσίους, δυσσεβεῖς δὲ
» καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ παν-
» σθενής, ἔδειξε Πισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν
» εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου,
» καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν
» Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
» καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς Θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἀ-
» γιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων
» ἐν τῇ Σιών· Πῶ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴν κραυγάζον-
» τες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπης ἐποπτείου-

σα, τοὺς πίστει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὔπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδυμῶσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἡγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὕς μοι ἐκθήσω, εἰς αἰῶνας φυλάττε βοῶντας σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» ποῦμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυναμίεσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδυῖ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον, πνευμά σθ δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμαμάτων, τῆς αἰεπαρ-
» θένε τς καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκή-
» σασα, ἔδειξε Παραδείσον· ὧ παρεσῶτες σήμερον,
» χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
» γα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρουσίας ᾠδῆς.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σι, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ενίκησται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ
» Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τό-
» κος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· Ἡ
» μετὰ τόκος Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶ-
» σα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σθ.

Εξίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών
» σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυ-
» ναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντῳς
» τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σέμνη,
» τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορός τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοδόχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὄρωντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δευτέρος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὄρωντες ἐξεπλήτηντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσπας γηγενῆς, σικιρτάτω τῷ πνεύματι,
• λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,
• αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
• νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
• παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ Δεῖῳ καὶ Πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ Δειοτέραν σικηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων Χρισὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μητέρα τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ Δεῖα ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἀφεςιν τοῖς μέλπεσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-θάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παρὰ λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥύσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, Δεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύ-

σαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος Δεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωνὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωνὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητὴρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰρίθρους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβῶν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητὴρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὠδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶ-
τερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις

Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πύλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον Ἐν τῇ πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀί γενεαὶ πᾶσι, κτλ.

Κοινωνικόν Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧτα τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομηδούς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνης τρία.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποψόμεθα σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς ἐδεδύνηνται, θεϊκῶ φω-

τὶ ἀστραπτομένην ἀπαιρεῖ γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπίδημει θεία νεύσει· ἧς περ τῇ εἰσοδῶ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστέ καὶ πίστεως.

Ποίοις οἱ χοῖκοὶ φαύσομεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλάμαις; οἱ βερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρεται τὰ Σεραφὶμ ὄραν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστέ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς παρέσι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνης· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὄραται διὰ γραφῆς οἷς περ ὠμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παρμάκαρ ἠξιώσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφανόρε, συμπολιταί, τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συντηρήσας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβῶν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος, Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς σὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθείοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἀγγελοὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βῶαν ἀσι-

γήτω φωνῇ· Χαίρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἣν συναγαγῆσα. Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ωτῶν ὑπερφυῶν Ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στιχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. Ἦχος β΄.

Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτῆμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νηδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἀχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σῆ, ζήφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παραδεισον σῶμά σε, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-

στουργός σου καὶ Θεός (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς·

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω·

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκία πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος, μορφῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν, θεῖον Ἐκτύπωμα.

Η ἀπαραλλάκτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχῶν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκσταῖς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διαλύσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμε, ὠφθῆς τῆ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτῳ πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Η πόλις ἡ ἔμψυχος τῆ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θεῖαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει «ὡς πλαστοεργου σου καὶ Θεοῦ»· εὐδοῦται ὅμως ἡ ἐννοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὸς τὸ, Κύματι θαλάσσης· ἀνώθυμον ὅμως, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώθητον.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλῆσαι θελῶν τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὃ τῆ φθόνῃ γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρεδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυὶδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει, θεῖῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ρίζοθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θελῶν, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φρεῖσαν παρakoήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἁγίου. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Αρρήτω καὶ θεῖα χειρουργία, καθαίρων τὰ ἀπάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἀριστος, καὶ πρεσβευτῆς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

Οδὸν μαρτυρίου σε δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερρώς, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὔλον· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνή, ὡς σοὶ θεοχαρίτῳτε, ἀνακειμένην λύτρῳσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμοιοῖα τὴν παίμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης Βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὄλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε ἰκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δὲ, ὡς σὲ ὀρῶν ἀνεβόα· Θεὸς μου σύ καὶ Κύριος.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Γαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὠφθης σοφὲ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θεῖου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θεῖα ἐντεύξει σε· ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγασε, ἀθλοφόρε Διομήδης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκῶ-θέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σύ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὔλον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. Θεομητορ πανάμωμε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν θεῖαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Απανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὸ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι· γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἢ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὐτὴ δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ισχυὸς ἐξέλιπεν, Ἰσραηλιτίδος, δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σε, τὴν πόλιν Ἀχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα· ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θεῖας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρους, καὶ εἰδῶλων τὴν ἰσχύν, ὀλοτελῶς ἐβύθησε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ελαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε, περιουσία, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρῶν, καὶ τῆς πεποιμένης σου ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Εένη σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σεπτῆ, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἣν ἡ ποιμνησὶ τιμᾶ, βαρβαρικῶς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μικρά σε πόλις ὑποδοχὴν, πρῶν κατηντρέπιζε Χριστέ, ἣν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρὸς σου γραφῆν, καὶ θεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἰ τῶν χαρίτων σου δωρεαί, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρῶν ἡ Ἐδεσσα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχῆσατο, ἡ Νέα δεχομένη Ῥώμη ἀγαλλεται.

Θεοτοκίον.

Στῆσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς· λῦσον αὐτῶν τὰ βελεύματα· τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῆ βοήθησον· ὁρᾶς γὰρ, ἀπειρήκαμεν τὰς κακώσειςιν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανευ ὄφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστος· ἀνευ ἀλγηδόνων σεφανίτης· ἀνευ μωλώπων νικητῆς ἀριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλῶν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναϊόφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἄσθεσον, φθίτου τε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολήθησεν, ὡς εὐθειᾶν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπεῖκουσαν, τῷ Σωτῆρος προσταγμάσιν.

Φωτὸς ὑστερῶνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὧ παμμάκαρ Διόμηδες.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλις τῶν πόλεων, σὲ τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὁρμάς· ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· αὖξει καὶ κρατύνεται, Θεομήτορ πανάμωμε.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ ε΄. Συνεσχέθη.

Ωραιώθης, κάλλει παρὰ πάντα, Σῶτερ τῆς υἱοῦς τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τρώντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θεία· ἥς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπώθην, ὡσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὡσπερ ἐξ ἄλλοφυλῶν, κίβωτόν, Ἰσραηλίτη Νέω, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ καὶ

δόξαν, ἣν προσεκτήσατο· οὐδὲ γὰρ θειμὸν, Ἄγια κυσὶ προσεπύριπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Εκ χειρὸς σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπεξέλιπον ἐγώ, ἀλλὰ τὰς μᾶστιγὰς σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμῆ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρως λόγε κυσάσης σε, μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιᾶν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγῶνων τοῖς ρεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματος, καὶ τῶν θαυμασίων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλίδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς θείαις αὐραῖς κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνῶμενος, πρὸς γαληνότατον, ὄρμον εὐθέτως κατήντησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χειρουργίᾳ σου ἔνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται φάλαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου, ἐπιστάσιᾳ Μάκαρ, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποικηθεί σου, ἐπιδρομαῖς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους:

Στίχοι.

Ἦθλησε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάραις.

Ἔκτη καὶ δεκάτη νέκυς ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φύς μιν ἐκ γίνους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθότερος δὲ τοὺς τρόπους γενέμενος, μετέρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ οἷς γίνετο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θιοσιθείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κακεῖ, διὰ τῆς θιοσιθείας ἅμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβίσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταβέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἦν θιοσάμενος, ἐκίλευσεν αὐτὸς ἐπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Χαϊρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαϊρήμων μάκαρ,
Ἄρχην γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερόος στρατὸς τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,

Ξίφει πεσῶν, σφάτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τῷ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν Θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θείαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδύς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Εἰς τὸ Κεράμιον.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον,

Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τῷ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιῶντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγάρους ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὰν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λίπρα γὰρ μίλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνηα τούτου καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικῇ χρονίᾳ καὶ πονηρᾷ τούτου ἐπολιόρχει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμυιῶν καὶ ἀλγηδέονος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτός τε καὶ ἀδείατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντεταλμένος αὐτῷ, τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφὴν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λίξιον περιεῖχε τάδε (*).

Αὐγάρους, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ἡκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λε-

(*) Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολάς ἀναφέρει αὐτολεξεί σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ ἐγ΄. κεφαλαίῳ τοῦ Α΄. Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.

πρὸς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τῆς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι, καὶ ἔλθειν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκησα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σε, καὶ βέβηλονται κακῶταί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ σφραγίσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθίσθη, καὶ εὐθύς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήρειδε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετεγράψεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφήν αὐτῆ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἐτέρα, καὶ ἐτέρα ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένη θεωρεῖσθαι. Ὁ δὲ Κύριος, ὅτε κρυφίως γνώστης καὶ καρδίων ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνοὺς, τὸ λαβρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νίψασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπέδθη αὐτῷ ῥάκος τετραδίπλον, καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος τὴν ἄκρατον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσώπου, ὃ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκῳ, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε », εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω·

Μακάριος εἶ, Αὐγάρους, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἔωρακῶς με· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἔωρακῶτάς με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἔωρακῶτες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωσιν. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἔλθειν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαι με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀναληφθῶ, ἀποσελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σε θεραπεύει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σε τὸ ἰκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνεύονται, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θεία θείον θαῦμα.

Ὁ δὲ Αὐγαρος, δεξιμένους περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πισῶν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πιστεῖ καὶ πῶς πολλῶ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοῦς αὐτοῦ ἀνοδὸν, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἐδέσσαν, προσήγαγε τῇ κλυμβύδρῳ τὸν Αὐγαρον· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βεπτίσαντες, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγαρος, καθαρῶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον Δεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμάσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τούτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων τινὸς Ἕλληνας ἀγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος (ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἀγαλμα ὁ Αὐγαρος καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδοῦς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὸν ἀχειροποιήτου ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεῶ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράφας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστέ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθίσπισε πάντα τὸν δῆμὸν τῆς πόλεως ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσῆκου σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίῳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχέσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς Δείσιμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τοῦ Αὐγαροῦ παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιωτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἔργονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονὸς, ἀπελάττισε τὴν εὐσεβίαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδῶλα νυτομόλησεν, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλώσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν.

Τούτου γινούς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ Δείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς Δείας Εἰκόνος ἀναψας, καὶ κίραμον ἐπιθείς, εἶτα ἐξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἔμβραδόν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὄρασθαι, ἀπίστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δουσιδῆς. Ἐρρεῖ δὲ διὰ μίσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερρύθη τὸ Δεῖον Ἀπεικόνισμα, ὅπη κίρρῃται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἐδέσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλίσαντες, ταχεῖαν εὐρανὸν τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ « Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακίρρῃμένη (τὸν τόπον σημάνασα) Δείαν μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποιήτου λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις ».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὡς τοῦ θαύματος! εὗρε τὴν Δείαν Εἰκόνα ἀδιαλώθητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβηθείσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαρράλλεως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθῆναι· καὶ τούτου τοῖς πᾶσι διειχθέντος, ἀπάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τούτου λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρρῃτον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφοροι κα-
Δεστήκασιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς

λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμῖνον πῦρ, πάντας ἄρρην ἀπόλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδοῦν τρόπον, ἦν ἡ ἀπειρος ὕλη ὑπέτριψε τῶν συχῶν κατακρίπτων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ Δείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερούεις, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν τὴν φλόγα ὑπέστρεψε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριξε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἠλπισαν δεῖσθαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνέρρῃη τὰ κάλλιστα, ἦν δὲ Δεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱεράν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανὸς σπουδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀκοστέιλας πρὸς τὴν Ἐδέσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ Δεανδρῖκὸν Ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεῖς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾶ, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφίσει τοῦ τοιοῦτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέξας, καὶ ἀσφαλίσάμενος τοῦ μὴ πολεμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνῆς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ, τε τῆς Σαμωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἕτεροὶ τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἰχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἀπειρα ἐτελείτο θαύματα. Ὡς δὲ κατήνησαν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπημάτων Δεματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ, τοῦ Εὐσεβίου λεγομένου, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τὰδε οἶονε ἀπεφίβαζεν· Ἀπέλαβε, λίγων, Κωνσταντινουπόλις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννητε τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραντίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἐξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ, τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρον δὲ ἀσθίνειαν ἀπολείπειτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ πάντες τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Εἶτα ἐκείθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπίρων λαυπάδων καὶ φῶτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν. Κάκεισε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγόμενῳ τοῦ Φάρου, ἐκείσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλείων, εἰς ἀσφαλείαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιούμεν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας

μετ' αίσχυνης τῆς ἀθέου Ἀγαρηνούς, μεσιτεία σῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λιόντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κένωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλείων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννιακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστήσαι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ἔντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτήν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν φιλῶ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνόν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιανὰν αὐτῶν προσευχὴν, τῷ ἐλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκέλευεν. Καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλίσθαι ὠκονόμησε, καὶ διασυρίους Σαρακηνούς κατασφραγῆσαι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἀλλὰ ἀλλαγῶ διασκεδάσασα, ἀφανισμῶ τελείῳ παρέδωκε, καὶ εἰς τασαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρώπων καὶ ἔρπετων καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου, μεταλαβεῖν. Σουλμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ εἰδελθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγῶναι. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων πλήθη, πολλὰ τῶν μιαιῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταιᾶ παλάμη διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῶ τῆς ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τῆς ἀγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγή κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων·

Πληρουμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰκτιρῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ρήματι μὲν πᾶσαι νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυγάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θώκεις πρὸς πατρικούς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυπώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Οκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθείς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλέλοιπεν ἡμῖν ιδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὐφραινόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκσφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτησεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, καταλλήλον εὐράμενος, θείου πρόβου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς, τὸ ἀνθρώπινον, τῇ κυήσει τῇ σῇ· σὲ γὰρ μόνην

πλατυτέραν εὐράμενος, τῶν ἕρανῶν Πανάμωμε, ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Η τμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπήστραψε, τοῖς ματαιόφροσιν· ἦν ὡσπερ ζῶσαν ἰδῶν, ἠδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν, οὐ συνῆκε δὲ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α' πεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα δύσμορφον· ἀθανασίας στολὴν, ὠραίαν ἐν χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότη σου, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλώδη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δὲ ἀστήρ, ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀστράπων βολαῖς, τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κηῖσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ρῦσαι φθοραῖς καὶ σεισμῶ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύουσαν, πόλιν ψάλλουσαν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ η'. Νόμων πατρῶων.

Ωσπερ ἐν ὄψει σὲ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐνδημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκκριτος ὑπάντησιν, θαυμαστήν σοι ποιεῖται, Ἀρχιερέων θείον ἐπαγόμενος χορόν· ὦν ἐπ' ὤμων ὀχούμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβαλὼν, τὴν οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρὸς σου κατέπαυσας τεμένει.

Στόματα παιδῶν τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν προφητοκτόνον πόλιν ὀδεύοντα, ὑμνολόγην· ἀλλ' ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶσαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττώσα κατὰ σοῦ· νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς οἶά σε τὸν Κτίστην ὀρώσα, χαίρει δεχομένη τὸν τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τῆ Πατρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδυῖ σου Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σὲ Μητέρα κάτω, ἀπεγράψατο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐκαίνισε τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόδες οἱ σεπτοὶ σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμπεριπατοῦσι δὲ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διό

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερρῶς ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι, ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, Μάρτυς ἀξιοίγαγε· καὶ ἀθλητῶν ὀμήγυρις σέ ὑπεδέξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμαίων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀρρώστηματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονούμενοι, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμῆ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ρῦσαί σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ Δ'. Ξενίας δεσποτικῆς.

Εξέμνηνε κατὰ σῆ, λαὸς ἀσύνητος Σῶτερ, καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, τολμηρῶς ἐπανατείνετο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σωτῆρ υἰοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεθεσί παρά-
σχου, καὶ πιστοῖς βασιλευσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὡς περ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξαζόμεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄπας γηγενῆς.

Εῦρες ἀμοιβῆν, καμάτων τὴν ἀνω σοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὠραϊσμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου, τῆς ὠραιότητος, ἰκετεύων, δῆ και τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ

ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνούς, ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εδὺς ἀπὸ γῆς, εἰδώλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλὺν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετήλθες, τῆς ἀρχιφώτε ζωῆς· ἧς τὰς ἐμφάσεις Ἐνδοξε, πρώην ἐκέκτησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι λαμπόμενον, καὶ χαρᾶς αἰδίου πληρούμενος. Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἡ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάντα γε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανυγυριζέτω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρυσσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.
Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σε ρεῖθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόληθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρσβεύων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβῶν διασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξὸ δια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀἴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἠγίασται τῇ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπερητάις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρός

αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θεῖα δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομεν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τῷ Παντοκράτορος, καὶ τέτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγματίων, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰστάμενοι, πάντες οἱ τῷ Λόγῳ Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾶ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτημένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Ἁγίῳ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐν τῷ ξύλῳ σε.

Οτε, ἀθείας ἢ πυρᾶ, πᾶσαν κατενέμετο χῶραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος

ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἠνεγκας δεινάς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα, καὶ ἠνεγκας πόνους ἄπονον πυρὸς ληξίν σε διαβιβαζόντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνευδότης, ἐκδαπανώμενον Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θεῖας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, ἀστησώμεθα χορείαν, φαιδραν ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτης ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρὰς τοῦ ἀπρόσιτου φωτὸς, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ καθαρά σου σκηνή, μεταθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον, μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐῶδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολυάθλε.

Ὡς νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἐνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἀχραντε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Υψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὧ Ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ρημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ γενναῖε Στρα-

τιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡς ὀρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἐκάστην, Μύρων πολυάθλε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεῖα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαριστῶντές σοι, διὸ κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔσιν ἄμωμος, πλήν σου, Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς με· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάξασιν, σοῦ Παναγία, ἑορτὴν στησάμενοι, σέ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδῃς, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε· ἀκοῆν γὰρ Κύριε.

Σωτήρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἐνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὄφρ' ἂν καρτερίᾳ ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθειᾶν ἐξηφάνισας.

Ὀυδὸλως, ὑπενδούς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναίοφρον, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὀρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχηρημάτισας.

Υπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπεισηλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὀρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὴ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυσήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνὴ ἔννοιαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσαι ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Η δ' Θεαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη, τῆ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεὶς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοί, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐώδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον, τῆς ἀθείας, τὴν Χριστοῦ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιάζον αἰεὶ, πίστει σε καὶ πόθῳ σαφῶς μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκῶθέντα ἀρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν ὀρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀγνὴ καταγγέλλοντες.

ᾠδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρανίσισου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φαλλαγας, στρατιῶτα γενναίωτατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ιδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησαχ· μὴ γνόντες δὲ Θεὸν σκότος προσελάβοντο, αἰωνίᾳ κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεις, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαρὰν σου ἔφεσιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάνευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, καινίζονται Παρθένε τῆς φύσεως· ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
- **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὁλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐώδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῆ γὰρ ἀγάπη τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλθιος· μυρίζων πάντας τῆ χάριτι τῆ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσιν θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομῆ, Μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ ζέφειν μέλλον με πάντιμον ζέφος;

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μύρωνα τά με ξίφος ὄξυ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρως Ἀρχόντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανούς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κριμασθεὶς ζέεται, καὶ, ἐκκαυθεὶς καμίνου, ὡς διτχιῶσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἄλλ' ἢ μὲν κάμινος, τὸν Ἄγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθόν, κατέκαυσεν ἀνδρας τῶν παρεισώτων ἑκατὸν πενήκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῆσαι, καὶ μὴ ὑπέξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὄμων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θηρίοις. Ὁν ἐξ αὐτῶν σῶεν καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνης πλησθεὶς, ἀνείλεν ἑαυτὸν οἰκείαις χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐκίθη ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἐθεντό με βδελυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
Ἄνδρες βδελυκτοί, καὶ πυρὶ κτείνῃσί με.

Φιλῶν Θεὸν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον,
Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.

Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένην.

Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν, τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ, ὁ Γραφὴ λέγει, φύγε.

Οὗτοι, ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνέσαν εἰς τὸ θάνατον, ὡς τε τὸν θραυτίζομενον λαὸν κατηχεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρίας ἀφιστᾶν, καὶ τῆ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θάνατον ἰδὼν ὁ

Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν Σεάμασι κατὰ λικον ἡδονάς, καὶ καινὸν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῶων καταφρονήσαντες ἐθῶν, οὐκ τάχει τοὺς Ἁγίους παραστῆναι ἐκίλευσε. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοῖ τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτήν, ἀχθέντες εἰς τὸ Σιάτρον, Σηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο σταδῖον, καὶ νικήσαντες τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ ὑπῆρχον ἀδελφοὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως τὴν Πτολιμαῖδα οἰκοῦντες. Εἰς τὴν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παριστήσατο, τῆσικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς Θεοπνευστοῦς Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογῆσας, καὶ τὰ εἰδῶλα πρακτικῶς ἐνυδρίσας, κρεμασθεὶς ζέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανῆ, κατεβῆα τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ καὶ κρεμασθεῖσα ζέεται· καὶ ἐν λίθῃ, ἐνθα πίσσα ἦν βράζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεκυρωμέναις ἀπλοῦνται, καὶ τοὺς κώτους ἀνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκτος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτίμονται· καὶ ἐν εἰρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὓς ἔλθων Ἄγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξίτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται· ἐνθα Στρατόνικος, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μασιζομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμονται. Οἱ δὲ, διαμεινάντες ἀβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, κάλῳ προσδεθεὶς σιδηρῷ, μολύβδοις τὰς σιαγένας τύπτεται, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τισσάρων ράβδεις πεκυρωμέναις περιπίπτει· ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλιανῆ, εἰς πορνείον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἄγγελου ἐπιστάσια ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βόθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἐκείθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα καταπλίγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτίμονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνουδίας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Οὐοὺς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ Σεῖῳ πόθῳ, ἠγαλλιᾶτο καὶ εὐφρανέτο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου, ὡσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, μεθ' ὧν πιζῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄρωντες φλογὸς συνεστῶτάς σοι σοφὲ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστραπτοντας, οἱ Σεωραὶ κατεπλήττοντο· καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ, συνεστῶς ταῖς νοεροῖς ὕμνοις Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος,

τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὡσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδῶντά σε σώζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ Σεῖος Θρόνος, ἐν ᾧ καθίσας ἠτομαάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὡφθης Παναγία Παρθένε· δια τοῦτό σοι κράζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ἀκαταγώνιστον ὄρων, ὁ παράφρων δικαστῆς σὲ Γενναϊόφρον, ἐν τῷ λοροτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνείατῳ.

Ρῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ἰστασο ὡσπερ Δανιὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν σῶν, παμμακάρε τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώση τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Νυγεὶς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνίατα πάσχῳ· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, ἱασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιωθῆς Γενναϊότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν· καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς Σεῖας φάλαγγας.

Ὄσπερ ἠδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς παθοῦσιν ἐπέστη· ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σαῦ Ἀχαῖα καυχᾶται, ταῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοισ, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά· πλέον δὲ τέρπεται Κυζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων,
καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψί-
στοις, μητρόπολις Σιών ἢ νοπη, τῶν πρω-
τοτόκων ὡς γέγραπται, ἢ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς
Μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει,
Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμένη σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου
Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνον τοῦ Θεοῦ.
Χαῖρε, δι' ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ
πάλαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος
τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἢ Ἐκκλησία κέ-
κτηται, Μύρων πολυάθλε Μάρτυς· τοῦ
γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης πανααῖδιμε, ὑ-
πὲρ αὐτῶν χαίρων ἠθλησας, παρ' οὗ καὶ δόξης ἔ-
τυχες· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμῶν-
των ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκ-
πέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται
δὲ καὶ οὗτος, δορυφοροῦντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄνω βασιλεία, τῶν
ἐκλεκτῶν ἢ δόξα, προσδέχεται Παρθένε,
πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθραίζετα κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυναμῶ νεύματι.

Στίχ. Ὄμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἢ γὰρ
τοῦ Κτίστου Μητῆρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δε-
σπότη, ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότη.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε
καὶ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς δύο φύσει αὐτοῦ,
ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανί-
σταται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θα-
νεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία

νομισθῆ ἢ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρά-
νοὺς ἢ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ
σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἠγιασθῆ ὁ αἰ-
θὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἢ γῆ ἐν τῷ
τόκῳ σε. Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἄγγε-
λοι ὑποδέχονται. Ὄθεν κηδεύσαντες τὸ πανά-
χραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξά-
δοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον·
Αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ Ὑψίστου· αὐ-
τὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἄλλ'
ὦ πολυῦμνητε Κόρη, μὴ διαλίπη ἡμᾶς ἐπο-
πτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα
νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰ-
τούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου
καὶ Λαύρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε με-
τέστησεν, ὡς Ἥλιον τὸν δίκαιον· ἀλλ'
αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰ-
κείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμω-
μον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ
παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν,
ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον,
τὴν ἀγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἐορτά-
σωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου,
Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανά-
χραντον ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν ἀ-
χώρητον, Βασιλέα βασιάσασα, τάφῳ κα-
τατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀπο-
στόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον
σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς
οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ὁμοια.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι,
καὶ παιναῖς λαξευόμενοι οἱ Ἄγιοι ὡφθη-

σαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδῶλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Αὐτοῖς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐραμίου ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσφαιύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἱαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενωῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπνηεῖα δικάζοντος, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὡς περ ἀστέρες ἐναπαστραπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἱαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγελῶν ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τῷ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἀἴχραντε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστη Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυναμίεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Δαυϊτικὴν ὠδὴν σήμερον λαοί, ἄσομεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνῶντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον,

ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ιδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνῶντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερά νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἄγιοι, καὶ σεπτήν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Επί τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλῆς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκηνώσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἀκανθάν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐν-θέου πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα· ὃν ποθοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθησαν· Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθέने πανύμνητε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλειεῖς Μάρτυρες, πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θεῖαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Η δυνάς ὁ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτίσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολυθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, Δεῖαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμῆς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι, κατηδάφισατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ
 » τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
 » ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
 » ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
 » λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφῆς ἀριστεὰς καὶ ἀθληταῖς, ἐν ὠδαῖς κατὰ χρέος πάντες πιστοὶ, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προακόνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῆ χάριτι. Διὰ τῆτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐαρτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αἴυλον ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθη, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν Δεῖαν σου Κοίμησιν.

Ὡδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὄπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζῶντας εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τιμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, Ἄγιοι, εἰδώλων τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἦρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανῆς σωτηρίου, καὶ Ἄγγελοις σαφῶς ὠμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυνάς σεπτῆ, ἢ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομούντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τὸν ὀφθαλμῶν, ταῖς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσει φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ Δεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ως καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπαρθενον, ὁ πλαστοουργός, πάντων καὶ Θεός, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμολυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὡδή ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, Δεῖα ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστω, καὶ Ἁγία Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τῆς Δεῖας γνώσεως, ταῖς λιθώδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροις λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ρίζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἐνδοξοὶ· φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ ρίζης Δεῖας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβοῦσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρός ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

Ὡδή ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομούντας τροποῦμενοι, οἱ ἐννομοὶ Ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξίεπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ δυνατῆ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκεις Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευράν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσατε.

Ως δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοι ὠφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῆ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν τῇ ἀμαρτίᾳ Δεράπευσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κησασα Πάναγνε· ὃν οἱ Θεῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἶ ἀνομίαί μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωρῆσι Φλώρον καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρω ἄμ' ὄγδοάτη δεκάτη φρέαρ εἰσέδου
Λαῦρος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαίδευσαν ὑπὸ Πρέκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβὰς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλιανῶν. Ἐνθα παρὰ Ἀσκυκίῳ τῷ Ἡγεμόνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπιδίας τῆς Βασιλίσσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν δια χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν οὐρανῷ. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδεῆσι διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπέμεινοι, δάττον τὸν ναὸν ἐκαλλιεργοῦν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρισμὸν ἔλαβεν, Ἄγγελου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἁγίους συνεπισχύοντες, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἥδη προπιστεύσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἁγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινοῖς τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείλκυσαν. Εἶτα, ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καὶ ἡγεμῶν, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος. Προηγίτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τῦτο δὲ γινούσ' ὁ Λικίνιος, καὶ κειλεύσας ἐξαφθῆναι

κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν ἧ ὀφείντες, τὰ ἑαυτῶν παρίδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄξωνι ἀμάξης προσδεθῆντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπιστάλησαν Λύκωνι· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλισε φρίατι. Ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσευγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχὰς. Χρόνους δὲ ὕστερον ἀννηύχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετίθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπιλάζουσι βρύντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς· ἡ τὰ εἰδῶλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὖρον ἀθρόον,

Τὸ σύντροφον δὸς, εἰς τὸ πῦρ λειοπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμου, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἐρμῶ βιαίως ἐν πέτραις σορομένῳ,

Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῶ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἔλκυσμὸν φέρει,

Καὶ Σεραπίων, ὁ πλεον στερρός πέτρας.

Ὁ Πολύαινος αἶμα χεῖ συρεῖς πέτραις

Ἐπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης· καὶ διαβληθέντες ἐπὶ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπαρχῷ παρέστησαν Ῥώμης· καὶ ἐμολογήσαντες παρρησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθιέργυνται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπῶν καὶ δυσπορευτῶν καὶ πετρωδῶν τέπων σύρονται, καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,

Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Γωάννου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος «Ὡς κειλεύεις Χριστέ μου»,

Ἐφασκε θνησκῶν «ἔρχομαι κληθεῖς ἄνω».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,

Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐυλίνοισι λιθίνουσι τε, Θεοῦ ἀθέων καταστρε-

ψάμενοι, στήλας Θεογνωσίας, Λαῦρος, καὶ

Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελωδοῦσιν ἐαυ-

τούς ἀνέστησαν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ Θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθῆναι, ὁσίους ἀνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν Θείων εὐχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς Θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ὡδὴ ἡ· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ρήματι ζῶντι τρέφοντες τὰς ψυχὰς Παναοίδιμοι, τὰς λιμῶ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες καὶ Χριστὸν μελωδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζῶν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν λάμπαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμαμάτων, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὥφθητε, νοητῶ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς, τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, Ἀθλοφόροι βοῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηῖσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἀγίων Ἄγιον, δ' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτὸν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύσως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
 » **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
 » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 » τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
 » ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
 » λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ δὴ ἀνεβόα παλαι Δαυὶδ· Τί καλὸν καὶ ἡδύτατον καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς Θείου ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκης ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Οραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμῶς, παλαι πηρωθέντας σκότει δεινῶ, καὶ πρὸ θανάτου Ἄγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργεῖς καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἄγιοι, καὶ τὴν σορὸν, παλαι ὡς προέφησε φανεραῖ· ἐν ἧ ταῖς καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιεπαινον·

Ηθεῖα καὶ φωσφόρος ὄντως δυαῖς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάντοτε Τριαδὶ τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν Θεῖαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴ σου ἡ λοχεῖα Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ ταῖγματα, Λόγον Θεοῦ, ἀνθρώπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα παρθένος ὡσπερ τὸ πρὶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
 » γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
 » ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσψάλλοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλθιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. Ἄλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη, ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἐκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέα τε Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενηκοντα τριῶν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ σοι βωῶμεν ἀγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ᾧ ἄχραντε σεμνῇ, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστάσα, μνείαν ποιῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ ἀπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ᾧκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς, σκηναῖς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ ἀπάντων Θεοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· ἀλλ' ᾧ Θεογεννήτορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρεδάρρυνας, καθυπεισδύναμι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλθιε· πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρῦεις νάματα, ἐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ἀνδρείας ἐπώνυμος, δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιάγαστε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς Συρεὸν τε καὶ Σώρακα, πίστιν ἐνδεδυται, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθης φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Γάϊκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικὸν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων Δυναμίεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενοι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε. Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψώσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ ἡ Πάναγνος Παρθένος, θαυνοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Ἡ θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαίρε· ὁ Βασιλεὺς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλῶς ἢ ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολιζέται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὴν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔττα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμοις κροτῶ σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰμνήσαι τὴν ἱεράν πανήγυριν, σοῦ προθεμένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἐνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει δείκῳ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλῶνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολὺαθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταθέβηκας. Θεοτοκίον.

Ο σάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦν ταῖς φύσεσι γνωρίζετε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γστὶν τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμεκεῖς Ἐνδοξε, ρείθροις σῶν αἱμάτων ἐθύθισας.

Σκανδαλῶν τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασται.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς, Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέσποινα Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἀφάνησας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαιμαστῶς, τοῦ κηδεύσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνήμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σέ κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγάζεσσα, ἀκλόνητος σώζεται· Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φαλαγγα, οἷα στρατηγέ-

της, σώματος ὡς φθείρεσθαι, Μακάριε μέλλοντος, φείδεσθαι μηδὲ ὡς, παρέπεισας.

Ως ῥωμαϊαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὡς περ ξίφος δίστομον, Ἄνδρέα παμμακάρι, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν, νάματα θαυματῶν τοῖς χρῆζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλώσσαι παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ανδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἄνδρέα, παμμακάρι ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυματῶν, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρωμαῖαι τῷ ἐχθροῦ, κῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῆς λόγῃ τρωθέντα, καὶ κόσμῳ ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοισι σου, καὶ πρὸς τὴν ἀπονεν δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἄνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φαλαγγος.

Αἶμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότητα, διακωνίζουσαν Μάικα, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανοῦς καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Σπρατὸς σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χορᾶς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμήθη μάικαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι. Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατρός τὸν συνάναρχον ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον Θεογεννητορ· ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι, κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

- Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
- κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεηκόντα τριῶν.

Στίχοι.

Ἔστησε τμηθεὶς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐννεακαιδεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου αὐχένα
λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβιστάτου Μαξιμιανῶ, στρατιεύμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου, τῆς ὅλης τάξεως στρατηγούτος. Ἀποσταλεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ μετ' ἐτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυναμῆος, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαιομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πίσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρίψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε· καὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγίνετο, ἐπισπάσατο. Διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντιόχον, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνῃσι σιδηρᾶς πυρωθείσης ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Εἶτα ὑπὸ χιλίων ἐτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προσαξάντος, τῶν ἐρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὗς κατηγήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστόν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέκλης.

Στίχ. Πυρεῖον ἢ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρων

Ἄρωμα Τιμόθεον εὖοσμον μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρός φέρει,
Καὶ ψυχοθήκτης δάκνεται θῆρ καρδίαν.

Ἐμοιγε κλῆσις, Θέκλα· πατρίς, Βυζιῆ·
Γάζης τόπος, θέατρον· ἄθλον, θῆρ δάκνων.

Ο ἑνδοξὸς Μάρτυς Τιμόθεος εἶλκε τὸ γένος ἐκ Παλαστίνης. Βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ παραστάς ἐν Γάζῃ τῷ Ἀρχοντὶ Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ θεολογίαν ἀκουσίαν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέας προσομιλεῖ· καὶ μηδὲ ὡς καμφοῖς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θέκλα ἢ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἑτασθίνετες, καὶ ἐτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσεφθίνετες θηρίαις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐκρίσαντο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Εὐτυχιανῷ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίῳ,
διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα
τὴν καῦσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.
Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων.
Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκθλύσαι πεποίηκας,
πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλ-
γηδὸνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν
ἀδιστακτῷ πίστει θεόπνευστε.

Αγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς
σοφέ, ὅλον προσηγάγω αἷματι τὴν ζωὴν,
τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον,
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν
σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε
ζολισθείς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις
νῦν, νικητικῷ σεφάνῳ κοσμήμενος. Θεοτοκίον.

Ητοὺς ἀνθρώπους τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ
τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θείωσασα ὡς
Θεὸν, ἀπαρρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Λεόντων ἀγρίων ταῖς ὀρμαῖς, ἐπέσχεσ' Ἐνδο-
ξε, στερρόαῖς ἀγῶσέ σου, τυράννων ἄθεον
φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ νικη-
τῆς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν
ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἠξιώσαι ἀγωνισάμενος
ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξί-
φους ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες κατὰ θείου Μάρτυ-
ρος, φῶς καμιζόμεθα· τῇ θείῳ ψαύοντες
πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγια-
σμοῦ παρεκτικῆν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶν-
τες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἢ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀρ-
ρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες,
ἐν σαδίῳ ὠμολόγησαν, ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν,
ἡμῖν κατάπεμψον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-

» **σ**εβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» **λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Ιδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε
φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα,
πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα· ταύτην
λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρί-
ζοντες.

Οφθης ὡσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα
τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον
φέγγος, τῆς οὐρανοῦ Μάρτυς λαμπρότητος,
καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πίστει μα-
καρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θυμαίων, πᾶσαν φωτί-
ζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινη στεφα-
νίτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ
τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μα-
καρίζομεν.

Ηνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων
ὡσπερ ῥόδον, φέρων μουσικὴν εὐωδίαν, καὶ
κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυ-
σώδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θεία χάριτι.
Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκαλῆαις, νεύματι φέ-
ροντα τὰ πάντα, τῆτον ἐκδυσώπει χεῖρός
με, τοῦ ἀλλοτρίου ῥύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρ-
θοδόξῳ πίσει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.
Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» **σ**τὸς συνάψας, ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» **π**αγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ
Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείῳ χάριτι, θρά-
σος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἦρατο δόξης·
τούτῳ δὲ συνεκλάμπει Μαρτύρων δῆμος ἐν-
θεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συναπισμὸς, ἀρ-
ράγης ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἰορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκῆσαν ἐκπέμ-
πει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ
καὶ οὗτος, δορυφορῆντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ο τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτό-
κε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς πανάγνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν Δεῖαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανάγων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν, προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέλης, ὄπαδους τούτου νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· Χαῖρε Κόσμω ἢ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνώσασθαι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἐξοδὸν; ἔφησεν, ἡ Παναγνος Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θεάμα; Οἱ δέ· Ἄφνω, ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὡσπερ σκηνῆ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὡσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἐνδοξον, καὶ Δεῖαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκηνώμα, σκηνὴ Παναγία, δι' ἧς εὐρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τῆ Λυτρωτῆ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύτρεως νόμω, σὲ Παναγία ἀγνή, ἐξοδίου ὑμνης προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαῖρε ἐτοίμη, τῶν ἀνθρώπων

βοήθεια· χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἀπίθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκηνώμα δόξης πρὸς Δεῖα, νῦν κατασκήνου σκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἢ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ἠΰξατα· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἐνδοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προσάξει Δεῖα, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρας ὃ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ τὴν βαρύτητα, ὑπέξελθὼν καὶ οὐρανούς, περιπολεῦν καὶ ἀγαλλόμενος, Προφήτα πανσεβάσμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ἀθανάτω σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σῶματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σῆ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἐκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ Δεῖαι, ἐβόων Διασωταί· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορεῖαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Γῆ μὲν τῆ σῆ ταφῆ, εὐλόγησαι Παρθένε· αἶψα
δὲ τῆ ἀνόδω, ἠγίασται τῆ ξένη, νόμω θα-
νούσης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν
Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετα-
τεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅθεν
ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ
εἰργάσαντο, τῷ τιμῷ Λειψάνω σε. Διὸ σὺν Ἀ-
ποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
σῆ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστρυ-
γός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον
μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν
μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυτον, καὶ Θεοτόκον
ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγαῖζομεν·
Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Προφήτου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπων κλέος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στειρᾶν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν,
ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξιώσον σο-
φὴ, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευ-
φημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σα-
μουὴλ μελωδήμασιν.

Οπάλαι τὴν νηδὺν, διανοίξας τῆς Σάρρας,
τὴν τῆς Ἄννης προσευχήν, πληροῖ περι-
φανῶς καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀπο-
τελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀ-
νατεῖλαι εὐδόκησε.

Τῆ θεία ἱερῶς, συνακμάσας Παμμακάρι,
διπλαῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐ-
φωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεό-
φρον, μνηθεῖς καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας
θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων,
ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθείς, Υἱὸς σου ἀλη-
θῶς, ἐχρημάτισεν Ἀρχαντε, ἅπαντας υἰοθετή-

σας, τῷ θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῶς
πολεμήτορι.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υψηλοτάτως, τῷ θεῷ προσκολλώμενος, Ἐνδο-
ξε, ἠγαπήθης παρ' αὐτῆ, φρονήσει θεία κο-
σμούμενος, καὶ ἀκραιότητι, καλλωπιζόμενος.
Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύ-
μενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους
ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοϊαν, μυσταγω-
γούντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσ-
κτιπόμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν,
ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος,
τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προήλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σω-
ματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς
προσλήφει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τέ-
του γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
• στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τί-
μιον εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνη
διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ
Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας.
Ἰερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, συλληψὶς ἄσπορος· ἐν
τῇ Κοιμήσει σου, νεκρωσὶς ἄφθορος· θαῦ-
μα ἐν θαύμασι διπλαῖον, συνεδραμε Θεοτόκε·
πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύ-
σα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζου-
σα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτεία, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος,
τῆ θεῆ τῆς νόμου, τῆς σωτηριώδεις πεπί-
στευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι,
καὶ τὸν εὐσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι,

Οὐκρίνεται, καὶ δικαία ψήφῳ, θείας λει-
τουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερός Σαμουὴλ δὲ ὡς
ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοι-
κίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄρι-
στα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐ-
λειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσε-

νήνοχας, πρότυπύσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεουργικῶ βασιλέα ὡς ἠτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλήν τὴν ὑπέρφρονα. Θεοτοκίον.

Ο τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νεὸν ὡσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστῆ τῆ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σοφισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἐνδόξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσει.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφησ τῷ Σαουλ, ταῖς ἀτάκταις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βασιλεῖα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Ακακία πάντοτε συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν κακίστην μεταβολήν, προφανῶς διήλεγχεσ, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ Σωτήρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτῳται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλόανθρωπος γνωρίζεται.

ᾠδὴ σ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο λόγος σου, τῆ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδίησ τα μακράν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Υψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις λαὸν Ἀξιάγαστε.

Η χρεῖται, ὁ Σαουλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πραότατον, Σαμηὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Λελύτρωται, τῶν ὠδίνων, ἡ Εὐα Πανάμωμε, ἀνώδίνως, σοῦ τεκνύσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῆ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὀρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαί Σιφα, ἐξ ἔρους Ἐφραῖμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ἕνομα τῆ μετ' Ἄννα, καὶ τῆ δευτέρᾳ Φαινάνᾳ· καὶ ἦν τῆ μὲν Φαινάνῃ παιδίον, τῆ δὲ Ἄννης οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι πρὸς Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλώμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἡλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεῖς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἢ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξήθειε, καὶ προέφασ τῆ ηλικία, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἡλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὄργῃ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβίντες ὑψανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἰδίκαος Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβες· καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἰλθῶν, καὶ πληρῆς ὦν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. Πρεῖλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ περιεφύτευεν ἔτη τισσαράκοντα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θρακίας μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τῆς κεκαυμένης, Χάριν Τριάς σου, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθίντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θρακίας παρὰ Ἀπελλιακοῦ καταράτου, τῶν τνηκαῦτα ἠγμνοῦστος, καὶ διαφορὸς βασάνοις ἐξισταθίντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρρησια εὐμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθίσις μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθίντες, ἐν αὐτῇ ἀπαρρίπτονται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Ἐίφει παθῶν Σεβήρος, εὗρεν ἀξίως

Ἐπαθλα λαμπρὰ τῆ δια ξίφους πάθους.

Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύν, Μέμνον, χρόνον.

Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Στεφάνος ὁ ἀπίπτος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινός Θρακός, καὶ μητρὸς Μυθονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξείται σφοδρῶς, τὴν εὐσίθειαν παρρησιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρῶθεισας ἰδέξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τισσασαροι ξύλοις ταυνοθεῖς πρίεται, πιπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθεῖς· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετέμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίσει ταυνοθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθείς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανου ἀναδησάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἕξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχ. Βουλὰς ὄλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλῇ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ος ἀπὸ Κορνήης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκω καὶ μεγέθει σώματος ὑπερίχων τῶν κατ' αὐτὸν, πρότερον μὲν τῇ Σησακίᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μιτὰ δὲ τὸ ἀμεταπτῶτως καὶ στερρῶς ἀγωνίασθαι τὸν μέγαν Ἱερεμάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στίφανον ἀπενίγκασθαι, καταφυγὴς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα Διγνιανόν, πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανόμενος τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ ἀναιρουμένους λαβὼν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ, ἢ Σοδαῖ).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει Μακαρία, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληρῆσα, καὶ μελωδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ενδον ὄντα τῷ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρῶν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπυρανίῳ Δεσπότη, ἡ θεία χάρις ἐνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Λόγῳ θεῖῳ κρίνεις Μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, Ἐνδοξε τοῦ σοῦ νοοῦ, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βουῶν ἀσιγήτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὰ τὰ ὑλῶδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀαρῶν τῷ ἐνδύματι τῶν Ἁγίων εἰσηλθες εἰς Ἁγία, θυσίας Παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγιζὼν προμνησούσαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Αογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἶα Προ-

φήτης ἐνθεος, προμνησθεὶς τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα· διὰ τῆτο πιστῶς εὐφημῆμέν σε.

Εκλεκτὸς ὁ Δαυὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμηὴλ τῷ ἀγίῳ καὶ ἀνακράζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οὐ τὴν σὴν ἐκτελεῖντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείαν τῆς ἀνω ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθῆς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαι με, καὶ τῷ σκοτίῃ ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρῃ, ἵνα πίστει καὶ πρόθῳ γεραίρω σε.

Ἄξιός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Παῖντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιστάμενος οἶα λειτουργὸς, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάκαρ ἀμέμπτῳ, πολιτεία, κοσμημένος αὐτῷ ἐλειτῆρησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ἐν νηδύος μητρικῆς, Ἀοίδιμε, τῷ Ἁγίῳ σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς, τῶν τιμώντων σε, ὀμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ηρῆς πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἂν βλέπῃσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι θεούμενος μεθέξει Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρὸς, τὸν ἀφθάρτον, ἐν νηδύϊ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥυόμενον πολλαῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορε μόνῃ Παναμώμητε.

Ἄξιός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσηματι, τὴν κατάραν εἰσφικίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως
 δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὸ μη-
 τρός πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος,
 ὡς Ἰερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι, ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-
 σαδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
 μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Ἰῆ καὶ Θεέ μου, παρά-
 λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
 συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ο τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μετα-
 βαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ Δείων Ἀποστό-
 λων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ Δεοδόχον
 σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ α΄.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου,
 καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀπο-
 στόλου τρία.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας
 φωτι, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ
 Δείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· καὶ δια-
 λύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ
 Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν
 καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραί-
 ροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν Δείαν
 Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσ-
 ση πόλει τὸ Δείον κήρυγμα, κατεπιστεύθης· ἐν
 ἧ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπά-
 ρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντες ἐβεβαίω-
 σας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέ-
 πειν τῆ σῆ, ἐπαφῆ Δεία δέδοται, καὶ χω-
 λοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ πα-
 ρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γυνῶσις
 σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέ-
 φυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε·
 ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ΄. Ἦχος δ΄. Ἐδώκας σημείωσιν.

Αθλησιν ποθήσασα, πακλαῖς βασάνους πᾶν-
 εὐφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦ-
 θεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἀδυ-
 τον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονῆν, καὶ δι-
 αἰῶνος Δείαν ἀπόλαυσιν· διό σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανη-
 γυριν, Ἀθληφόρε Δεόληπτε.

Μετὰ πολυῶδυνα, καὶ πολυποίκιλα βίασα-
 να, ἐν θαλάσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς διε-
 σώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, Δεία δυναστεία,
 καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσ-
 σα πολυάθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐ-
 σεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑ-
 πέρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσα-
 σα, τῆς ὠραίας ἀθλήσεως, τὴς σῆς συνε-
 κάλεσας, νεοττοῦς ὠραίας, θήρετρα τῆς πλά-
 νης, διαφυγοῦσα σὺν αὐταῖς, Βάσσα Δεόφρον
 ἀξιοθαύμαζε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκηνώσας, πρὸς
 καλιαῖς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύσασα,
 ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἀγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετά-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσι-
 γήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανίους μοναῖς μετοικήσασα. Χαίροις,
 ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κού-
 φης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ
 προστασία ἡμῶν. Σε γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος,
 ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσται ἐκ περάτων,
 Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι,
 τὸ Δεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις,
 ἀστησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοι-
 μίσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμα σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτῆ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰς τοῦ ἀπρόσιτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν Ἀχραντε, ἐν ἣ παραγένονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφαίτε, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σιέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογῆσίν σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενωῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Πάρθενε Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα αἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν Σεηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρου σου μέλψαι πανήγυριν.

Αχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὄφθεις ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχῃτος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχυὴν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὠφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπύζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοσυγές, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Υπέξης βασάνης πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τῆς σεφάνης, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξαῖσσαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴγλη Σείας χάριτος, φωταγωγῶν λαὸς Ἐνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὠφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Γασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφῆ νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἤγαγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ πανουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομητορ ἐδηλώσαν.

Ἰῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπίστασις Ἀγγέλων, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀγλυκῶδη λυσάντων, παρανόμων ἐνστασιν, γνώμης στερόρητι.

Ομητρός ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! Ὡ πῶς ὑπήνεγκεν, ἀδικὸν θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀρῶσα, ὧν ἐτίθηνήσατο, πίστει καὶ γαλακτι!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε· ἀξιοχρέως διό σε, τὴν αἰμακαρίστον, νῦν μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὄροφρυγέ Κύριε, καὶ τῆς
• Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον,
• ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,
• τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἠλίω τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστήρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, ὁμοιον.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ Δεικῆ, ὡς τρυγῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, αὐλοῦς κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε βασσα, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυματῶν ρεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρῆζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η' Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποραῖς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τῆ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένη τὴν αὐλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσι ἐν πίστει τὴν Δείαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υ'ψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπέδεξω Δεία νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα Μαθητῶν Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, Δείων ἐν μυσταῖς Μάκρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμων Δεῖον ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδαλματα.

Θεοτοκίον.

Ο'ς τὸν Κτίστην κηύσασα, πάντων ποιημάτων ὠφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, Θεοτόκε μόνη αἰειπάρθενε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Α'νενδοίαςον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς ἄλλαν ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα Δεῖω νεύματι.

Βασιλείαν ἀσαλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν υἱοῖς σου Ἐνδοξε, ἐκκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον.

Α'λατόμητον ὄρος σε, παλαι Ἀβθακούμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανέ, καὶ ἡμᾶς Παρθένη διεσώσατο.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότη Δεῖον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρω, Δείος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Οἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν Δείαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποσέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρῆζουσι.

Νόσους δραπετενοῦσας, καὶ ἰωμένας καρδίας Δεώμενος, Αὐγαρος ἐπληρώθη, Δείου φωτισμοῦ μεσιτεῖαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν γέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε, Κόρη, μείνασα Παρθένης ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε Ἀγάπιε Θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στερόως ὑπέστης, τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασιάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεῖς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξερόμενος Μάκαρ Θεάγνιε, ἐπεγνωσθῆς πλέον, ὡς ἐπάθεις σοφὴ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων· πρὸς ὃν ἀνήλθης μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἀθλῶν ἀστράπτων λαμπρότησι.

Α'διστακτῶ τῇ πίστει, πάνσοφε Ἰιστέ ὑπελθῶν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταβλάσθαι, σοῦ τὰ ὀστά καὶ ἀρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εύας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἤτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὄλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομήτορ μάνη, ἐν γυναίξιν εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πιστεὶ δοξαζόμεν.

Τῆ Ἀποστόλῃ. Ὡδὴ 5'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Ο φωτισμὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σὰρκι τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χάριν ἤρθης ὑπερκόσμιον.

Ο ἄρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἐνδοξε δεικνύων ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτῆ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατὴρ τὸν ὀμοούσιον, φθαρῆσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἄγνη, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπαναίχοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ιδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἔδρασασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφάτον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς δεινότητας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ πασταῖδα θείαν, καὶ τρυφήν μὴ διαρρέουσαν.

Ως πάλαι τὸν Ἰωάνν, βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε, Θεὸς σε πανταυρικῆ, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἁγίων, καθ' ἐκάστην δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Πελαγή ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπαγνώσεως, χερμαίζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποτα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἢ κυήσασα. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἶ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτὸν πιστεὶ αἰεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν. Καὶ

γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεὸς μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου ταμῆσάμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγήνευσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε· τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα αἰράικον· καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεὸς μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλάξω στέφος,
Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδίσσης πόλεως, Ἑβραῖοι τὸ γένος ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἀπειρα θαύματα, ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σπηταίου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρὸν βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δειμάμενος, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἰθὺν εἰς Βηρυτὸν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κἀκεῖσε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μιᾶς καλλίστα παιδία τρία,
Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴν μία.
Βάσσαν σὺν τεκέεσαι τάμε ξίφος εἰκάδι
πρῶτη.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἐδίσση τῆ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερῆτινι, ἱερῆ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγάπιον, καὶ Πιστόν, οὓς τῆ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβείᾳ· καὶ γὰρ πιστὴ αὕτη καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρίστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνυπάτῃ Βικαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγνιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς ξίσται, ἐπιθαῤῥυνούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. Εἶτα ἄγεται καὶ ὁ δευτέρος, καὶ μαστέζεται, καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· Οὐδέ ν' ἤδύ οὕτως, ὡς

τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀγθὴς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίας ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν δια ξίφους ἀπέφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται· καὶ εὐθὺς ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἐνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐνίσχυεν. Ἐἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίρουσι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκλείσθη ἀκολουθεῖν. Κακῆ ἀναγκασθεῖσα θύσαι, καὶ μὴ ὑπέβησα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμείνασα δὲ ἐκ πάντων ἀσλαβῆς, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τῷ Διὸς εἶδωλον κατασχεῖσα, κατῆσειεν αὐτό, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χεῖραυ ἀπορρίπτει· καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ὄρωσι πέρρωθιν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἱεραστράπτοντες· οἱ καὶ ἴδξαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν κλειψί ἐπιβάσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ὀκτώ, ἐφάνη ἐν Ἄλωι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησποντον· καὶ τοῦτο γινούσ ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς καταμενεύσατος, γράφει τῷ Κοινοβουλάρῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίας Ἐπαρχίας, κατασχεῖν αὐτήν· ὁ δὲ, εὐρών αὐτήν, μὴ κειθομένην θυσίας προσηγγεῖν τοῖς εἰδώλοις, προστάζειν εἰς τοῦπίσω δεῖναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ σὺν τρυφῆναι τὴν κεφαλὴν. Τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας ἐναπίθετο.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελών τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὑλῆ σώματος, ἐπεσπάσω λαοὺς τε, καὶ πόλεις Πανένυφημε, εἰς βεβαίαν πίσιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστῆσας σηκεδόνα ἀθείας, νοστήμων σου λόγων θείῳ ἄλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὕφους, πληρωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ηρῆθην πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεὶς ὡς Θαδδαῖε θείῳ Πνεύματος, καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος ἐπὶ σέ· καταφεύγω· βῆθαι μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θείᾳ τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολέοντων πεδήσας, ταῖς ὁρμαῖς ἐν τῷ λάκκῳ, σώζων τὸν σὸν Δακνὴλ, ἀνάλωτον

δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδοῦσάν σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἡ ἐνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστέ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον ταῖς πολυπλόκουσ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως Ἐδέσσης, φωστήρ ἐχρημάτισας, τῆς αἰεὶ πιστῶς σε, Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Οπεριουσία, θαυμασίῳν ἀπισθον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θείᾳ, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πιστεῖ κατὰ χρέος· δοξάζεται Θαδδαῖος.

Θεοτοκίον.

Νάμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα, σοῦ κνησάσης, νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην· ὃν αἰεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμενον, τῷ τῆς ἀμαρτίας, οἰκτεῖραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οτὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πιστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδας οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἐνστασιν, ὁ θείος Θεόγνιος, ὁ Ἱερὸς Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωσεὶ ἔλαια εὐκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισίν, εὐθυνουμένη τέθηλας· μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντα Βάσσα, εὐφραίνοντα

καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βωόντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἀχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἐαυτῷ, αἰκοδομήσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφρεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεθόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ταῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ΄.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδὼν ταῖς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἑφετῶν ἀκροτάτῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε.

Ως κέδρος ὡς μεγίστη, ἐνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιαζὼν καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μετ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μη ἀγάθυνον, ἢ τὸν παν-ἀγαθὸν Λόγον, ἀποκνήσασα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφιεμένη ἃ ὀφθαλμῶς, γηγενοῦς ἀληθῶς· οὐχ ἑώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφρασε ἐπίπωνα ἀνδρικῶς θλάσιν μελῶν Πανεύφημης, ὄρημα θηρίων, καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίας, αὐλῶ φωταυγία, φαιδρυνομένη παμμακάριστε.

Ως ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θείον χορὰν, οἷά περ ἀστέρων φωταφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,

σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρὸς· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, αὐλῶ φωταυγία, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίζαντες ἐν πέτρα ὑπομονῆς διανοίας τὰς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὤφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Η ὄντως ἀκεραία περιστερά, ἢ τρυγῶν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἢ χελιδῶν, θείοις ἀναπτάσασα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερόν, χειμῶνα διαδραῖσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσις ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θυμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσπονα, ἀμαρτιῶν, λυτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάλαινε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχηρηματίσας, φωστὴρ Θαδδαῖε· πάνσοφε· ἐν ἧ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριαίδος, Ἀπάστολε θεοκήρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούων, τὴν ἱεράν σου Καίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στίφος τῆ Παρθένω, ἐξάδιον τὸν ὕμνον, εἰς ἕκαστος φερέτω, τῇ ἑορτῇ ἀρμόδιον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρώσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ΄. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διαδῆμα, δυσωπῶν τὸν φιλόθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλησας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τυραννον, τῆς πολυθείας, ζαίλην κατευαίζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, στεφηφόρος ἀνέδραμες.

Αίματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θυμα εὐδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἁμωμον· διὸ ταῖς ἰκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία, ὅμοια.

Λούππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου

Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρείδρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχᾶς, κατατακείσας δροσίξει χάριτι· αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὀρώντας τὰ θάυματα, τὰ τῇ σῇ Παμμακάρο, τελούμενα πίστει· μέσον ἐκείνων δὲ ἐστῶς, λουτρὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γησιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμετοχόν.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμον· καὶ τοῖς βέλεσι βαλλόντες, ἀλλήλους ἐτίρωσθον, ἀθλοφόρε Λούππε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γὰρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνομίλε.

Δόξα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέθηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρήσιαν ἔχων πρὸς αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σὰρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι· Διὸ περ πάντοθεν, θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐταῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλισσα Παρθένο, τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ δόξα καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμον, κηδεύσαι σοι,
τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλησιν δεξάμενος, τῶν ἀγα-
θῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρω-
σας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων βα-
σιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος
τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ παρίστασαι· ὧ καὶ πρεσβεύων μὴ
ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλω
παρίστανται· καὶ ψυχὰς Δικαίων περιῦπτάμε-
ναι, τὴν Βασιλίδα γεραίρησιν· αἱ μὲν, ὡς προΐ-
κα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ
δὲ, τὴν αὐτὴν ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς, προσ-
άγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ὡς
Βασιλίδα, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυ-
φορεῖσθαι λαμπροφορίαῖς. Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον
καθαρὸν συνεισενγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κη-
δεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὑ-
μνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφῶ-
ως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντός Δη-
μιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς με-
τέστης. Δικαίων δὲ ψυχὰς καθορῶσαι σε, Ἀγ-
γέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι
αἴνεσιν ἀξίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ
πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Αποστόλων ὁ χορός, διεσπαρμένος ἐν τῇ
Ἀγῇ, συνηροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ
ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν
περ' ἔτεκεν. Δυναμίεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι,
προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματι-
κῶς κραυγαῖζουσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ

προσδεχόμενοι, Θεοῦ. Μητέρα, δι' οὗ δασπόζει,
ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο
παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ο' Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Ἀγαθόνικῃ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Ἀγαθόνικῃ τῆς πόνης μελπεις θεῖμς· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπιτύκιον.

Αγαθονον Ἁγίε κεκακωμένην, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γένόμενος, τοῦ ἀ-
γαθοῦ μιμητής· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν,
δοξάσαι μνήμην σου.

Πρωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς,
ἐγένου θεόπνευστε, καὶ τὴν τούτου σάρ-
κωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σάρ-
κός, μὴ πτήξας θάνατον.

Ανέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ
τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας,
καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς,
Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ
τῆς λοχείας σου, καθορᾶται· τίκεις γὰρ,
ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γένόμενον Χριστόν, δίχα
τροπῆς καὶ φυρμού.

Ο' Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Λούππου, ἔχων τὴν δε τὴν
Ἀκροστιχίδα·

Ἦμῶ σε Λεῖππε Μάρτυς ἠγλαῖσμένε· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιοῦς.

Ἦμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρον σου
μνήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ γενναῖς
ἀθλητὰς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λάμψεσι
ταῖς ἀνεσπέροις, ἀυγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ
θεῷ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθῶν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶ-
νας, ὠμολόγησαν Θεόν, ὄφθεντα ἐπὶ γῆς,
καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφες τὴν ἀνθρω-
πίνην, καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων
δυναμίει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν,
ὡσπερ θεῖος ποταμὸς, τὰ ρεύματα σοφῆ
τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ ταῖς διανοίας,
τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστοποιούσας
καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐπρεπής, ἐκ λαμπρῶν ὀφεισχεις,
Ἰησὺν τὸν φωτισμόν, ἀπάντων καὶ Θεόν
ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθείας,
ἐκμειοῦντα καὶ λάμψεσιν, ἀνεσπέροις τὸν κό-
σμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ῥδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ο ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἠδρασμένου σου ἐν πέτρα, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Υπερνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοῦς ἀγαλλόμενος.

Τμαί στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμέ ἐρχέσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, οὐ πτοῦμαι ἀνεβδῶς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθείς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήρησας, Λοῦππε παμμακάριστε.

Επιγνοῦς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνῆς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμόν, ἐξαπατήσαι ἠλπίζεν· ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὡσπερ Πνεύματι, τῷ πανουργῷ κρηομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, οὐ παρεσάλειψε Ἀγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρα δὲ, τῆς πίστεως πάντα ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
• Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίῳ, ἐξήστραψας σοφῆ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείψας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, θεομακάριστε Μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καὶ θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἴγλη θείων λόγων σου, Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέθηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμῶντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθεὶς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ῥδὴ δ΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ σταδίον σοφῆ, ὄπλῳ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθεὶς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεις, ἐξέπληξας ἐχθροὺς, ὑπολαβάντας τὸ καρτερόν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκῦσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὀλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σοῦ τὸν νοῦν αἰοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἀνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ο κώτοις ἐπιβαίνων, Ἀγνή χερσικοῖς, σαρκοθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκαλαῖς καθέζεται ὡσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν παῖλαι, σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερβαῖς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεῶδεις ὄρους, ἔφερες πληγαῖς ῥαβδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναιοίδιμε, Λοῦππε Σταυρόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεπορθῶς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἐμεινάς, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θεία συμμαχία

ἀσάλευτος· τῆς σπαραγμοῦς τῶν μελῶν σε ὅθεν ἦνεγκας, ἀνυψήμενος, πρὸς ἕρανόν· θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας· τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσει σοι. Θεοτοκίον.

Επί σε καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἀβυσσος, Ἰησοῦς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος, Θεογεννήτορ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμαρρῶς δεινῆς θεία χάριτι.

Τῆ Ἁγίᾳ Ἀγαθόνικῃ. Ὡδὴ ε'. Τὸ φαινόν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς Ἐνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπύζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος καὶ περιδόξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Υπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἴλη Ἐνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς αἰδῖον καὶ αἰωνίζουσαν, ζῶν κερδήσης· ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν ἀχχένα σου. Θεοτοκίον.

Σὲ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζε· Ἴδὲ ἐν μήτρᾳ ἔξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκόμενον Ἀχραντε.

Τῆ Ἁγίου Λούππῃ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μεληδὸν ἠπέιλησαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφὲ, θείκαῖς προστάξεσι κατατέμνοντες, ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόου φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας ἐνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρράγη, οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θεία ῥώμη δυναμούμενος.

Ρᾶντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν, ἐναπέσβεσας Ἀθλητά· καὶ πυρὶ τῶν ἄσλων σε πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγενεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλοπὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Μυριολεκτον πληθύν, Αἰθιοπῶν νοσητῶν, κατεπάλαισας, Σοφὲ, ἀσθενεία τῆς σαρκός, καὶ ἦνωσαι, ταῖς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Επορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοὺς, τῆς κακίας Ἀθλητά· καὶ ἐφθασας, ταῖς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεῖς ὡσπερ χρυσὸς, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε σοφὲ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, θείοις ἀποτεθεῖς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρῖν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα Ἀγνή· παραδόξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα, καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππῃ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκός ταῖς βασάνους στερότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθύν Ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς Θεοὺς κατέλεπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον, εὐσεβείας στηλὴν, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ηγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις, ὁ ἐνδοξος Ἀθλοφόρος, προορῶν ταῖς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνας, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθῆλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἀγνή τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον. Ὁ Οἶκος.

Πρὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηρον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῶναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι σου τῆς ἀγῶνας, οὓς ἠθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεῶ ἡμῶν· πῶς πανταχόθεν περισκόπεις, οἷά περ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σε τὴν ποιμνὴν πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· Ὡς πρόβατα ἐγνώ-

εθήμεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι.

Ἀγαθονίκου κλῆσιν ἀψευδестаτή,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.

Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχαναῖς λύουσι τοῦ παμμηχανίου.

Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσιν ἀχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεῖς ξίφει.

Ἴδου παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,

Οὐκ ἀγγαρευθεῖς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.

Ἐκτανε δευτερεῖη ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμης, τινός, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσταλεῖς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπορίον, τὸ λεγόμενον Κάρπη. Κἀκεῖ τὸν Ἁγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρών, τὸν Χριστὸν ὁμολογούντας τῷ δια Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Εἶτα ὑπεστρίψας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διὰ τινος Ἀγαθονίκου, ἀπιστῶντος τοὺς Ἕλληνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπιστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἁγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, συναμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἵνα διῆγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξίτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνείλε τὸν Ἁγιον Ζήνωνα, καὶ Θεοπρίπιον, καὶ Ἀκινδύνον, καταπίπτει, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. Εἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος ἀναιρεῖ τὸν Ἁγιον Σεβηριανόν, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεῖς ἐξω τῆς πόλεως τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθάσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἀμμος, ἵνα ὁ Μαξιμιανὸς διῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκίας ῥόδον,
Ἀνθούσαν, ἐδρέψατο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος, κἄν τεθνήξωμαι ξίφει,
Τοῖς ζῶσι Χριστῷ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Δουλοὶ δύο τμηθέντες, εὐρον οἱ δύο
Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλλερικῶ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκίας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλου-

σίων πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων Ἐρησκίᾳ. Ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυροῦσα τὸν Ἐπίσκοπον εἶδεν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχῆν αὐτῇ ζεύγος ἡμίονων· ἐν ᾧ ἐπιβάσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὴν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου, εἶχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἀρθεῖς, παρίστη αὐτῇ· ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς τις ἐστίν, καθικίτευε, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρέντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ἠῤῥῆτο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγή, καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἶδει στρατιωτῶν, λευκάς ἐσθῆτας τῆ Ἁγία προτεινόντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτῇ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχούσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσοπάστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὴν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελεῖς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνωμένην εὐρον αὐτήν, ἐξελθῆσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμιν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονῆρην βίον ὑποδοῦται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἰκοσι, θηρίοις συναλισθεῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ καθεύδειν εἴωθεν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχῆθη· καὶ ἀχθεῖς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐαλλερικῶν, καὶ πλεισταῖς αἰκίαις διὰ τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξισταθείς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. Ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρησίμος καὶ Νεοφύτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπέπλθον πρὸς Οὐαλλερικῶν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλε αὐτοὺς Ἀπελλικῶ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρτηθέντες ξίονται μέχρι τριῶν ὡρῶν δι' ὄλου τοῦ σώματος. Εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἰθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηνναῖος, Ὠρ, καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει τριαῖς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακάριος Εἰρηνναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἄρχοντι· καὶ εὐθέως μετὰ Ὠρ, καὶ Ὀροφίως ἐν πυρὶ ἀπορρίπτονται· πάραυτα δὲ ὑπερῷ καταρράγνυτος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. Εἰθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλω ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξίονται· καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσινεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Επηρεανίς δόξης κοινωνός, γεγένησαι, πάντα
τὰ ἐν γῆ παραδραμῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τῶν

οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἐνδοξεῖ ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Γνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ἀνειδισμούς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἀδικόν, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἀχραντε θείας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτέλεσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππε. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκάντι παθήματα Ἐνδοξε, γεγηθῶς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις.

Απ' οὐρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχὴν σου βοᾶν προτρεπόμενον Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος, ὡσπερ, εἰ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτράπων βασάνων αἰοῖδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσων δὲ τὴν πλάην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ κελλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σε Ἀχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ῥῶδὴ ἡ. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εκ τόππε συρόμενος, εἰς τόπαν Ἀθλητὰ, τὴν γῆν καθηγίασας, ταῖς βήμασι τοῖς σοῖς, καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίωτε βασάνων τῆς σαρκός, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτέλεσας, ταῖς ἀνω μυριάσι.

Ισχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς· σαρκὸς ἀσθενεία γάρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμήμενας, τῇ παντοδυναμῇ, ἰσχυρῇ τοῦ Δεσπότου.

Σκηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομαζόμενον, Παρθένε Μαρία, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππε. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μανκάριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει κατατομούμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδεδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἴροντα, εἰκονίζων, τῷ κόσμῳ τὴν ἀμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρῆιον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἢ σορὸς γεγένηται πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, κατεπλούτησας Λούππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράν ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα. Ὁ Εἰρμός.

• Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς

• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.

• Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ῥῶδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιερωτάταις χορείαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὀσίων ἀγγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεῖς, σοφέ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, στεφηνόφωρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ως θαυμαστός σε ὁ ζῆλος, ὡς σταθιρὰ σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ πεποιθήσις Μάρτυς ὡς φωταυγῆς σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτέλεσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυματῶν τὴν βρῦσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνὰν, θεόφωρον ἀγλαΐσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν εὐφημῆμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζούσα, κῆσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοῖδιμε Μάρτυς ἐν ἧ' δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθῳ, ὡς ταῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτὴν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ῥυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσα-

πίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν δίδου, πρὶν με φθάσῃ, τοῦ θανάτου ἢ τομῆ.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ωφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει, ἀπωλείας ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον, τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα ἦν ἐτησίως ἐορτάζομεν.

Η ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σου τὸ πνεῦμα φέρει χαίρῃσα τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σε, Λοῦππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν με φωταγωγήσον κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν με, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθούντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένη
- Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
- κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ἄθεν σε πάν-
- τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγαθονέικου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἦν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνης Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννης μὲν κατήσχυεν, ἐναθλῶν στερρόφυχως· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίστασαι στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Πῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, κηλύγεται Παρθένη· ἀπὸ δὲ τῆ ἀνόδῳ, ἠγίασται τῇ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Υμνοὶς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμπαντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐβόων·
Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Λούππου Ἀκολουθία προΐφεται χθίς (*).

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Ἐπῆρχε Λοῦππος δούλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τμηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου, Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανῶ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθεὶς, ἀπὸ τοῦ Σιρ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς τὰ Μεθόρτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς κζ' τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη' τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου ἀφιερροῦσιν ὀλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὐγουστον εἰς δόξαν καὶ αἶνεσιν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἀγιωνόμου Ὄρους Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν περὶ αὐτῆς, τῆς αὐτῆς εἶχον συνήθειαν, ὡς δηλοῦται ἐκτινος χειρογράφου τῆς Χαλκῆς, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, ὄντος δὲ τοῦ Αὐγουστοῦ μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωϋσῆως τοῦ Αἰθίοπος, ἐπιφέρονται ἀμέσως ταῦτα.

« Διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι αὐριοῦ τὴν Ἑορτὴν ἡ- γουον ἐν τῇ κη'. οὕτω γὰρ παρελάβομεν τανῦν ἐκ τῶν εὐα- γῶν Μονῶν τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων ».

μίου ἤχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρίστη Πρόβῳ τῷ Ἁγεμόνι, ἐμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακλιέται φρουρᾷ καὶ ἐξαχθεῖς, μαστίξεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαδῶν τὴν ἀπέφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάφῳ, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·
Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλλίας· ἔς τις β.βλῖα πλείστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βιβλαίων· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφερμάς τῆς ἐρμηνείας τῶν θείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Πεθεινὸν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴκους δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ παραινέσεις ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγῶν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τελειωθείς, στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἠδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευταίην οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πριεβύτερος, καὶ Σκυοφυλάξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερινῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. Ὅς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν εὐχθεῖς, ἐμήνυσε ποτὶ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μάλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γὰρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διανοχλούντων, καὶ ἐκδιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐθέως ὁ ναὸς καθήρηθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἀμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν, ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ρῖνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταλντός· ἐκείθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδουσαμένου ἰσχύν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τὸν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταφεισάμενος τῶν ὄρκων, οὐκ ἐπείθει, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν παυσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ρῖνα, καὶ συνομοσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετέτεχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς.

Ἀπαχθεῖς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινι Σιμελίῳ τοίχῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἐξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τυραννὸς ἐκέλευσε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ

χρίσματος, εἰς ζῶν καὶ ἐμπνίων εὐρίθη, καὶ μετὰ τίσσaras ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τνικαῦτα Πάπᾳ τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίζαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος,
Ἐχουσα καὶ σύναθλον ἀπλήν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθητευθεῖς ἱερῶς τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὠράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὄθεν τὴν ἀγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει σερβράς, καρτερίας Πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας, καὶ αἰοδιμον θάνατον· ἀθανασίας ὄθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς, κάλλιστα· θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Ἐν τῇ φρενῇ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, ἕραν ὄθεν· Αἰοδιμε· ἐμβληθεῖς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμας θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς ἕραν ὄν, ἀνακρηφίζόμενος, ὡς θείῳ ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεράς με, ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, γνοφερῶς μετέ-

βαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα· καὶ γὼ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; παρειάς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε δυνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἁγίας ἕως, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· τὴν Εὐτυχοῦς μελψωμεν ἔνθεον χάριν.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκητος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σε σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀναδείξον, Μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ἡ γαπημένῳ μαθητῇ μακαίριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτῷ θεῖους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα, τούτου Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θεῷ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας, ἀσκητικαῖς πόνοις, κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν αἰοίδιμε, διαιτώμενος, Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· ἀμαρτιῶν ῥύπου, ὅλον με ἀπόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Υἱῷ σε ἀρίστως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τούτου τὸ πανάγιον θεῖλημα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Υπεραστράπτοντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὡσπερ ἥλιον εὐράμενος Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστήρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ

Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τῷ Θεῷ τὴν ποιμνὴν, Μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Υπερκαλλῆς καὶ φωταυγῆς, καὶ πλήρης Πνεύματος θεοῦ, τῷ δικαίῳ ἀνόμως παρέσης, διελέγχων τὴν αὐτῷ, δυσσέβειαν Πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαρὰν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα· χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τῷ Λόγῳ· χαῖρε θρόνε τῷ Θεῷ, Παρθένε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε Ὀσίων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Φέγγος ἡστραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζων χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θρασυμένην κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλασῆσαντα, μητροπρεπῶς θρηκωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θελὼν ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὁ ἡσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπαρραττόμενος χαλεπῶς· οἶα δὲ εὐῶδες, θυμίαμα ἀξιάγαστε, ὁσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θεῖας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τῷ Πνεύματος.

Υπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὁρατῶς χαίρων ὑπέδεξω, Θεῷ σε παραβαρρύνοντος, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε· οὐ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζηλώσας.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἰστάμενος δικασι-
κῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνω-
σας ἐμφανέστατα· εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐσηλί-
τευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος,
θεῖω πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν
ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπεισηλθες,
ἀποτομία δικάζοντος· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως· ἡ
γὰρ θεία σε δρόσος, Εὐτυχῆ ἕρανόθεν ἐδρόσιζε.
Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ
πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς
γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ
σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων,
καὶ ἐν γῆ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων
Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Λόγον θεῖον πλουτήσας, ἅπασιν τοῖς χρήσι-
σι μάκαρ μετέδωκας· καὶ Χριστοῦ τὴν
παίμνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νοητῶν
διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχῆ
ἀθλοφόρε πολυάθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει θεῖου Πνεύμα-
τος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλ-
θες, καὶ πληθὺν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες,
σωζομένων πίσει, σὲ ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις,
Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ὠραῖοι οἱ πόδες, σὲ μακαριώτατε τρίβον
ὁδεύσαντες, μαρτυρίῃ θεῖου, καὶ ἐν τού-
τῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέ-
γα, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας καταντήσαντες
Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπεριληπτον Λό-
γον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ δαι-
μόνων τὸ τραῦμα θεόθυμπε, τὴν ἐμὴν καρδίαν,
τραυματισθεῖσαν, ἀμαρτίαις, θεραπείας ἐνθέου
ἀξίωσον.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεῖς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώ-
σεως, ἐξ Ἐφesiῶν σοφέ, δεσμώτης ἐξώρ-
μησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σε, Σεβαστὴν τοῖς
ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ντὸς ὑπάρχων Θεῶ, ὠραῖος καὶ καθαρῶτα-
τος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχροῦς, κατέσρεψας
χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης,
Εὐτυχῆ Θεῷ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα θεῖος Ἀγγελος,
ἐπρόλεγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανό-

τατα. Εὐτυχῆ πανόλβιε, ἰσαγγέλω ὄντι, καὶ
σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νθὸς μου ταῖς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ
κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένε
διόρθωσον, καὶ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ'·
ἐκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαίνόντων μοι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξαριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητῆ τοῦ Ἁγίου Ἰωάν-
νου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Παύλου.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ.
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχῆ, κληρουχίας!

Εἰκάδι Εὐτυχέ, ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Οτός, χάριτος Θεοῦ πλησθεῖς, καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστό-
λῳ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα
χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος, δισμὰ
καὶ μάλιστα ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνον τῆ φυλακῆ
προσκακοπαθεῖ· ἐν ἡ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλο-
γι πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βορᾶν δίδεται· ὧν
ἐνὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένου, πάντα ἐξέπληξε. Πάν-
των δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σεβαστὴν
καταλαμβάνει, θεῖου Ἀγγέλου προπορευομένε καὶ ἐνισχύον-
τος αὐτόν. Ἐν ἡ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο
ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Τατίωνος.

Στίχ· Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρω Τατίων.

Οτός ἦν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν
τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. Συλ-
ληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβε-
σθαι, παρέστη ἐν Κλαυδιουπόλει οὐρανῷ τῷ Ἡγεμόνι.
Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθε-
ται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ
δυναμει ἐπέμεινεν ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ξεί-
ται σιδήροις. Εἶτα αὐθις φθάσας τὴν πύλνν τῆς πόλεως,
καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἀνωθεν ἐπακούσας εὐαγ-
γλιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ
πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχ· Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οτός ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν
ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπόν ἔρσει ποιησά-
μενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Λιόντος τοῦ
Ἰσαύρου, τὰς ἱεράς Εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν Ἁ-

γιών τὰ λείψανα κατακαίοντες, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελεγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθύτατῳ γήρα (καὶ γὰρ, ὡς φασίν, ἐτῶν ἦν ἐνενήκοντα πέντε)· πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ῥίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Θεοῦ ἐπινεύσεις, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἔξαφθὲν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠκούετο, καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Ευτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπε· εἰς ὁσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ Κτίστη, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οβίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφὴ πανδαύματος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσιν ἢ τῶν λειψάνων σου, ἀγία θήκη, ἰάσεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτραίνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγαζόντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας Ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέβητι, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιὴλ, Ἄγγελον αἰεὶ, περιφρουρῆντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, θῆρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυναμῶνεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶμῃ Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἁγίων Μαρτύρων· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ἤθλησας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην δὴγματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄφους, μόνη προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κυήσασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπαῖς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ωραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀπόφανθεις, πρὸς ὠραίου νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτμηθεὶς, ζῆφει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· ἦν Ἰησοῦς κατέσπεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστῆρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζάντων σε.

Συνέτριψας τὰ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτῆ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητῆς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, πῶ θρόνον τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Ημνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμψεις φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐκάστοτε, ταύτην ἐφορτάζοντας Εὐτυχῆ· ἐν ἣ σε δυσωποῦμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε γῆ ἐκλεκτή· Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής· Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονή, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πίστει, εὐκρινῶς μακαριζάντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
- » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- » σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
- » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
- » ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου
Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυ-
τον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, διηγούμενον,
δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα,
τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέον-
τα, ῥεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς
καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον
τὸν ἔνδοξον.

Αἰ πορεῖαί σου ὦφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπό-
στολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμε-
ναι· ἀπορρίψεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν
ἐξέδραμες, ἐξ Ἑώας εὐκλεῶν, ἐπομένων Μαρ-
τύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων
ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, Βαρθο-
λομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγραὶν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγίαςας,
καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Διπάρεως,
μύρα πηγάζων αἰοῖδιμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θε-
ραπεύων καὶ σωτῆρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, καὶ
προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης πρὸς
τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολο-
μαῖε, Ἀπόστολε.

Καὶ τῆ Ἁγίου Τίτου τρία. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα,
τὴν πολύθεον θαλάσσαν, ἐθνῶν διατάρα-
ξας, καὶ γαληνοτάτους Μάκαρ πρὸς λιμένας,
τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκα-
θώρμισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν

ἀπέληφας, δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διαί-
νοιαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φω-
τιζόντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Θεῖῳ Τίτε·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱε-
ράρχην θεοληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσ-
βευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμε-
νος, ἀρράγῃ ὡς θεμέλιον, ἐν ἧ ἔσερέωτο,
ὀρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε
πιστοῖς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος
ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τῆ
Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυχρό-
νιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐ-
ξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνας ζῶσι, προ-
νοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· ὃν ἐκέτετε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυ-
τος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μνηθεῖς τὰ
θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα
διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικέτετε, τῆ
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰεσιέ-
βαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἐκέτετε ὃν ἔτεκες, οἰ-
κτιρεῖσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ
μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης
ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφότεροι.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας Βαρθολ., ἢ ἡ Ἀκροσιχίς Ὑμνοῖς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Υπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἢ πέτρα ἀνέδειξεν ἐν ᾧ ἐδώμησατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυῖσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διανοίαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς θεαῖς προσάξεισι καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας καταφωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Οπλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἀρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγ. Τίτου, ἔχων Ἀκροσιχίδα ταύτην Παύλου μαθητὴν Τίτον ὕμνῳ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίασα χάρις σε, τῆ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, τίτε αἰοῖδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἄς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, τίτε θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ γηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεόθυμπε· ὃκ ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ γ'. Τροισαχῆς ὕμνολόγος.

Ισχυρὰν παράκλησιν σε εὐρον· καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθείας ζόφωσιν, φρονόβλαβῶς περικείμενοι.

Στάμα γεγανῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λίκου νοητοῦ, λαοὺς ἐφώσω· ἐνδοξε,

προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Γνώσθη σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερωμένας Πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωρανῆσθαι αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προσρεχόντων σοι.

Υλομανῆσαν ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ θεῖα ἐκάθρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ, τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας Μακάριε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σῆ, σαρκί τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος αἰ. τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ημάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαειροτάτης, πανευφήμε γέγονε, τῆ Κυρίας Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Δόξα, τῆ Ἁγία Τίτη. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ωσπερ ἄστρον ἠλίῳ συμπορευθεὶς, παναοῖδιμε τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτης κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς σοὺς πόρους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλάμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφῶνως βαῶμεν σοι· Ἡρέσθαιε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορταζούσαι πόθῳ, τὴν ἀγία μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε· θρόνε· πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε· κλῆρη καθεδρα βασιλικῆ· κλῆρη πορφύ-

στρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμύς ἀληρο-
γόχρος· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀσραπηφόρον
ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δω-
δεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πα-
σταῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεο-
κόσμητον σιήνωμα· χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιο-
στάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωμα.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ρῆσις πέρας εἶληφε προφητικῆ· φῶς γὰρ εἰς
ἔθνῶν περιποίησιν, ὁ θεηγόρος, ἐπορεύθη
Μαθητῆς, κατα φωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰκη-
μένης πληρώματα.

Αἴγλη φωτιζόμενος θεαρχικῆ, θείαν κατὰ
μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτρυ-
γήσας προφανῶς, τῷ δὲ ἡμᾶς παχύτητι, ἀώμα-
τος φανέντι Ἀπόστολε.

Ινα διαβάσῃσιν ἀγιασθῆ, θάλασσα λιθίνη ἐν
λάρνακι, ταύτη ἐπέβη, ἐξ Ἑώας πρὸς Δυ-
σμάς, ταῖς θαυμασταῖς κινήσεις σου, ὡς Βαρθολο-
μαῖε ποιούμενος. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῆ, πλούτου εὐ-
σπλαγγχίας κηῖσασα, ἀνερμηνεύτως τοὺς
πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ Πάναγνε,
θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀνεκῶτων, ἀρυόμενος πάνσο-
φε, πενομένης φρένας, πλούτου ἀληθείας
ἀνέπλησας νενεκρωμένης, καρδίας ἀνεζώσας,
ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν Παναοῖδιμε.

Η τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προναίᾳ τῆς
χάριτος, σαγηνεύει· τίτε, μέλλοντα προθύ-
μως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου
ἔθνη πάμπολλα, ἀνελεύσειν, ἀπάτης βυθῶν
πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἐπό-
μενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεη-
γόρε ἀπήλασας· τὰ τῶν εἰδῶλων τεμένη κα-
τηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀ-
πετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμάλυντος,
τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμιος
ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατα-
σκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Ἡλαστοουργὸν μακα-
ρίζεται.

Τῆ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κηῖσάμενος, ὠραίους τῷ κηρύγ-
ματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εὐ-
ρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἐχθροὺς παλαιῶς ἀλλο-
τριῶν, θείαις εἰσηγήσεις, τῆ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ὁ λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν,
ὄφρως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε·
γῆ δὲ κατέστραπται, ἢ τῶν ἀσεβῶν προφητι-
κῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογ-
μάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζῶν πηγαῖζων ἄφθο-
νον, νώτοις ἐποχοῦμενος θάλασσης, Βαρ-
θολομαῖε θείοις σὺν Μάρτυσιν, ἀπειρα πελάγη
διελθὼν, νήσῳ τῆς Διπάρεως, προσωρμίσθης
θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον,
Χαῖρέ σοι κραυγάζων τοῦ Ἀγγέλου, εὐ-
λογημένη θεοχαρίτωτε, ἄκουσμα καὶ λαλήμα
φρικτὸν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς
κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔψονται.

Νεμομένην ἔσπασας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν
ἔθνῶν Μάκαρ ταῖς ψυχὰς, τῷ νοστήμῳ ἁ-
λατι, τῶν θείων λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος,
ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τῆ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὐμενῶς,
σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις
πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος,
θεοκήρυξ πανσεβάσμιε.

Ισοουργὸν ἐμάθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκ-
διδάσκων ὅσα σοφός, θεηγόρε ἔπεισας τοὺς
ματαιόφροντας, τῶν εἰδῶλων ἅπασαν, τὴν ἀ-
πάτην ἀποκροῦσθαι. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλο-
γὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεις
καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ακτίς Ἡλίου τῆ λάμπαντος, τῷ κόσμῳ διὰ
σώματος γεγονός, ταῖς σελασφόροις σου,
διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα,
πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρ-
κόσ ὁμοιωμάτι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολ-
λὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κήρυξ, ἔθνῶν Ἀ-
πόστολε.

Ὁ δὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους
ἐφ' ὕδατων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη
σου, τοῦτοις τὰ ἔγνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαυὶδ
προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ
φωτὸς ἐχηρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέ-
ραις Προφήταις ἀδόμενον, Παρθενομητορὸς Κόρη,
θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μαίκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσαν.

Ναμάτων, ζωηρόντων ὑπάρχων ἀνάπλευς, ρεῖθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους Μαίκαρ τῆς ἀγνοσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

- » Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
- » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- » σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο φθης μέγας ἥλιος, τῇ αἰκουμένη, διδαγμάτων λάμπησι, καὶ θαυμασιῶν φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατέγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος· ὁ δὲν πίστει προσπίπτων, σὲ ἰκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχῃς μοι ἀφῆσιν, δῶκων τὴν ἀχλυῶδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἐνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνήσαι σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

- » Ἴνα τρυγῶμεν ἀφθονον πιστοὶ χάριν,
- » Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτη.

Ος θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ξζ'. 35) εὐκαιρὸν ἔστι καί μοι νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαισίῳ τι καὶ φρικῶδες τερατοῦργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος, Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταθίντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὐθεύοντες, ἀπίθοντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη αἰννάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτριχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺν ἑτέροις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τίσσαροι. Τοῦτο δὲ ὄλον γίγονεν, ἵνα καὶ ἡ τσαυτὴ θαλάσσα, ἦν διήλθον, ἀγιασθῆ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῆ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κέλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βάθη, τὸ Αἰγαῖον τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπιμένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέροις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, νήσω τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρει, προσωρμίσθη. Ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκίσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλινίκοι Μάρτυρες, οἷά τινα Βασιλῖα, ἐν ᾧ ἂν ἤρετισατο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενέστησαν, ἵνα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνῶσαι εὐδόκησε πρόνοια. Παππιανόν μὲν εἰς Ἀμιλαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανόν, δὲ ἐν Μισσηνῇ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι, τῷ τῆν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ θείος αὐτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος· καὶ παριουθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πληθεῖς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπφθίγγετο, ὁ πολὺς προσεγίνετο πλοῦτος; ὄντως ἰμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἰδοξάσθης. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδειξαι χερσίν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος ». Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἰγκωμιάσας τὸν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θείος σηκός ἔμελλεν ἀνεγείρισθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτήν, πολλοὶ, ὑπήκουε δὲ εὐδαμῶς οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαθῶν δαμάλιων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας κλωδίσις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικούντος δυναμεί, εὐκόλως εἰλκυσεν ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε θῆλημα. Θαῦμα δὲ τι θαύμασι συνείπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατοῦργιῶν ἀπιστον. Νησιδίου γὰρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστί, Πυρπνέον δὲ ἑλληνιστί ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον ρυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρησίαν ἤθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι,

τὴν Λίπαριν κατέβλαπτε, θεία δυνάμει εὐθίως ἀποσυρὲν, ἐπὶ σταδίους μακρὰν ὤχετο, τοῦ παρασυρμού, ὡς περ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττεντος. Ὡ παραδόξων θαυμάτων! ὧν ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἡλίου διγνώσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολῦτιμον θαυματοῦρον, τὸ μακάριον ἐκείνο καὶ σεβασίμιον κατέθετο Λείψανον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς νύσου Λιπαρείως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενιένδου Ἄρχων, τὰ ἀποστολικά θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζήσθησεν πρὸς τὸν Ἅγιον κινήσας, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγελάμενος, ἤξιωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολῦτιμον ἐκείνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσει: θαυματοῦρον ὁ καὶ ἐγένετο. Ὁ γοῦν ῥηθεῖς Ἄρχων, ἐκ πολλῆ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὧν, τουτε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρος καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπαντήν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὐ τὸ Ἅγιον Λείψανον ἐν τῇ πόλει Βενιένδου ἀγαθῶν, ἐν σεβασμῷ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἰδένοντο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἴτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος, Τούτου τελευτήν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐν πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνως τοῦ Βασιλέως Κρήτης εἰλκε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηνᾶς ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραφάμενος, οὐ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρα τοῖς Ἑλλήσι θαυμαζομένην παιδείαν, ἤδη εἰκοσαετῆς γεγονώς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημησαί, καὶ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι· οὐ γὰρ ὄνησει σε ἡ παιδεία αὕτη. Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκούσαι φωνῆς (ἦδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας)· ἐπισχῶν ἐτι χρόνον μικρὸν, προσετάχθη δι' ἐράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνώσαι· καὶ λαθὼν τὴν τοῦ Ἡσαίου βίβλον, εἶρε ταύτην τὴν περικοπήν. Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σὼζεται ἐπὶ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἠσ. με. 40).

Ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κορήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ σωτήριον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, αἷ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐτέροις τόποις ἐποιεῖ, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαθῶν, ἀπίστευτε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκούσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκροθέντα. Ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ θαυσαμένος, καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστόν, διεμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. Εἶδε δὲ καὶ

τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θεῖαν Ἀναλήψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ καθόδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύσασιν τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστελλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον. Κακίθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδείας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Ρουσίλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δευτέρου ἀνύουτος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγίνοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· κακίθεν συνεκδημῆ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην, κακίσει ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρίψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννενηκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἰκοσιν ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγίνετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεισεν ἕνα ἑνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἑτέροισι δέκα, καὶ χειροτονήσας Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσεν κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λθ'· ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.

Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Στάσας τελευτῆς Ἐπιφανίος μέθη,
Κεῖται τραπεῖς εἰς ὕπνον εὐθύς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι

Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Πραεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅς, ἄνθιμον τὸν αἰρετικόν, τὸν ἐκ Τραπεζούντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μεταθεῖντα, καθηρηκῶς, τὸν μακάριον χειροτόνηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τουτοῦ ποιμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνεορταζονται δὲ καὶ αἱ πορρήθιεντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὴ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοῖδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοστήμα ἄλατι, ἰάσω τῶν

λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οφρανόσ ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτη φωνῇ, κηρύττεισ ὡς ἔνθεος, Μάκαρ Ἀπόστολος, ὃ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υφραντὸν τῆς Δείας χάριτος ἱμάτιον, Μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακία τοῦ ὄφους, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, πίστει, βοῶμεν σοι· Χαῖρε γέφυρα, ἡ πρὸς Θεὸν μεταίγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μακρίας ἀπάλλαξεν, εὐσεβῶν ἀνακραζόντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἀψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωδοτῆν Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ος ἀληθείας ὑπουργός, ψευδους καθαίρετῆς ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῆ Παμβασιλέως παρέρστης, ἐκ δεξιῶν τῆ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενωῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρεῖθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδέμ προταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑψηλίον, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κρίζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ο Λόγος ὡς Δεῖον Θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μυσῆσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξάπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενές Ἐνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν Δεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας,

τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς Δεῖκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων. Θεοτοκίον.

Τεὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκτεῖς καὶ μένεις ἀειπαρθενός· Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ὃ πάντες κρίζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρανίσιν αἱμάτων σου ἐσθέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον νόσον ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θειάποντα Δεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ολος τῷ Θεῷ, ἱερωμένος, καὶ Δείαις ἠγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογῶντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑψηλίον, Δείαις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἐνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τέκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Αγγελὸς ἑορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ δια Σταυροῦ, μακάριον Ἐνδοξε τέλος δειξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν πασημάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ Δείας δόξης αἰεὶ, σὺν Ἀγγέ-

λοις τούτω παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Ἡ πλησιφανής, καὶ εὐσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψε, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιζάσεως, ταῖς εὐχαῖς σε ἡμᾶς ἐκλυτρημένος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἀγνή· στήσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ο ἴλην σε τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποιθήσιν, ἔλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγής καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ως ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σε, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· ἦν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, Τίτε παμμακάρι ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε· λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱεράν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἑώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκλήρῳ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελούσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας. Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομήτορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθειᾶς, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθόμενους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἡλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰοδίμε, ταῖς ἐπὶ ὕδατων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλά σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἑώας ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἧ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διανοίαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπῆλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Γεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεόν, πρεσβευτὴν ὡς θεομότατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναῖδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη· τὰ εὐμόρφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι

Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, καὶ
τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ
πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς
εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ τίτε
καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κο-
ρινθ. α'. Ἐπιστ.

Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει Κυριακῇ Δευκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐσε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαί-
σματα, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε θεασάμε-
νος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείῳ
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην
τὴν ἔνθεον· ὅθεν ἠνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶ-
νας, ταπεινώσας, τὴν ὄφρυν τοῦ ἀντιπαύλου,
Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρκταῖς συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύ-
ροισ τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς αἰοίδιμε
βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος,
σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν,
οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυ-
γον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην,
Ἀδριανὲ γενναϊότητα.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε,
συμβουλία ὄφειως· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν
πρὸς Παραδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς
προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπί-
πονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδό-
σεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἴλκυσε γυναῖκα
θεοφιλῆ, πρὸς παραινέσιν φαιδράν. Ἀ-
δριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-
μάτων ὑπαχθεῖς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέ-

λεκεν. Ὡ γυναικὸς θεοφιλεῖς! οὐχ ὡς γὰρ Εὐὰ
τῷ Ἀδὰμ ἠνεγκε φθοράν, ἀλλὰ ζῶν ἄληκτον
τῷ συζύγῳ προεξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ
ἐπαινῶντες, βοήσωμεν Χριστῷ· Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εκ τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς σῆς Παναήχραντε,
ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως,
τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅθεν κἀμοῦ, ταῖς ἀσθε-
νείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον
ἀγαθῆ, καὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σω-
τῆρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκοῦσα, ὡς ἑώρα Θεέ μου,
δρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τῆ κόσμου
γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὄρω σε τοῦ σταυρι-
κοῦ, ὡς κακουργὸν ἀναρτώμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σου, Μάρτυς κατε-
φοίνιξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότη σου,
ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυόμε-
νος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Αδριανὲ Μάρτυς ταῖς ὁδοῦς, τῶν παθῶν ἐξέ-
κλινας, τῷ σωτηριῷ ἀγόμενος, δρόμῳ παν-
εύφημε· καὶ πρὸς ταῖς ἀφθάρτους, μοναῖς κατε-
σκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι·
μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ω θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ
παραδόξον! πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος,
τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη
κατατέμνονται; τίς εἶδὲ τι τοιοῦτον; τίς ἠκυσεν;
ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίβ πρὸς θάνατον,
ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ω ζεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν, τῷ Κυ-
ρίῳ· ὃ πεποθημένη δυαῖς, καὶ πεφιλημέ-
νη Χριστῷ! ὃ συζυγία ἀρίστη καὶ μακα-
ρία! Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς,
ταῖς τούτων ὑπὲρ ἀνθρωπὸν πράξεις! πῶς τὸ
θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου,
καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπεν-
δοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἐλέσθαι, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡ θεοπλάκων-
ῤημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς; ὢ παραγέσεων,

Θείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνῶριμον καταστησασῶν! Ἀλλ' ὦ ξυνωρίς ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ῥῶσά σε ζαυρήμενον, Χριστὲ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα. Τὶ τὸ ξένον ὃ ὀρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χαρηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Α ναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπὼν τὴν πατρῶαν ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν· Ἀδριανὲ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὃ παρῶν.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ε ν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὑπνω δεινῷ, συσχεθέντα πράξεις, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὃ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Α πό χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμὸν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρὶν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Α νατολῆς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σόν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Δ εσμά φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινωνήσας.

Μοχλῶ τὰ σκέλη σιδηρῶ, συνθλαπτόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενη, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός, Ναταλία, τέλεον μισήσασα. Θεοτοκίον.

Τοῦ Θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὃ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεὶς προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὀρῶσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μὲ τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμοτάτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ δοῦλός σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου· πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

᾿Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστόν οἱ Μάρτυρες, ἰσχύν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο.

Οἰκείοις αἵμασι, στολὴν ἐξύφανα, σεαυτῶ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἐνδύμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Ἰχῶρσι πάντοθεν, περιρρέομενον, τῶν Ἀγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεται, τὴν σπηδὸνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, ᾿δάμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παράδεισον χαρᾶ, Ναταλία εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κησέως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

᾿Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δεκάς διπλὴ ἡ τῶν Ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῇ τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχυρῆ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ἡλιος ὡσπερ μέσον ἑστῶς, ἄστρον φαινῶν Ἀδριανέ, τῶν σῶν συναθλῶν ἀπήσραψας, φέγγος εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὑμνολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτῆμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

᾿Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστὲ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διήλθετε καὶ ὄρμω τῷ γαληνῷ, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τῷ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ως ἀνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγῶνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης Ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχῆ, ὠρχισμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος

ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν με, τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

᾿Ο Εἰρμός.

» **Τ**ροῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. ᾿Ηγος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανέ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος. ᾿Ο Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυτος ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θείου· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβουῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἴασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κηλῖδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρσον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

᾿Αδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας,
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύννευος, ἐν δὲ τῷ πῶλῳ,
᾿Αδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

᾿Αδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἕκτη.

Ο Μάρτυς Ἀδριανός, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμήτη, ὑπῆρχον, ἐκ πόλεως Νικομηδείας. Ἐν ἰτῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπταντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπέβληθησαν. Τούτους ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἀντίφθιμος ὑφίστασθε τὰς ἀνυπόιστους ταύτας καὶ δεινὰς τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἴνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, ἃ οὔτε ἀκοῆ ἀκοῦσαι, οὔτε λόγος δύναται, παραστῆσαι· ἐφθύς ὁ μακάριος Ἀδριανός, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανοήσας, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἠδὲως γάρ, ἴφη, συναπεθανοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραφάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφαλισμένον, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθῆς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, φαιδρὰν περιδαλομένην στολὴν, ἐπὶ τὸ δεσμοτῆριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περικείμενα κλεῖα τῷ Ἁγίῳ ἠδέως κατκτεπάξτε· ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μῆνιν παρῆναι, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι.

Ἀλλὰ τότε μὲν, παραινέσει τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπείστρεψεν οἶκον. Μετ' ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐπιτιμωμένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις, καὶ μισθὸν τοὺς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μνηύσαι τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῆ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ, λογισαμένη, δέισαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφίθῃναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀρνησὶν ὀνειδίξουσα, καὶ φιλόφυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φεδερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπέλιπεν· καὶ ἑαυτὴν αὐλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλη γαμτὴν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπιθεῖσαν μακαριότητα ἀθροῦν ἐπαναστάσα πέθεν διεδέξατο δύσκληια. Ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπίτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατκτεπάξτε· καὶ εὐθύς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποίητο πορείαν.

Εἰσήχθη οὖν πρὸς τὸν Βασιλεῖα ὁ Ἅγιος· καὶ τὸν Χριστόν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ξύλοις πρηνῆς κείμενος. Ἀνατραπίς δὲ ὑπτιος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔπασχεν, ἑτῶν εἰκοσιοκτώ. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις ἀκρωτηριαζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπίει, καθ' ἐν ἑκαστὸν τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμωνι τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δῆμιον δεσμένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερόρως, καὶ μὴ προδοῦναι δειλίᾳ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλῆσιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἁγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποσταζόντα αἵματα, ἤλειψεν ἑαυτὴν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ραγδαίου κατασθεθιέντος, Εὐσεβίος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἁγίων ἀνελάμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θήμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατετίθη, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὰ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετίθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ ἕξιφι τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικοῦ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,

Ἐίφους δραμόντες σταδίων κουφαδρόμους.

Ῥυφθεῖς ὑσώπῳ δακρῶν Ἰβιστίων,

Εὐθυμὸς εἰς ἄδακρυν χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ' ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτον Ἐπισκόπου χρηματίσαντος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανός, ἐπιπεθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνειδίσει Λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινομένῳ, προφάσει τῷ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμῷ· ἔθεν διαφόρως τιμωρηθεῖς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τούτου ἀδελφός Δομετίος, ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαθῶν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέτιθη, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Σταχῆος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενῆρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζήλω τὰ βασιλεῖα Παμβασιλέως,

ᾠκησεν υἱὸς γένου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Τιθῆος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθῆος ὄλωσ.

Κᾶν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔᾶ βρώσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ακαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῶ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην αἰεὶ.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμφυχος, παρὰ Θεοῦ δεδώρηται, ἀνεκλύουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ος πολῦτιμον θησαυρίσμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρόν, συλῆσαι τοῖς σπεύδουσι Σεμνῇ, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. **Θεοτοκίον.**

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὦκησεν ἐν σοί, καὶ πάντα ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ε. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πάσαν ἐσθέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγαῖζοντες· Σὲ ὑπερψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρηνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σε, ποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὐς ἀνευφημοῦντες, Χριστέ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς Θαυμασίας τίς οὐ Θαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Ε'κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη Θεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου Θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκτητος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπρσμάχητος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασιλείον, κλεισμένον Παραδεισὸς ἄσυλος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος Θεόλεκτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀρράγαῖς Μάρτυρες ὦφθητε.

Λαμπὰς Θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης ἀυγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κράτηρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὦφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τῆ τῶν ὄλων δεσπότης, τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην περισώζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἰκεσίαις σου.
Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κηρύσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.
Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ
• **Θ**τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.
Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α'δριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος· ὧν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβέουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.
Θεοτοκίον.

Σ'ἐ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρητον τεῖχος, καὶ ἀρράγη σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα Θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτησαι, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις· Ἄλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δεῖλη, σῶζοις καὶ μετὸν δούλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Α'δριανὲ γενναιοτάτε, τῆς τοῦ Δεσπότη φωνῆς, πληρωτῆς ἐχηματίσας, κοσμικὴν τέρπνότητα, ἀπθήμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτῃ κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὦφθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον γεραίρομεν, τὴν Θεῖαν μνήμην σου.

Α'δριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχῆσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἀνω παλεῖ προσεμβιθαζούσαν· ἐν ἣ πανεύφημε, Μάρτυς ἀυλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα· Ὡ ἡς ἐτύχετε, Θεῖας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος β'.

Ο' πάντα προγενώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ πραγμθείασε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαφίλους ἐπιφέροντα καρπούς,

ἔξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ Ἀδριανέ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχβ.
Καὶ ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον τῆς ἁγίας, μητροπόλεως οἰκήτορα τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν· πλημμύραν, διδαγμάτων θείων Πνεύματος φωστήρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγαῖζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελῶντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύθουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλουσα καὶ βόησον· Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖμα ἢ αἰμῶν ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάμα; ὅ πασι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Αῖθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστήρ Μοναστῶν ἐχημάτισας. Θεοτοκίον.

Οἶλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρησότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Λύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν· ὅθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἄορατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐτραφεῖς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστατίν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὠράθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θείον ἀγῶνα σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας.

Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α κηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλητοῦ αὐγὰς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Α ῥδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκλήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Α σκήσεως λειμῶνι ἠδύπνησον, ἔφυς ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα. **Τ**ὸν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῇ ταπεινώσει φραζάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥδὴ ς΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὀρμὰς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Εγκράτειαν ἀένναον καὶ εὐχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Ε ῥήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολιτικῆς οὐρανῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε • Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἠρπάγη βίου Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὦχето Ποιμὴν.

Ούτος ὁ Ὅσιος, Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πέθθη τῷ πρὸς αὐτοὺς παρεγένετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἐκλίσαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ κλαίουσα, ἔκραζε μετὰ οἴκτου. Προσιθῶν δὲ ὁ Ἀββᾶς Ἀνουῦ, λέγει αὐτῷ· Τί κλαίεις γραῦ; Ἡ δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα (εὐ γὰρ ἔβλεπε τούτον, κελκισμένης οὐσῆς τῆς θύρας), ἔφη· Θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάψω, εἰ ἴδω ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἰσχύτῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμὴν· Ὡδε θείεις ἰδεῖν ὑμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δὲ, οὐκ εἰσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν.

Ἡθέλῃσε δὲ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἀρχων ἰδεῖν τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἰρκτῇ. Οὐκ ἠθέλῃσε δὲ ὁ γέρον ἰδεῖν τὸν Ἀρχοντα. Ἠλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ, λέγουσα· Ἀσπλαγγε, ἐλίησόν με, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ μνηύει αὐτῇ διὰ τινος· Ἀπελθε, ἀναχώρει τῶν ὧδε· ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἀρχων μνηύει αὐτῷ· Κἄν λέγω μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπελύω αὐτόν. Καὶ ὁ γέρον· Ἐξίτασον αὐτόν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἀξιός ἐστι θανάτου, θανάτω· εἰδ' οὖν, ὡς βούλει ποιήσῃ· καὶ ὁ Ἀρχων ὑπερβαυμάσας, ἀπίλυσε τὸν παῖδα.

Ἡρώτησέν τις αὐτὸν λίγων· Ἐὰν ἴδω τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτό, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρον· Εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἱμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὡς τε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαῖδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευταῖα, γέρον ὢν, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Αἰβηρίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλεῖτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
"Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκίους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνσταντίνος, μετὰ τὴν τελευταίαν Κωνσταντίνου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστειλάτο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφισασθαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θρακῇ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκθιασθεῖς, ἐκέλευσε τὸν οἰκίον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θαυμάσιως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Ἐπισκόπου Κουδρουθῆς.

Στίχ. Τὴν κλησιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοδαύτοις ἀρεταῖς κοσμηθεῖς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρουθῆς τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγων καὶ ἀποκρούμενος· καὶ τὴν γινομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συναλθοῦσιν ἐκέκτητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκίων θρόνων ἀπελαυνόμενων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαιρέσειν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρειοῦ κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·

Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τριχινὸν ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθύ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θεαῖς σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὐλοῖς θαυγαῖς, καὶ ἡμέρας υἱός, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ηρῆθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἁγγέλους ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλοῦς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελωδοῦντες κρίζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Ανύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίωσθε τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθε ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτὸν νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τῆς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρα, παμμακάρι Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμὸν καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τῆ ὑψίστη, ὑμνήσωμεν λαοί, τὴν ἁγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἀναρχὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδὺς μὲν οἶά περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμακάρι ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλείοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰοίδιμη γέγονε· καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γῆ ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα Ποιμῆν, τηρήσας ἀλώθητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίω σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, πεφωτισμένος, νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμῆν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεῖᾳ σοῦ ἠνώσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπὸρρήτον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν

κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
πὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἄλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισηλίον, αἰ-
γλην, τῆς θρακίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς
χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς
τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσ-
φόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν θεό-
φρον Ὅσιε, Ἀσκητῶν ὠραιότης. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πολυεύκτονον κρίνον,
Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος θείου,
πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὐρών σε,
τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστίλθουσάν καλ-
λει, παρθενικῶ· διὸ δὴ θεόνυμφε σέ ὑμνοῦμεν,
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως
τοῦ Αἰθίοπος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότη-
τα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ κα-
ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον,
ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
θεῖον κάλλος, ἔσχεσθε μακάριε Μωσῆς· ὅθεν ἰα-
μάτων χάριν εἴληψας, πάθη θεραπεύειν χαλε-
πώτατα. Διὸ σε δυσωποῦμεν· Αἴτησαι πᾶσι
Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
τα καὶ τὰς ἐνέδρας, θεία σκεπόμενος
Μωσῆ παλάμη, Πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ
τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὅσιοις
συνηρίθμησαι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίσει τοῖς
σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί

ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα
Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ πλάστην
σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηταί μου
τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ἦχος ἑσταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐ-
θελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα
ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδω-
κεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι
ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεο-
φόρε Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θρα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἀμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρ-
δίαν με, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας
τοῖς ὄμβροισ πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας
ἅπαν νόημα, ἐμπαθεῖς ἐκ καρδίας, Θεο-
φόρε παμμάκαρ ἐξήλειψας.

Αὔλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πα-
τερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυ-
ροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουληθεῖς ἐκ γαστρός σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνῇ Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινέμενος, πνευματικαῖς σοφῇ πρά-
ξεσιν, ἐγκατερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
θυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, θρακτικῶ Μωσῆ Ὅσιε,
τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπεινώ-
σας δράκοντα.

Ομβροῖς τῶν δακρύων σου, πυρκαϊᾶν πα-
θῶν ἔσβεσας, καὶ ποταμὸς, ὠφθῆς χα-
ρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ ἔχων σε προσάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων

» Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-

» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν νοημένων, Αἰθίοπων Θεοφόρε τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσει. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θελω ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτου Πάτερ δεήσεις, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεις, ἐκ ψυχῆς παμμακάρα ἀπεδίωξας.

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα, ὡσπερ θεῖαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἀνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπαθείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

Αστήρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέπων, ὥφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων Ἀοίδιμε.

Τεθρίππω ἀρετῶν ἐπιβέθηκας, καὶ πρὸς νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτὶ με ἀμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοὶ, τοῦ Πνεύματος λάμψεσι, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λιμένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Ως μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ερήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλήρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις θαυμασίαις, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, Ἀλυχίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμφυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθίοπων πρόσωπα, ἀπορράπισας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωταγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων, Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ρητὸν καὶ θεῶν, Μωσῆ μέλα

« Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν »

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆς ὀγδόη Αἰθιοπῆα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γίνετο ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χάριτι μέλας ἀκριβῶς, οἰκίτης πολιτευομένου τινός· ὃν, διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμὴν τινὶ ἐμνησιακῆσιν, παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐβουλεύσατο. Μαθὼν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακῶν τὴν μαχαίραν, καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανηξάμενος ἐπέρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυγὰς ὄχρητο. Ὁ δὲ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγιάζων καὶ δεισας σιρᾶ, τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Ἐξ

κρία δὲ φαγῶν, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγησάμεν, ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλευμένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁπίποτε κατανουγείς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπίδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ εὐτῷ προσήλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένοις δέποτε ἐν τῷ κελίῳ αὐτοῦ, λησταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὗς ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκον ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὗρον ἐπιθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιβήτητος λήσταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπιτάξαντο, καὶ γέγονασι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος γέρων, καὶ τὴν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγονώς καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνω,
Ταθέντα τόξα, πλατάνων κενοὶ ψάφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς παλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὗρε προσθήκην παλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Συγατρὸς Φανουήλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουήλ Συγάτηρ,
Ἔως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ αὐτὸν μετέβης, ἔνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, αὐτῷ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνους ἀσκήσεως ἀμέτρους, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διὸ, τὴν ἀπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπάλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοκίον.

Ἰδέ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίθει· ὦ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος ἀγάπῃ κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρῶρειαν, πρὸς περιφανῆς Πατέρα ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μελανὸς μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδρύτεραν δέ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἠμαύρωσεν, ἐξοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκμιμῆσει, τῶν θερμῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διεφυγες, Πατέρα Αἰθιόπων, κοητῶν τοξεύματα· ἀλείπτῃς δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζών· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή, ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὄτι τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πύθου πέρας κατέλαβες· ἔορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνῇ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκλήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πατέρα Ὅσιε.

Σταῖζουσι Πατέρα γλυκασμὸν, ὠφελείας αἰτῶν πόνων ἰδρωτῆς σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰάσεως τὰ λείψανα, καὶ σπηδόνας κακῶν καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν Θεσπέσιε, νεκρηκότος σερρώδης, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν

Οσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἰκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξω μεσιτεία σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φρίξε πᾶσα αἰκὴ, τὴν ἀπόρρητόν Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλᾶς Αἰθιόπων, Πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὅθεν βραβεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπέιλησας· ᾧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκώς, ἀπαθείας λάμπων φωταχυσία, σὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσchrῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὠμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁτάλας, ἃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρρον, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπω Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλόν σου, σκεῦος εὐχρηστον θείον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν αἰ. στοῖσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίῶν τελουμένων, τῆ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγαῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληραῦτα ἢ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἢ Κεφαλῆ, ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιου ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίου μισσητοῦ, ἀνοσιβργήματος καὶ μισαιφονίας πλήρης!

Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ορχήσατο ἢ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὡς συμποσίῃ πλήρης αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὠμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδης ἔκγονε· Εἰ δὲ καὶ ὠμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψευσαίμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· ἐκ ἔδει σε τῆς τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡς! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἢ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὡς ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Τὸ αἰ. Γενεθλίῶν τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῆ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν· Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός· Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἢ ταπεινώσιν αὐτῆς· λέληται γὰρ αὐτῆς ἢ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἰτραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοιξῶ ἐκ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸν ἀνωθεν, καὶ νεφέλαι βανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα.

μκ. 20. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσῃ δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἢ οὐ τίκτωσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πῶα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσησθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε

τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσταγήματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἰλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθῶν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. **Δ**ίκαιος εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥῆξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτούς, ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτούς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε ζήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στεναξοῦσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἔστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος ἐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβης καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβης ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνυκι ἐκβλυζούσης αἷμα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόρου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν, Θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκλήρου τιμίαν κεφαλὴν ἧ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων, θυμελικῶς ὀρχήματος δούς αὐτὴν ἀντίμισθον, εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν Θεοστρυγῆ μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμερῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ρύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουλευθεὶς, τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικί παρεδίδου σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαῖος στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτὴν. Ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὀδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστᾶ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστᾶ, ἐκτμηθεὶς σὺ τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίαςας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη, ἠλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησία ἀμέμπτῳ διὸ θαυμαζοῦσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξαζοῦσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σὺ καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξαζόντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτη Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνωσ ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστᾶ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἠλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητὴρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν αἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχόμενη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκεσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως γὰρ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ ταῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενικῶς φυλαττομένη, Μητὴρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετανοίαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐ-

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή· Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἢ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτης ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένη φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ τῆς στείρας ἐκλάμπας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμά διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐωσφόρον ἀυγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξὸν κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοῖδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσι, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμοτάτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῆ δ΄. ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁσίᾳ αὐτῆ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζῆτει τοῦτο τῇ γ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στείρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὄρθς τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων δρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

Κανὼν δευτέρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ παρῶν φαίνεται ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθότι εἰς τὴν γ΄. Ὠδὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἄσεμνον ἀναΐδειαν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν Τροπαρίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β΄. Κανόνος, Παλαιᾶς ὡς μεσίτης. Τὸ δὲ εἰρημένον Τροπαρίον, Ἄσεμνον ἀναΐδειαν, οὕτω διορθοῦται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηναιῶν·

« Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε· Δός μοι » τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι (*).

(*) Οὕτω καὶ ἐτυκῶθη ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκδόσει, διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ προτέρου, ὅπερ εἶχεν οὕτως· « Ἄσεμνον ἀναΐδειαν, τῷ μεθυσμῷ λυθὲν κόριον, Δός μοι φησι, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδη ἀντίραξι ».

Ὁ ἴσιος. τῆς παρ. Ἐκδ.

Επί τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

(Ὅρα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας ὀλοκλήρους εἰς τὴν ἀ. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πληθὲν ἔφησε, Δός μοι, τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι.

Ηπαῖς ἐξωρήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδη, πρὸς φόνον ἀνδάλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ωσῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδικὸν ἔπραξας.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πανάγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποικρουμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερος. Οὐράνιας ἀψίδος:

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προΐστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐμβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη ἔφησε· Δός ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς, τύραννος, τῆς θεοφωρήτου σε γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμηλικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλόνηπε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστὸν, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμῶμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστῆς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σέ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῆ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, ἐπαρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἠδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχὸβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δειλῆς τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένον, φωνεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οὕτως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθεῖς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τῆ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σεῖ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἔτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμακάρι Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἀδικὸν πρὸς σέ φόνον, ἐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἶστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἀδικὸς βασιλεὺς, σέ παμμακάρι παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα· οὐκ αἰδεσθεῖς σε τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεὶς ταῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβῆς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ωδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ Δῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠλαβούντο, Κεφαλὴν τῷ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τῷ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνεΐᾳ, ἀσελγῆς, κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσπεμον στέργοντι, γενεσίῳ πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιαναὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἔτερος. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως δίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμῳ Κάρα· ὡ ἀνοῖα! **Τ**ῷ λυθρῷ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκλήρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὡ ἀνοῖα!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ωδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπεύσει.

Τῷ λυθρῷ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγῶνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, ταῖς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκει ἀνάκτορον, ταῖς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱεσίσαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή· καὶ τυχοῖμεν πάναγνε, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἔτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, Δεῖα διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξὸς ἀποτομὴ, οἰκονομία γερονέ τις Δεῖκῃ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ σωτήρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων, ἡ Κεφαλὴ τῷ νηστεύοντος παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Ἐτὴν χαρὰ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλῳτι ἐκράθη πικρὸς ὄδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἶστρον, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτόν, φησί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλῇ χεῖρ μαιφόνος ξίφει
Τοῦ χεῖρα δέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα
χαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ πάντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκίρτης ἀπὸ γαστρῶς, καὶ τοῖς ἐν γῆ, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτεμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύου ἀγισοσύνην περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπέρρωγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδαιτιώμενος, καμύλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸν τῆς τροφῆς κικτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸ τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγείτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως πάντα δεῦτερα καὶ ὑποδιτῶν ὁ τῆς ὄρου ὑπερβάς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπίκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοῖνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θεῖω οὖν κινήσει ζήλω ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὀπλοῖς φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιίου πρὸς τοῦτο τὸν ἔραστον συνελάσαντος. Ὄθεν Γενεθλιῶν τελευμένων, καὶ πέτου δαφιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἰκχυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεισις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἢ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδέθη μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικί· ἐτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φεγγομένη. Ἐτελείτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὀδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπέηξαστο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελείσθη πότος. Ἐκί καὶ τὸ προφητικὸν ἐκείνο καὶ ἅγιον, περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου Χριστέ πρεσβείαις,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδῃ ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρκησεν, ἢ μεμαθητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναιδῶ ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς, ἐκμογλυθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας· προαπεστάλης δὲ ὡσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ παλαί πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν,

ἐλευθερίας σέ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεδοξάζομεν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότητος παρουσίαν, ἕωςφόρος τῆ ἡλίου προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἄδου, ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σῶματι αὐλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναιῷ, ὡς παίγνιον δωρεῖται· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἅγιε Ἄγιον, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βροῦ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἄγνη, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο πρόδρομῶν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης, καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμαλῶτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμῶν ἐκ στεῖρωσεως, νῦν τῆς ἐκουσίου, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτῆς ἐκτεμνήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμαλῶτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτεμνήσεως σου Πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἠγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἢ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τῆ Ἐμμανηλ ἢ διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅσπου οὐ συνετρίβη, τῆ Θεῆ καὶ Δεσπότη· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὀφειλάς, τῆ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε, ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἄγνη εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίῳ παρατραπείς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις αὐτήν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῶαίς, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαινός Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσῳζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρᾶν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α γιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία τὸν Ἅγιοις Ἄγιον, δι' οἶκτον γεγόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀνακοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ε φριξε φαλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφήτα γλώσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀπέπεισε, καρατομήσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πισοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινή, ἀνυψώθη καὶ βεβήκως τεταπεινώται, ἡ τοῦ θανάτου ὄφρυς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τῆ φωτός, τῷ Ἄδῃ σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιήμνην σου φύλαττε, Κυρίου Προδρόμε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Ε ντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάσσων τὸν πολεμῆντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκνύσης σε Λόγε Θεῷ.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυσ ὡς Βαπτιστᾶ· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιασθὲν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν, προσάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἀνοίαν.

Ω ς Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστῆς, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τῆς πόθῳ ἐκτελεῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Προδρόμε.

Θεοτοκίον.

Ω ς ῥάθης ὡς Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Προδρόμον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο ἄσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνεῖας φυτηργόν σὲ Βαπτιστᾶ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμῆν οὐκ ἴσχυσεν ὄλωσ.

Θεοτοκίον.

Η τὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνή, ἐξαφανίσασα ποιήμνη, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλους αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερον· ᾠ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάν.

Θρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄνθρωπος εὐσπλαγγνος.

Ω τῆς Ἡρώδης πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεὸν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὀρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄνθρωπος εὐσπλαγγνος.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἢ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον· ἢ Θεολόγος, γλώσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡ τῆς ἀρρήτου σοφίας, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄνθρωπος εὐσπλαγγνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται, πάλιν ταραττέται. Ὡ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμενετο, καὶ Ἡρώδης ἐταραττέτο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σὸ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἢ ἄμπελος ἢ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

Ἦχος δ΄.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκόλασιᾳ γὰρ γυναικείᾳ δελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖς δηλυμανία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θέλων ἀμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' ἐκ ἐν τῆτῳ ἀπέκρουσε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν· Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνέμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνηται, ὁ

τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐχγυλιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ κηλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλεῖα παρανομοῦντα ἤλεγξε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ΄ καὶ ε΄. Ὡδῆς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρη ὁ Ἰωάννης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Προδρόμου γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς Δεῖος μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, Ἄγγελος ἔνσαρκος, παρανομίας ὁ ἐλέγχος, τῆς στειρευούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας ἄθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἐλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ προσηνέχθης ὡσπερ ἔδδσμα, ἐγκρατείας τὸ Δεῖον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Εἰ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγάτηρ παρανόμος, σοῦ τὴν αἰοίδιμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφραεν· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀ-

ἡκολασίας τὸ μῦθος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰκετεύων τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχυμένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἀδικόν, τεκταίνει φόνον, σὺ τοῦ Δικαίου Προφήτα ἔνδοξε· ἀλλὰ σου ὁ θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ κήρυξ πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀρεῖα καθελῶν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθάρισσας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα τὰ ἀρρήτα καὶ θεία τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Γνεβεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὀπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους.

(*) Τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγραφον, « Ἀρεῖα αἵρεσιν, καθελῶν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σου πάντοσφι· καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξασθαι, κακῶς, ἐπὶ βουσσας, ἐν βεδήλοις τόποις ἔνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως τιμῶμέν σε ».

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Μνήμη Δικαίου Δόξα, τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης, Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρετῆ Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίου Προδρόμον;

Ο θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃ ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιεράτηγος· Παρθένε, ἔφη, θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλισάβετ σπυδῆ· καὶ γὰρ ἔγκην, ταύτην εὐρούσα γνώμη, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τὸν ἀρρήτον.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἡ πιστῶς ἐντροφῶντες χορεύσωμεν.

Εἴλυσας ἱεράρχα, τῶν Αἰρετικῶν τὰ ὄχνηματά, εὐσεβεῖ παρρησία, καταγγείλας Τριάδα Ἀλεξάνδρε.

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως αἰοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Κάλαμός σε ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδεδεικται, Πνεύματος Πατέρα θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ'. Τὸς σὺς ὑμολόγους.

Ε'κ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείῳ Πνεύματι, δυναμωθεὶς Πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ θρασπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ὡς ἔρnis ἐμάκρυνας Σοφέ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὐρές τε ἀναψύχοντα, τὸν σῶζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Α'πῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βασταίζουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχόν· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, γνήσιον παρρυθὺς ὁ Προδρόμος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Α'ρίστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότη σου ποιμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Υ'δατα σωτήρια διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῆ ποιμνη, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτῆμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἢ τρίφωτος, λαμπρὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'λπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποισθῶτων εἰς σέ, ἢ μόνη κηύσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννη, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξίτητον.

Ρίζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνόν, ἤσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ ταῖς ἀκρίδας· ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυσο, ὑπὲρ ἀλουργίδα βασιλείον.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἠγγεῖλας· οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων, καὶ τὴν ἄλωνα, μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υ'πνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφέ, ὁμασιν ὡς ἄσαρκος ἔνδοξε, οὔτε, κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἕως οὗ ὠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὄρους, καμήλου ὁ Θεὸς, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'ν δυσῶδει διέρριψας, τὸν κατὰ Ἰουδαὶν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀράν ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

Ο'ς ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἰστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὠριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, ταῖς τοὺς δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονα. Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον παλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κηύσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχὺν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος ἔνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἀξίγη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ρίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλά ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο Δεῖος προέφησε, Προφήτης· Ἦξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμαζῶν αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειδῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδυῖ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος, τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεῖς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσῶν προσεκύνησε.

Τῶν Ἀγίων. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλέξανδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι Μαίκαρ διέπρεψας, θαυμασίως· ὠφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Τῶν λόγων σε ἡ χάρις ἐσήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη· στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ε΄. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Πρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· Σὺ εἶ ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφη· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἤξει, ὀπίσω πρῶτός μου.

Ρευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται, δ' ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητῆς πάσης κτίσεως· οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ορῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο. ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σε, ἔξάρπασον Παρθένε Θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἀγίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, εὐχῆς Πάτερ, βέλεσι τὸν ἐπώνυμον μανίας ἱερώτατε.

Ως κλημα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἐντιμον, πλεῖστον ἐξήνησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετήσης παρὰ νόμῳ Παῦλε τίμια.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς Ἀλέξανδρε σαρκίου,

Σχοίνισμα κλήρε χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,

Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου,

Εὗρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῇ Τριάδι τριακοσῆ νῦν πάρα ἔση·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίας καὶ θαυματουργῆ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντῖνος, Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμαίων βρούει.

Φαντῖνος βίότη ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Ο ὦτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερῶθεις, Μοναστηρίῳ ἐκδίδονται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, Δείων ἀποκαλύψεων καταξιούται, καὶ ἐπὶ τῆμέρας εἴκοσι διετίλεισε νῆστις. Ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τίσσαραι χρόνοις διακαρτέρησε, καὶ μυρίαὶς περιστάσεσιν ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. Ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόναις διαρκέσας, Βιτάλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον οὐκὼν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατίστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τίμιον τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσση γίνεται. Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφήσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Διμητρίου θαυμάτων, ἐφ' ὅλοις ὀκτώ· τεισι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δεκαῆξ Μαρτύρων τῶν Θεβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀντιστάμενος, ἔνδοξος Πρόδρομε, τῶτον ἐλέγχεις βοῶν· Οὐκ ἔξε-

σιν ἔχειν σε εὐνήν ὁμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἶα ἔνδοξος Προφήτης πρό γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς Θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀναβοᾶν πρὸς Κύριον· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθητὰς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλε, ἐπερωτῶν αὐτόν· Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγετο· Ἄπιτε εἶπατε, τῷ Ἰωάννῃ Ἰδοῦ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται λεπροὶ, καὶ ὡσπερ ἔλαφος, οἱ χλωοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἀγίων· Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριαδος ὠφθης πανένδοξε, ἀγνῶς ταύτην λατρεῶν, καὶ μέλπων ἀνευδότης, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμαίων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμαμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγαίζοντα τὸν πλῆτον, τὸν τῆς Θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κρίζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἰσάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κητσαμένῳ παμμακάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἀφθορον, Εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σοι τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαίζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου· Ὡδὴ ἡ· Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφους κάλαμος, πνεύμασι ριπιζόμενος ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, Τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρω ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατάρχόμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· Ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου· κἀκεῖνο ἐξαιτεῖται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραϊνόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωργήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν

τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πῶλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβεραῖς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Ἀγίων· Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸς αἰῶνων.

Τὸν δυσσεβῆ, προσευχῇ τῇ παναλκεῖ σε, Ἄρειον κτείνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμύνω, βροχίσας ὡς Ἰούδαν.

Ο θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ρήξας, ὡς ὁ προδότης πρηνῆς λακήσας μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἄδῃ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτω τῷ δικαίῳ.

Εν ἐγκρατεῖαις, ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις, μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμακάκαρ Ἰωάννη. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα,
• **Τ** καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα,
• **Τ** ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
• **Τ** πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου· Ὡδὴ δ΄· Ἄπας γηγενής.

Πότος βδελυρός, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἔθελξαν τὸν δαίλαιον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαϊνάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον.

Ω πῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἔνδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τοῦ Βαπτιστῆ, μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρῶν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Οντως, ἀπὸ γῆς, εἰσέδυσ εἰς Ἄγια, οἶα περ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὴ βιώσας Κυρίου Προδρόμε, τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἄνωθεν ἔνδοξε· καὶ πταισμάτων, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ω Θεὸ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἰκεσίαις

τῆς κυησάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, σωσον τοὺς δούλους σου καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Εννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνῶς, Κύριε ὅσιος πρᾶος σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκριβέστατος, γεγονόςα πόθῳ τῶν ἀρρήτων, ὦ θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Γωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων θείων, καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἐνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, Πατέρα καὶ ὄσιον ποιμένα, ἀμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίστεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἀπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Αᾠχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δοῦναι τὴν ἀφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, » διὰ λόγου τῶν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν » τῶν ἀχράντων Δυναμίεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ηρωδῆς ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θεῖαν, καὶ ἱεράν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχεις, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων ὢ φρικτῆς τόλμης ὄντως Ἰθρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τῷ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εὶ καὶ ἠττάται Πάναγνε, λογικῆ πάσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σὲ Θεὸν τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλει· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ἔθεν καὶ μὲ, δέχε τὸν βραχυτάτον ὕμνον, ὡσπερ ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τῷ Σωτήρι, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρωδῆς, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἢ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπάς, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τὰ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς

ἐδαδούχει· ὅθεν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησσορὸς ἢ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιασματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἑορτὴν κεντήμεθα εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱεράν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ιὸς δὲ τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισαί τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ος σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανᾠχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διαδήμα τίμιον, καὶ σέφανε τῆς θεῖας δόξης· χαῖρε ἢ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπερ-ἐνδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπυσαν, ἐκ παντός κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγαζούσαν· Ἰσχύς μὲ καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερῶτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῆ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑποτάπτουσα, κατκυρανοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β΄.

Φρόνα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἁγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῆ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τῆ ἀγιάσματος σου· Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῆ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτάκε αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σε σώματος, κραταιὰν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῆ πολιτείας σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκῆνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία

Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγαζόμεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεία κλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σε τῆ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακραῖζει σοὶ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τῆ Κυρίῃ Γεωργίῃ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς οὐρανός εὐράιμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρολαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμαμάτων αἰδριάζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σε, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοὶ.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὠφθη ταῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληρῶσι τῆ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνή παρθένε. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ισχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱεράν Ζώνην, θείον χρηματιζούσαν, τῆ πόλει σου περίζωμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρράγες περιτείχισμα, ἀχράντε Παρθένε τῆ ποίμνη σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωνύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν

(*) Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, ἐν δὲ τοῖς χειρογράφοις κεῖται ἀνεπίγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνα τρία μόνον Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὕψους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔσται ποίημα τοῦ Γεωργίου οὗτος ὁ Κανὼν, ὡς ἔχων παράχρδα τινὰ καὶ βεβιασμένα.

σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχρυσώσωμεν, τῆς ἱεράς Ζώνης, τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζώμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάρωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενεῖ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αρέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἁγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Γράματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυῦμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνῆ ρέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἶψι.

Ἐτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νευρεῖται καρδιά, πίστει δερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερά τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἀμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σε, ἥτις σου τὸ ἀχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιαζούσα τῆς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος περικαλλῆς Ἁχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σῶματι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοὶ Παρθένε Ἁγνή· Ἄπαντας περισώζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίῃ τὰ θεῖα δελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυματίων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἶψι· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὡσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλὴ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνη σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου σὴν πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Γίδου χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδιά, ἀρύσασθε πίστει, ναίματα πηγαίζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγου Μητρός.

Ἐτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἁγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυματίων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγῆς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυματίων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγαζούσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτὸς, τοῦ νοητοῦ ἀγιασματος, χρηματίζεις, Ἁχραντε πανῦμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἦν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴ ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολυόλθον δῶρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανῦμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἐορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σικαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πάναγνε, Θεοῦ,

Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστειρωθή καὶ ἦνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ῥδὴ εἰ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεραῖς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῆ σε, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοῖ, βασιλεῖς περιζώννυται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις ἀύχοῦσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρίζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ῥαϊώτης Παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκνήσασα· καὶ τῷ σῶ ὠραίῳ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡσπερ εὖοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληρῆσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ῥμβρου θείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποσταζῆσα, σωτηρίας ὑδῶρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ εἰ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὄλην ἀνύψωσε μόνην· ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν τῇ Ζώνῃ καὶ θείᾳ σορῶ.

Νάβσιν, ἐκ πελάγης τὰ ῥεῖθρα τῆς χάριτος, σὲ τῆ σορῆ τῆς ἀχράντη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ἰσχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζώννυνται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἔτερος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμῶ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Ἀγίός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅστις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν Ἁγίῳ ναῶ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὄρωσα, Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου, ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τῆ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνή, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περιζώσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σε πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τις γηγενῶν τὰ σα μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποῖα γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ εἰδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλῶν τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἐτι δὲ καὶ τῆ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδαν Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶσα, σεμνὴ Παρθένε,
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Παναΐνου τριακοστῆ.

Ο τῷ Μεγάλῳ Θεοδοσίῳ υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἔξαγαγὼν, φυλατταμένην ἐκείσε μέχρι τῷ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐοθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἦν καὶ ἐκάλεσαν Ἀγίαν Σορὸν. Χρόνων δὲ διελεύστων τριακοσίων δίκα, Αἰὼν ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην Σορὸν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζώνην, ἐνεχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἔξιωθη Δείας ἑπτασίας· Ὡς, εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῆ, τεύξεται τῆς ἰασιως. Εὐρίθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοῦφαντος ἀποστύλθουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκιλλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρέμει, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἀγία Ζώνη· καὶ πῶς ἐτίθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἦν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τμηκαῦτα Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βασιλείου ἐφαπλώσας, ἐλευθερία τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δεξάσαντες, καὶ τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθετο τὴν ἀγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῶ, ἐν ἣ προῦπηρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρου τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίου τῆς Πατρικίως, αἰκίαν ἔχων σιμνήν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περιόξεν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν αἰκίον ἀφαιρέθητα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀνακαινίσας προπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἀνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δεξιολογία αἰεὶ ἐπιτελεῖτο. Ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγῳ Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἀλλὰ καὶ φιλέθειοι τινες ἐπισυναχθέντες, ἠτήσαντο τὸν Πατρικίον ποιεῖν αὐτοὺς λουμα ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτοῦμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τούτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατρικίος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λουμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθείσιν ἀνδράσι φιλοδέοις· οἱ, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μῦτε ἔδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες μῦτε οἰανδήποτε εἰσοδόν, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντες δίκαιον παραπέμψασθαι τούτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγίντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν. Ἡ δὲ ἀγία Ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετίωρον, ἀμα δὲ καὶ ἰαματικὴν, περιλείφθη ὑπὸ Ἱερῆως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικουσης αὐτῇ Δείας χάριτος θαψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ.

Εἶθ' οὕτω Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμνησθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμελέτα οὖν καταστρεφῆαι αὐτό· ἀλλ' ἡ ἐνοικουσα τούτῳ ὑ-

περαγία Θεοτόκος οὐκ ἐκενύσταξε τοῖς μελετωμένοις· Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανείσα τῷ Ῥέκτωρι [(διεθυνατῆ) τῷ τῷ ἔργου ἐπιστατῶντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενῆ τοῦ Ῥέκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυάτο μηδὲλως τὰ τῆς καταστρεφῆς τολμηθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκίδιον αὐτῆς· καὶ ἅμα πρῶτὸ τοῦ νεανίσκου τὰ ὄραθ' ἄπαγγεῖλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥέκτωρος, δῆλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ δὲ, παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθίξατο. Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθε τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Ἀντὶ γοῦν τῆς καταστρεφῆς, οἱ ἀποσταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πίστεως σπουδῆς, τούτο ἀνακαινίσαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μείζονος ἀποκαταστάντος, ὡς καὶ κλύμβον δέξασθαι, καὶ ἀναφθέντες, ἰλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμανὸς, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολίμνιον δίδουσαι ἐτίσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λουμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπώκασιν.

Γυνὴ δέ τις τῶν οὐκ ἀσήμεων, χαλεπῷ νοσήματι περιπεσοῦσα, ἔξογκος γέγονε· καὶ τρυχημένη ἀλγηδόσιν οὐ φορητοῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσεν. Ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπάνωτο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτῇ. Προσμίναςα δὲ ἐν ἡμέραις πρῶτῃ, καὶ μηδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαγέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσαν ἑαυτὴν τῷ ἔδαφει, ἰκέτευε λέγουσα· Ἐλέησόν με Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. Προσμίναςα οὖν ἡμέρας ἑννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραία σιμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα· Ὁ γύναι, τί βῆς πρὸς με ἐχλεύσα, καὶ μηδὲλως ἔρεμεῦσα; Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὁ Δέσποινα, αἶδα ἔτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρὸς σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τούτο κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχω ἢ δυστυχῆς. Ἡ δὲ καὶ αὐθὶς πρὸς αὐτήν· Ἀπέλθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεωρίον, καὶ κεί ἐρήσεις τὴν ἰασίν. Ἡ δὲ, διῦπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς παρεγίνετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἰκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμέσου εὐσπλαγχιάν. Ὡς δὲ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ἔρα πάλιν τὴν φανείσαν αὐτῇ σιμνοπρεπῆ γυναῖκα μεθ' ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσα αὐτῷ· Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ σχίσον τὸν ἐμφαλὸν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλάξας ἐκεῖνος ἡ κατεῖχε ράβδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανῆς γέγονε μετὰ τῆς οὖν αὐτῷ φανείσης γυναικὸς. Διῦπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὐρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἠφόρητον ἀποπνεύσαν· καὶ εὐθέως ἀποδυσαμένη ἅπερ ἑμφέστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύναςα ἑαυτήν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν οὖν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἔδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίωσεν τὰ εὐώδη, τὰς εὐχὰς ἀπονέμουσα τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβεύεις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ' Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωτεργεῖ, Δείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλῶν-
τες μόνῃ Ἄγνῃ, θείας ἀληθῶς μετέχομεν
νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε, καὶ
τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὔσαν τιμῶ-
μεν αὐτήν.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμαμάτων Κόρη πάν-
ταγε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πι-
στοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ προ-
έρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον,
ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
νάς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλθον, τῇ
Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώ-
νην, δι' ἧς περισώζεται ἐπιδρομῆς ὀρατῶν, καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χά-
ριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κα-
τεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρ-
θένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυναμίεις πᾶσαι αἱ ἐπι-
ράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώ-
πων γλῶσσαι· πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην
αὐτῆς ἐδώρησατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σω-
τηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σή-
μερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς Νεφέ-
λη θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδείτω ψυχὴ πᾶσα
χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πλάκας θείας πάλαι κιβωτὸς, χειρὶ γραφεί-
σας Θεοῦ, συνέσχε πάνταγε· ἡ σὴ δὲ ἄ-
χραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς,
Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί,
συγκατασχοῦν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Αγγελοι πανάχραντε ἀγνή, νῦν συγχορευ-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῶ, καὶ περιέπου-
σι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου Ζώνην,
ἦν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ, προσ-
κυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα,
σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος Ἄ-

χραντε, μυροθήκη ἡ τῆ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρον,
τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνῃ, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττου-
σιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανώς,
σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί·
μεθ' ὧν πίσει, σὲ προσκυνῶντες δοξάζομεν.

Ἔτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται,
ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς
μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς,
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς
κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις
τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας
τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν·
νῦν δὲ ἀναβάσας, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες
ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σε Ζώνην, Παρθένε Θεό-
τόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα,
καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυ-
βέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ
παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνη, ἀγνή Παρθένε
χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκυ-
νοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν κατάθεσιν,
Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ
δὲ ἄλλοι σε ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων
τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιζῶς μελωδούντων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννητορ ἡ
σορὸς σου, ὠφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην,
παρθενικὴν τε καὶ νυμφικὴν, ὡς στολὴν, ἀξίως
περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ενθεν διάδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ πανα-
γίαν Ζώνην σε σήμερον βασιλικῶς εὐφραίνεται,
καὶ ὠραῖζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν
εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
κατεληφότες τῶν χαρισμάτων ἀγαθῶν, ὡσπερ
ἀξέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ σὴ
πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ
τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξων
καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἀφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκα-
σόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας,
ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν
Ἀΰχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν
κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἷα
περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμίᾳ σήμερον,
Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς
πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβήντων
περιποίησιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῆ, πόλει
δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς
αἱ σεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδοξίᾳ
διαλάμποντες.

Σταλάξατε καὶ τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, οἱ βε-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι
καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, τῶν Προφητῶν ὁ
σὺλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐ-
φράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς
θείας Ζώνης Θεόπαιδος.

Ηγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία
Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δεδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ
γεραίρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληροῦ-
σαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῆ
καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν βάρ-
ρει, ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραν-
τε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ
προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπα-
θῆς Ἀγνῆ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀ-
χραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐ-
τίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δούς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρί-
ζομεν πόθῳ.

(*) Ἐκ τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομώντος, ἔνθα
ῥησὶ· « Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομών, ἐξήκοντα δυ-
νατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ· πάν-
τες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδασμένοι πόλε-
μον » (Κεφ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως ἡ κλίνη αὕτη,
καὶ τίνας οἱ ἐξήκοντα δυνατοὶ, ἐρμηνεύουσιν ἀκριβῶς οἱ θεοὶ
Ἡερίης.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέ-
σποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χαρίτός με
πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σὲ τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τῆς Ἄνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερεύοντες τὰ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ὑπέριλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανά-
χραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο,
ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμε-
ρον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέ-
σποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον·
χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταίον περιτεί-
χισμα, ἀρράγες τε σῆριγμα καὶ διάσωσμα,
τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέ-
δωκας, ὡς φαιδρᾶν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον
Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παν-
τοίων τῆς ἐν πίστει, καὶ ζεῆσῃ προθυμίᾳ, ταύ-
την τιμῶντας θεόνυμφε.

Ο ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάν-
τλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέ-
δεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως
προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν
τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύ-
νη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως σέφανον ὑπέριλαμπρον, πανάχραντε Θεο-
τόκε, τὴν Ζώνην σε τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαί-
ρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποι-
να ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ
στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα
τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμῆν καὶ προστα-
σία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων, ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή. Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀνασταῖσα Μαριάμ :

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

98

